II

(Ne teisėkūros procedūra priimami aktai)

REGLAMENTAI

KOMISIJOS ĮGYVENDINIMO REGLAMENTAS (ES) 2023/265

2023 m. vasario 9 d.

kuriuo importuojamoms Indijos ir Turkijos kilmės keraminėms plytelėms nustatomas galutinis antidempingo muitas

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2016 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2016/1036 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos Sąjungos narėmis nesančių valstybių ([1]) (toliau – pagrindinis reglamentas), ypač į jo 9 straipsnį,

kadangi:

1. PROCEDŪRA

1.1. Inicijavimas

(1) 2021 m. gruodžio 13 d. Europos Komisija (toliau – Komisija), remdamasi pagrindinio reglamento 5 straipsniu, inicijavo antidempingo tyrimą dėl importuojamų Indijos ir Turkijos (toliau – nagrinėjamosios šalys) kilmės keraminių plytelių. Komisija *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* paskelbė pranešimą apie inicijavimą ([2]) (toliau – pranešimas apie inicijavimą).

(2) Komisija tyrimą inicijavo gavusi 2021 m. lapkričio 3 d. Europos keraminių plytelių gamintojų asociacijos (toliau – CET arba skundo pateikėjas) pateiktą skundą. Skundas pateiktas Sąjungos keraminių plytelių pramonės vardu, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 5 straipsnio 4 dalyje. Skunde pateikta pakankamai dempingo ir jo daromos materialinės žalos įrodymų, pagrindžiančių tyrimo inicijavimą.

1.2. Suinteresuotosios šalys

(3) Pranešime apie inicijavimą suinteresuotosios šalys paragintos susisiekti su Komisija, kad galėtų dalyvauti tyrime. Be to, skundo pateikėjui, kitiems žinomiems Sąjungos gamintojams, žinomiems eksportuojantiems gamintojams ir Indijos ir Turkijos valdžios institucijoms, žinomiems importuotojams, tiekėjams ir naudotojams, prekiautojams ir žinomoms susijusioms asociacijoms Komisija konkrečiai pranešė apie tyrimo inicijavimą ir paragino juos dalyvauti.

(4) Suinteresuotosios šalys turėjo galimybę teikti pastabas dėl tyrimo inicijavimo ir pateikti prašymą išklausyti dalyvaujant Komisijai ir (arba) prekybos bylas nagrinėjančiam pareigūnui. Komisija surengė klausymus, kuriuose dalyvavo Turkijos eksportuojantis gamintojas ir jo susijusios bendrovės, Turkijos vyriausybė ir Cemento, stiklo, keramikos ir dirvožemio produktų eksportuotojų asociacija iš Turkijos (toliau – CGCSA).

([1]) OL L 176, 2016 6 30, p. 21.

([2]) Pranešimas apie antidempingo tyrimo dėl importuojamų Indijos ir Turkijos kilmės keraminių plytelių inicijavimą. OL C 501, 2021 12 13, p. 25.

1.3. **Pastabos dėl tyrimo inicijavimo**

(5) Turkijos vyriausybė, „Bien & Qua“ grupė, CGCSA, keramikos asociacija „Morbi“, Indijos keraminių plytelių ir santechnikos gaminių taryba (toliau – Indijos taryba ir asociacija) ir keletas Indijos gamintojų ir (arba) eksportuotojų pateikė pastabų dėl skundo ir tyrimo inicijavimo. Skundo pateikėjas taip pat pateikė pastabas, paneigiančias suinteresuotųjų šalių pastabas.

(6) Iš pradžių Komisija pažymėjo, kad ji išnagrinėjo skundą pagal pagrindinio reglamento 5 straipsnį ir priėjo prie išvados, kad tyrimo inicijavimo reikalavimai buvo įvykdyti, t. y. buvo pakankamai įrodymų tyrimui inicijuoti.

(7) Pagal pagrindinio reglamento 5 straipsnio 2 dalį skunde turi būti pateikta tokia informacija, kurią pagrįstai turi skundo pateikėjas. Teisinis įrodymų, reikalingų tyrimui inicijuoti, standartas (pakankami įrodymai) skiriasi nuo įrodymų, reikalingų preliminariai ar galutinai nustatyti dempingo, žalos ar priežastinio ryšio buvimą. Todėl įrodymų, kurių kiekio ar kokybės nepakanka preliminariam arba galutiniam dempingo, žalos ar priežastinio ryšio nustatymui pagrįsti, vis dėlto gali pakakti tyrimo inicijavimui pagrįsti ([3]).

(8) Turkijos vyriausybė, Indijos eksportuojantys gamintojai, „Bien & Qua“ grupė, Indijos taryba ir asociacija bei CGCSA nesutiko su Komisijos atlikta pritarimo skundui lygio analize (toliau – padėties analizė).

(9) Šios šalys pažymėjo, kad skundui pritarė tik „nedidelė dalis“ vietos gamintojų, t. y. 2020 m. pagaminę 25,8 % visų Sąjungoje pagamintų keraminių plytelių, kaip teigiama skunde.

(10) Šios šalys taip pat tvirtino, kad tokia procentinė dalis negali būti laikoma didele vietinės pramonės dalimi pagal Sutarties dėl 1994 m. Bendrojo susitarimo dėl muitų tarifų ir prekybos VI straipsnio įgyvendinimo (toliau – PPO ADS) 4 straipsnį ir abejotina, ar skundą pateikė vidaus gamintojai, atitinkantys PPO ADS 5 straipsnio 4 dalyje nustatytą 25 % ribą, arba ar jis pateiktas jų vardu. Jos taip pat pažymėjo, kad kai kurie Sąjungos keraminių plytelių gamintojai skundo 4 priede net nebuvo nurodyti kaip Sąjungos gamintojai, ir paprašė, kad Komisija pateiktų savo padėties analizę ir metodiką, arba kad skundo pateikėjas nepateikė įrodymų, jog sprendimui pateikti skundą pritarė visi jo nariai.

(11) Visi tvirtinimai dėl padėties buvo atmesti. Komisija pati atliko padėties analizę. Prieš inicijuodama tyrimą ji susisiekė su visais žinomais Sąjungos keraminių plytelių gamintojais ir paprašė jų pareikšti savo poziciją dėl tyrimo inicijavimo ir pranešti apie tiriamuoju laikotarpiu (2020 m. liepos 1 d. – 2021 m. birželio 30 d.) pagamintą produkciją. Daugiau kaip 30 % visos ES produkcijos pagaminantys gamintojai išreiškė pritarimą ir nė vienas gamintojas nepareiškė nepritarimo arba neutralios pozicijos dėl tyrimo inicijavimo. Todėl buvo pasiektos atitinkamos ribos, nustatytos pagrindinio reglamento 5 straipsnio 4 dalyje. Rezultatas, bendrovės, su kuriomis buvo susisiekta, nekonfidencialūs atsakymai ir metodika buvo pateikti nekonfidencialioje tyrimo byloje (toliau – pranešimas byloje dėl padėties).

(12) Pagrindinio reglamento 5 straipsnio 2 dalies a punkte nustatytas reikalavimas, kad skunde būtų pateiktas visų skundo pateikėjui žinomų vietos gamintojų sąrašas; tai nebūtinai yra visi gamintojai. Kaip paaiškinta 11 konstatuojamojoje dalyje, padėties analizė atlikta remiantis tuo metu žinomais gamintojais. Šis vietos gamintojų sąrašas galėjo būti neišsamus; tačiau po tyrimo inicijavimo apie save nepranešė jokie kiti Sąjungos gamintojai, dėl kurių skundo tipiškumo vertinimas būtų tapęs neteisingas.

(13) Suinteresuotosios šalys nepateikė jokių įrodymų, kodėl dėl skundo, ypač dėl žalos rodiklių, nustatytų remiantis skundui duomenis pateikusiomis bendrovėmis, būtų atlikta iškreipta analizė, kuri nebūtų tipiška visai Sąjungos pramonei. Jos tik pažymi, kad 25,8 % skundui pritariančių vietos gamintojų yra „labai mažai“ ir „neįprasta“.

([3]) 2017 m. liepos 11 d. Bendrojo teismo sprendimas *Viraj Profiles Ltd / Europos Sąjungos Taryba*, T-67/14, ECLI:EU:T:2017:481, 98 punktas.

(14) Kalbant apie Sąjungos pramonės apibrėžtį, suinteresuotosios šalys painiojo pagrindinio reglamento 4 straipsnį dėl Sąjungos pramonės apibrėžties ir pagrindinio reglamento 5 straipsnį, kuriame nustatytos tyrimo inicijavimo taisyklės. Tyrimui inicijuoti reikalinga 25 % gamybos riba nebūtinai atitinka „didelės dalies“ standartą ([4]).

(15) Indijos eksportuojantys gamintojai tvirtino, kad nustatydamas gamybą Sąjungoje 2020 m. skundo pateikėjas nepagrįstai, remdamasis nepagrįstais motyvais, atmetė PRODCOM gamybos duomenis.

(16) Komisija nesutiko. Suinteresuotosios šalys nepateikė jokių įrodymų, kodėl skundo pateikėjui jo narių (nacionalinių gamintojų asociacijų) pateikti duomenys būtų nepakankami, išskyrus tai, kad nebuvo pateikta jokia metodika, o CET duomenų neauditavo ir netikrino jokia valdžios institucija ar agentūra. Skundo pateikėjas iš tiesų sutikrino PRODCOM duomenis ir tiesiogiai iš nacionalinių asociacijų surinktus duomenis ir tinkamai paaiškino, kodėl, jo nuomone, pastarieji yra patikimesni. Komisija skundo argumentus laikė pagrįstais.

(17) Indijos eksportuojantys gamintojai ir „Bien & Qua“ grupė teigė, kad bendrovės, kurios nusprendė nebendradarbiauti atliekant tyrimą kaip atrinktos bendrovės, skundui nepritarė. Todėl Komisija, vertindama pritarimo lygį, turėtų atimti šių bendrovių gamybos apimtį.

(18) Šis tvirtinimas buvo atmestas. Pritarimas skundui etape iki tyrimo inicijavimo, taip pat padėties analizė yra reglamentuojami pagrindinio reglamento 5 straipsnyje ir yra susiję su tyrimo inicijavimu. Kita vertus, atranka grindžiama pagrindinio reglamento 17 straipsniu ir yra susijusi su tyrimu. Tai, kad tyrimo inicijavimui pritarianti bendrovė vėliau nusprendžia pasitraukti iš Komisijos atrinktų bendrovių, neturi įtakos padėties analizei. Šios bendrovės tebėra Sąjungos gamintojai, kurie pritarė tyrimo inicijavimui.

(19) Turkijos vyriausybė, Indijos eksportuojantys gamintojai, Indijos taryba ir asociacija dėl įvairių priežasčių ginčijo tai, kad Komisija kai kuriems Sąjungos gamintojams suteikė anonimiškumą. Šios šalys teigė, kad norint pateikti teiginius apie žalą, būtina atskleisti skundo pateikėjų tapatybę, nes nežinant šios informacijos negalima įvertinti tvirtinimų apie žalą. Jos taip pat teigė, kad anonimiškumas buvo sąmoningas skundo pateikėjo bandymas išvengti teisėtų Sąjungos naudotojų pramonės protestų. Be to, jos teigė, kad buvo pažeistos teisės į gynybą, nes nežinant tapatybės nebuvo galima sutikrinti Sąjungos gamintojų duomenų ir viešų šaltinių.

(20) Komisija nesutiko. Suteiktas tapatybės konfidencialumas neturėjo įtakos suinteresuotųjų šalių galimybei įvertinti skunde nurodytą žalą. Iš tiesų skunde buvo pateikti visi būtini žalos rodikliai ir paaiškinti jų šaltiniai, įskaitant atitinkamus rodiklius pateikusias įvairias bendroves. Suinteresuotosios šalys turėjo galimybę pateikti ir iš tikrųjų pateikė pastabas dėl skunde pateikto žalos vertinimo. Komisija taip pat pažymėjo, kad anonimiškumas buvo suteiktas tik toms bendrovėms, kurios nurodė svarbią priežastį ir pagrindė atsakomųjų veiksmų riziką, kaip paaiškinta pranešime byloje dėl padėties.

(21) Kaip paaiškinta 11 konstatuojamojoje dalyje, rezultatai buvo pateikti nekonfidencialioje byloje, į kurią buvo įtraukti visų dalyvavusių bendrovių nekonfidencialūs atsakymai. Šiuose atsakymuose, nors ir anonimiškuose, vis dėlto buvo pateikti duomenys, būtini tam, kad kitos suinteresuotosios šalys galėtų įvertinti Komisijos atliktą analizę, t. y., be kitų veiksnių, kiekvienos bendrovės duomenys apie gamybą ir pardavimą.

([4]) Europos Bendrijos – galutinės antidempingo priemonės tam tikroms geležinėms arba plieninėms tvirtinimo detalėms iš Kinijos, Apeliacinio komiteto ataskaita (WT/DS397/AB/R), 418 punktas. Taip pat žr. 2015 m. rugsėjo 8 d. Sprendimo *Philips Lighting*, C-511/13 P, ECLI:EU:C:2015:553, 60–73 punktus.

(22) Teiginys, kad taip sąmoningai buvo bandoma išvengti teisėtų vartotojų pramonės protestų, yra nepagrįstas. Anonimiškumas buvo suteiktas dėl atsakomųjų veiksmų rizikos. Tai jokiu būdu nesutrukdė naudotojams pareikšti savo nuomonę. Pradėjusi tyrimą, Komisija susisiekė su visais žinomais naudotojais ir paragino juos bendradarbiauti atliekant tyrimą ir pateikti pastabas, susijusias su Sąjungos interesų vertinimu ([5]). Tie, kurie užsiregistravo kaip suinteresuotosios šalys, turėjo galimybę susipažinti su nekonfidencialia skundo versija ir turėjo galimybę pateikti pastabas dėl skundo ir inicijavimo ([6]).

(23) Turkijos vyriausybė, „Bien & Qua“ grupė ir CGCSA užginčijo skunde nurodytą laikotarpį (2017 m. sausio 1 d. – 2020 m. gruodžio 31 d.), nes jis nėra kaip įmanoma artimas inicijavimo datai ir skiriasi nuo Komisijos pasirinkto tiriamojo laikotarpio. Šiuo klausimu Turkijos vyriausybė rėmėsi PPO ginčo nagrinėjimo bylos Meksika – plieno vamzdžiai ir vamzdeliai galutine kolegijos ataskaita ([7]).

(24) Komisija pažymėjo, kad pagrindiniame reglamente nėra jokio teisinio reikalavimo dėl skundo pateikėjų pasirinkto laikotarpio, taip pat nėra reikalavimo, kad tyrimui pasirinktas laikotarpis turi sutapti su skundo pateikėjų pasirinktu laikotarpiu. Tačiau Komisija gali, kaip padarė šiuo atveju, pasirinkti naujesnį laikotarpį, kuris paprastai apima ne trumpesnį kaip šešių mėnesių laikotarpį prieš pat tyrimo inicijavimą, kad būtų galima padaryti tipišką išvadą, kaip nustatyta pagrindinio reglamento 6 straipsnyje. Tai nereiškė, kad skundo pateikėjų pasirinktas laikotarpis nebuvo tinkamas skundo tikslais. Be to, suinteresuotosios šalys nepateikė jokių paneigiančių įrodymų.

(25) Galiausiai PPO kolegijos ataskaita, kurią cituoja Turkijos vyriausybė, netaikoma skundo pateikėjo pasirinktam laikotarpiui, nes tame ginče buvo sprendžiamas klausimas dėl tyrimą atliekančios institucijos pasirinkto tiriamojo laikotarpio, kuris tuo atveju sutapo su skunde nurodytu laikotarpiu. Be to, ginčytinas dalykas, kurį nurodė Turkijos vyriausybė, buvo aštuonių mėnesių skirtumas tarp tyrimo institucijos pasirinkto tiriamojo laikotarpio ir procedūros inicijavimo. Šiuo atveju skirtumas buvo mažesnis nei šeši mėnesiai.

(26) Turkijos vyriausybė pažymėjo, kad apskaičiuota normalioji vertė, kurią skundo pateikėjas naudojo Turkijos dempingui nustatyti, buvo pernelyg padidinta dėl skunde nurodyto šaltinio, kuriuo remiantis buvo apskaičiuoti atlyginimai Turkijoje. Ji taip pat pažymėjo, kad skundo 10 priede, t. y. dokumente „Turkijos dempingo apskaičiavimas – metodika ir PBA“, dempingo apskaičiavimo 5 etapo pavadinime ir tekste buvo nurodytos Indijos EXW ir CIF eksporto kainos. Ji paprašė Komisijos patikslinti, ar tai buvo rašybos klaida, ar apskaičiuojant dempingą Turkijos eksportui buvo naudojamos Indijos EXW ir CIF kainos.

(27) Duomenys, kuriais remiantis nustatyta normalioji vertė, buvo pagrįsti pakankamais įrodymais, kuriuos patvirtino Komisijos tarnybų atlikta analizė. Kaip nurodyta 7 konstatuojamojoje dalyje, skundo pateikėjas naudojo pagrįstai jam žinomus duomenis. Komisija patvirtino, kad nuoroda į Indijos EXW ir CIF eksporto kainas buvo rašybos klaida, o Turkijos EXW ir CIF kainos buvo naudojamos Turkijos eksportui apskaičiuojant dempingą.

(28) Indijos eksportuojantys gamintojai teigė, kad skunde nebuvo pateikta įrodymų dėl Indijos dempingo, nes skundo pateikėjas normaliąją vertę apskaičiavo. Jų teigimu, PPO ADS 5 straipsnio 2 dalyje nustatytas reikalavimas, kad pareiškėjas pateiktų pagrįstai turimą informaciją apie kainas, kuriomis nagrinėjamasis produktas buvo parduodamas, kai jis buvo skirtas vartojimui nagrinėjamųjų šalių vidaus rinkoje.

([5]) Pranešimas apie inicijavimą, 5.5 skirsnis.
([6]) Pranešimas apie inicijavimą, 5.2 skirsnis.
([7]) Meksika – antidempingo muitai plieno vamzdžiams ir vamzdeliams iš Gvatemalos – Galutinė kolegijos ataskaita (WT/DS331/R), 7.234–7.236 punktai.

(29) Šis tvirtinimas buvo atmestas. Kaip nurodyta skunde, skundo pateikėjas pirmiausia bandė sužinoti kainas Indijos vidaus rinkoje. Jis paprašė visų savo asociacijų narių surinkti vietines sąskaitas faktūras, kainas arba kainynus, susijusius su 2020 m. Viena iš nacionalinių gamintojų asociacijų šiuo tikslu specialiai užsakė ataskaitą ir pateikė ją skundo pateikėjui. Šioje ataskaitoje buvo pateiktos Indijos vietinės sąskaitos faktūros, išrašytos tik už du skundo tiriamojo laikotarpio mėnesius. Todėl skundo pateikėjas normaliąją vertę apskaičiavo. PPO ADS 5 straipsnio 2 dalyje ir pagrindinio reglamento 5 straipsnio 2 dalies c punkte aiškiai nurodyta, kad normalioji vertė gali būti pagrįsta apskaičiuota produkto verte.

(30) Indijos eksportuojantys gamintojai teigė, kad skunde buvo pernelyg daug konfidencialios informacijos, o tai neleido jiems įvertinti svarbių elementų ir tinkamai išnagrinėti skundo teiginių.

(31) Komisija nesutiko. Ji laikėsi nuomonės, kad skundo suinteresuotosioms šalims susipažinti pateiktoje bylos versijoje buvo pateikti visi esminiai įrodymai ir nekonfidencialios duomenų, kurie laikyti konfidencialiais, santraukos, kad suinteresuotosios šalys galėtų naudotis savo teisėmis į gynybą viso tyrimo metu.

(32) Pagal pagrindinio reglamento 19 straipsnį leidžiama saugoti konfidencialią informaciją, jei jos atskleidimas suteiktų didelį konkurencinį pranašumą konkurentui arba labai neigiamai paveiktų informaciją suteikusįjį asmenį arba asmenį, iš kurio šis gavo informaciją. Komisija įvertino skundo neskelbiamuose prieduose pateiktą informaciją ir nusprendė, kad ji priskiriama šioms kategorijoms.

(33) Bet kuriuo atveju Komisija pažymėjo, kad Indijos eksportuojantys gamintojai tiesiog įvertino, kad skundo dalys, pažymėtos kaip „riboto naudojimo“, kelia problemų, bet nepaaiškino, kodėl. Bet kurios pažymėtos dalies atveju skundo pateikėjas pateikė prasmingą informacijos, pateiktos skundo riboto naudojimo prieduose, santrauką, kad suinteresuotosios šalys galėtų „tinkamai suprasti konfidencialiai pateiktos informacijos esmę“, kaip nustatyta pagrindinio reglamento 19 straipsnio 2 dalyje.

(34) Pavyzdžiui, iš nekonfidencialios skundo versijos buvo aišku, kad jis pateiktas 29 Sąjungos keraminių plytelių gamintojų vardu, koks buvo šių Sąjungos gamintojų dydis ir tai, kad dar du Sąjungos gamintojai oficialiai pritarė skundui. Nekonfidencialiuose 7, 8 ir 9 prieduose buvo pateikti Indijos ir Turkijos gamintojų sąrašai. Nekonfidencialiame 10 priede buvo išsamiai paaiškinta apskaičiuotoji normalioji vertė ir Indijos dempingo skirtumas. Nekonfidencialiame 11 priede buvo pateikti prekybos srautų analizės duomenys. Nekonfidencialiame 12 priede, taip pat nekonfidencialiame skundo tekste, buvo pateikti visi žalos rodikliai (apibendrinti). Skundo pagrindinėje dalyje buvo paaiškinti priverstinio kainų mažinimo ir priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis skaičiavimai, įskaitant kainas ir taikytą metodiką. Nekonfidencialiuose 22 ir 23 prieduose paaiškinta, kokia informacija buvo pateikta konfidencialiai, ir pateikta šios informacijos santrauka.

(35) „Bien & Qua“ grupė ir CGCSA užginčijo skunde pateiktą Turkijos ir Indijos importo bendrinimą. Šį prieštaravimą jos grindė skirtingomis abiejų šalių ir Turkijos bei Sąjungos importo kainomis, skirtingomis importo tendencijomis, geografiniu importo pasiskirstymu, įtariamais produktų skirtumais ir ES ir Turkijos asociacijos susitarimu.

(36) Komisija nesutiko. Iš pradžių, kaip teigė skundo pateikėjas savo pareiškime dėl inicijavimo, ES ir Turkijos asociacijos susitarimas buvo nesvarbus atliekant analizę pagal pagrindinio reglamento 3 straipsnio 4 dalį.

(37) Dėl kitų suinteresuotųjų šalių nurodytų priežasčių Komisija nustatė, kad skundo nagrinėjimo etape, remiantis turima informacija ir statistiniais duomenimis, buvo įvykdytos pagrindinio reglamento 3 straipsnio 4 dalyje nustatytos nagrinėjamųjų šalių bendrinimo sąlygos. Nustatyta, kad dempingo skirtumai buvo didesni nei *de minimis*. Kaip matyti iš turimų oficialių importo statistinių duomenų, importas dempingo kaina buvo didesnis nei *de minimis* visų nagrinėjamųjų šalių atveju.

(38) Be to, konkurencijos sąlygos buvo laikomos panašiomis, nes

— nagrinėjamųjų šalių ir Sąjungos pramonės produktų geografinis buvimas sutapo, kaip teigė skundo pateikėjas savo pareiškime. Be to, Sąjunga yra viena bendra rinka, todėl tai, kad importas iš Indijos ir Turkijos kai kuriose valstybėse narėse vyravo labiau nei kitose, nereiškia, kad šie produktai nekonkuravo toje pačioje rinkoje tarpusavyje ir su Sąjungos vidaus gamyba;

— Indijos ir Turkijos kainos buvo mažesnės už Sąjungos pramonės kainas ir visas sąnaudas. Skirtingos importo tendencijos ir Turkijos ir Indijos kainų skirtumas nebuvo priežastis, dėl kurios nebūtų reikėję bendrinti. Kaip nurodyta pirmiau, abiejų šalių importas viršija *de minimis*, o skundo pateikėjas pateikė abiejų šalių dempingo įrodymų;

— nagrinėjamuoju laikotarpiu importas iš abiejų nagrinėjamųjų šalių buvo reikšmingas rinkoje tiek absoliučiaisiais, tiek santykiniais skaičiais;

— skunde buvo pateikta pakankamai įrodymų, kad Turkijos ir Indijos produktai buvo labai panašūs į įvairių rūšių produktus – nuo mažų ir didelių plytelių iki didelių porcelianinių ir neporcelianinių plokščių.

(39) Turkijos vyriausybė, Indijos eksportuojantys gamintojai, „Bien & Qua“ grupė ir CGCSA teigė, kad kai kurie skunde analizuoti žalos rodikliai (pavyzdžiui, gamybos pajėgumai, pardavimo Sąjungos rinkoje apimtis, pardavimo Sąjungos rinkoje kainos, užimtumas ir atsargos) per nagrinėjamąjį laikotarpį kito teigiamai, o tai aiškiai rodo, kad skundo pateikėjams žala nebuvo padaryta. Turkijos vyriausybė taip pat teigė, kad žala skyrėsi priklausomai nuo grupės (didelės, vidutinės ir mažosios Sąjungos bendrovės) ir Komisija turėtų nagrinėti žalą bendrai.

(40) Preliminariai reikia pažymėti, kad skundo nagrinėjimo etape vertinant, ar pakanka žalos įrodymų, reikia išnagrinėti, be kita ko, atitinkamus veiksnius, kaip aprašyta pagrindinio reglamento 5 straipsnio 2 dalies d punkte. Pagrindinio reglamento 5 straipsnio 2 dalyje nėra reikalavimo, kad norint nustatyti, jog daryta materialinė žala, turi blogėti visi pagrindinio reglamento 3 straipsnio 5 dalyje išvardyti žalos veiksniai. Iš tiesų pagal pagrindinio reglamento 5 straipsnio 2 dalies formuluotę skunde turi būti pateikta informacija apie įtariamo importo dempingo kaina apimties pokyčius, tokio importo poveikį panašaus produkto kainoms Sąjungos rinkoje ir tokio importo lemiamą poveikį Sąjungos pramonei pagal Sąjungos pramonės būklę rodančius atitinkamus (ne būtinai visus) veiksnius ir rodiklius, pavyzdžiui, išvardytus pagrindinio reglamento 3 straipsnio 3 ir 5 dalyse. Todėl ne visi veiksniai turi rodyti pablogėjimą, kad būtų galima nustatyti pakankamus žalos įrodymus, be to, skunde nebūtinai reikėjo nagrinėti visus veiksnius.

(41) Kalbant apie žalą, atlikus konkrečią skundo analizę paaiškėjo, kad yra pakankamai įrodymų, jog į Sąjungos rinką (tiek absoliučiaisiais, tiek santykiniais skaičiais) vis labiau skverbiasi iš Indijos ir Turkijos importuojamos keraminės plytelės.

(42) Konkrečiai, remiantis skunde pateiktais įrodymais, nuo 2017 m. iki 2020 m. importo iš Turkijos apimtis padidėjo 48 % (nuo 32 mln. m^2 2017 m. iki 46 mln. m^2 tiriamuoju laikotarpiu), todėl 2020 m. rinkos dalis sudarė 5,7 % (2017 m. – 4,1 %). Šiuo laikotarpiu Turkijos kainos vidutiniškai sumažėjo 3 %. Per tą patį laikotarpį importo iš Indijos apimtis patrigubėjo (nuo maždaug 8 mln. m^2 iki daugiau kaip 25 mln. m^2), todėl 2020 m. jo rinkos dalis sudarė 3,1 % (2017 m. – šiek tiek daugiau nei 1 %). Be to, remiantis skunde pateiktais įrodymais, šis importas buvo vykdomas dempingo kainomis, dėl kurių buvo gerokai priverstinai sumažintos Sąjungos pramonės kainos. Atrodo, kad tai padarė didelį žalingą poveikį Sąjungos pramonės būklei, pavyzdžiui, sumažėjo rinkos dalis arba pablogėjo finansiniai rezultatai.

(43) Turkijos vyriausybė teigė, kad Sąjungos pramonės suskirstymas į tris skirtingas grupes pagal kiekvienos bendrovės gamybos apimtis buvo sąmoningas skundo pateikėjo bandymas pabrėžti tariamą žalą, padarytą mažai skundo pateikėjų grupei.

(44) Komisija nesutiko. Skunde buvo pateikti mikroekonominės žalos visoms trims grupėms atskirai ir visoms trims kartu rodikliai, taip pat žalos visai Sąjungos pramonei makroekonominės rodikliai. Todėl skunde buvo pakankamai įrodymų apie visai Sąjungos pramonei padarytą žalą ir buvo galima atlikti išsamesnę analizę, nes trijų grupių tendencijos nebuvo vienodos.

(45) Turkijos vyriausybė, Indijos eksportuojantys gamintojai, Indijos taryba ir asociacija, CGCSA, „Bien & Qua“ grupė teigė, kad skunde nepateikta pakankamai įrodymų, patvirtinančių priežastinį ryšį tarp įtariamo importo dempingo kaina ir nurodytos žalos Sąjungos pramonei. Šios šalys teigė, kad įtariamą žalą lėmė kitos priežastys, pavyzdžiui, COVID-19 pandemija, Sąjungos pramonės sąnaudų padidėjimas arba prasti eksporto rezultatai.

(46) Komisija nesutiko. Skundo 6 skirsnyje buvo analizuojami kiti žinomi veiksniai, kurie galėjo turėti įtakos Sąjungos pramonės rezultatams, įskaitant jos eksporto rezultatus, didėjančias sąnaudas, COVID-19 pandemijos poveikį arba importą iš kitų šalių, išskyrus Indiją ir Turkiją.

(47) Konkrečiai skunde buvo pripažįstama, kad skundui parengti duomenis pateikusių bendrovių eksportas sumažėjo, tačiau jis vis tiek sudarė 24 % viso jų pardavimo. Jame taip pat teigiama, kad COVID-19 pandemijos protrūkis turėjo įtakos Sąjungos plytelių pramonei. Kai kuriose valstybėse narėse, t. y. Italijoje, Ispanijoje, dėl griežtų sanitarinių priemonių kelis mėnesius buvo uždarytos gamyklos, o tai turėjo didelį poveikį gamybai, tačiau pramonė galėjo išlaikyti pardavimo apimtį parduodama iš atsargų. Kalbant apie importą iš kitų trečiųjų šalių, nė vienos trečiosios šalies, išskyrus nagrinėjamąsias šalis, rinkos dalis neviršijo 1 % *de minimis* lygio. Skunde taip pat pripažįstama, kad sąnaudos padidėjo, tačiau pateikta įrodymų, kad vieneto kainos padidėjo mažiau nei gamybos sąnaudos, ir tai įvyko dėl to, kad padidėjo importas iš Indijos ir Turkijos dempingo kainomis, dėl kurio Sąjungos pramonės kainos buvo priverstinai mažinamos.

(48) Komisijos nuomone, nė vienas skunde analizuotų veiksnių nepaneigė išvados, kad yra pakankamai įrodymų inicijuoti antidempingo tyrimą dėl to, kad importas dempingo kaina padarė didelę žalą Sąjungos pramonės būklei, kaip paaiškinta 42 konstatuojamojoje dalyje.

(49) CGCSA ir „Bien & Qua“ grupė teigė, kad skunde pateikta žalos grėsmės analizė neatitiko atitinkamo teisinio standarto, nes apėmė tik laikotarpį iki 2021 m. antro ketvirčio.

(50) Šios pastabos buvo nesusijusios su Komisijos atlikta skundo analize ir bylos inicijavimu. Kaip apibendrinta pranešimo apie inicijavimą 4 skirsnyje, buvo pakankamai įrodymų, kad skundas atitiko reikalavimus, keliamus bylos inicijavimui dėl materialinės žalos. Konkrečiai skundo pateikėjas pateikė pakankamai įrodymų, kad tiriamojo produkto importas iš nagrinėjamųjų šalių apskritai padidėjo absoliučiaisiais skaičiais ir rinkos dalimi, toks importo padidėjimas ir kainų lygis turėjo neigiamą poveikį taikomų kainų lygiui ir Sąjungos pramonės užimamai rinkos daliai, todėl tai turėjo didelį neigiamą poveikį bendriems Sąjungos pramonės rezultatams.

(51) Remdamasi tuo, kas išdėstyta pirmiau, Komisija patvirtino, kad buvo pasiektos atitinkamos pagrindinio reglamento 5 straipsnio 4 dalyje nustatytos tyrimo inicijavimo ribos, o skundo pateikėjas pateikė pakankamai dempingo, žalos ir priežastinio ryšio įrodymų, taigi įvykdė PPO ADS 5 straipsnio 2 dalyje ir pagrindinio reglamento 5 straipsnio 2 dalyje nustatytus reikalavimus. Todėl skundas atitiko inicijavimo reikalavimus.

(52) Po galutinio faktų atskleidimo kelios suinteresuotosios šalys pakartojo kai kurias savo pastabas, pateiktas inicijuojant tyrimą.

(53) Turkijos vyriausybė, CGCSA, „Sogutsen Seramik“ iš Turkijos ir šešiolika Indijos eksportuojančių gamintojų pakartojo savo tvirtinimus dėl padėties, pateiktus po tyrimo inicijavimo. Visų pirma, jos priminė, kad du Sąjungos gamintojai, kurie buvo pakeisti atliekant atranką, kai pranešė Komisijai, kad negalės užpildyti klausimyno, neturėtų būti laikomi pritariančiais inicijavimui. Be to, jos pakartotinai tvirtino, kad pritarimas inicijuoti tyrimą buvo nepakankamas ir negalėjo būti laikoma didžiąja vietinės pramonės dalimi pagal PPO ADS 4 straipsnį.

(54) Tvirtinimai dėl padėties aptarti 11–16 ir 18 konstatuojamosiose dalyse. Kadangi šalys nepateikė jokių naujų argumentų, Komisija patvirtino jų atmetimą.

(55) Šešiolika Indijos eksportuojančių gamintojų ir Turkijos bendrovė „Sogutsen Seramik“ pakartojo, kad suteikus anonimiškumą kai kuriems Sąjungos gamintojams buvo pažeistos jų teisės į gynybą.

(56) Tvirtinimai dėl tam tikrų Sąjungos gamintojų anonimiškumo ir tariamo teisių į gynybą pažeidimo aptarti 20–22 konstatuojamosiose dalyse. Komisija patvirtino, kad šie tvirtinimai atmetami.

1.4. **Atranka**

(57) Pranešime apie inicijavimą Komisija nurodė, kad pagal pagrindinio reglamento 17 straipsnį gali vykdyti suinteresuotųjų šalių atranką.

1.4.1. *Sąjungos gamintojų atranka*

(58) Pranešime apie inicijavimą Komisija nurodė preliminariai atrinkusi šešis Sąjungos gamintojus. Komisija atrinko gamintojus pagal didžiausią tipišką pardavimo ir gamybos apimtį, atsižvelgdama į geografinį pasiskirstymą ir didelį keraminių plytelių pramonės susiskaidymą, vadovaudamasi 59–63 konstatuojamosiose dalyse išsamiai aprašyta metodika.

(59) Atlikdama ankstesnius tyrimus dėl keraminių plytelių importo dempingo kaina ([8]), Komisija padarė išvadą, kad keraminių plytelių pramonė yra labai susiskaidžiusi. Todėl siekdama užtikrinti, kad atliekant žalos analizę nedominuotų didelių bendrovių rezultatai ir kad būtų tinkamai atspindėta mažųjų ir vidutinių gamintojų, kurie kartu sudaro didelę Sąjungos gamybos dalį, padėtis, Komisija nusprendė nustatyti tris gamintojų kategorijas pagal metinį gamybos kiekį:

— 1 kategorija: stambieji gamintojai – metinė gamyba viršija 10 mln. m^2,

— 2 kategorija: vidutinio dydžio gamintojai – metinė gamyba nuo 5 iki 10 mln. m^2,

— 3 kategorija: smulkieji gamintojai – metinė gamyba mažiau nei 5 mln. m^2.

(60) Nors atlikus šį tyrimą paaiškėjo, kad Sąjungos pramonėje atsirado daugiau stambiųjų gamintojų, ji išliko labai susiskaidžiusi, nes tiriamuoju laikotarpiu maždaug pusė Sąjungos gamintojų buvo mažosios ir vidutinės bendrovės. Todėl Komisija laikėsi nuomonės, kad atliekant šį tyrimą taip pat reikėtų atsižvelgti į Sąjungos pramonės susiskaidymą. Todėl ji nusprendė taikyti tą pačią bendrovių atrankos metodiką, kaip ir ankstesniuose tyrimuose, ir laikėsi nuomonės, kad turėtų būti atrinkti visų kategorijų gamintojai.

(61) Preliminariai atrinkti šeši Sąjungos gamintojai. Atrinktiems Sąjungos gamintojams teko 6 % visos apskaičiuotos Sąjungos gamybos ir 8 % viso Sąjungos pramonės pardavimo tiriamuoju laikotarpiu. Atrinktos visų trijų kategorijų bendrovės: vienas stambusis gamintojas, du vidutinio dydžio gamintojai ir trys smulkieji gamintojai.

(62) Kad būtų atspindėta įvairi skirtingose Sąjungos valstybėse narėse esanti padėtis, atrinkdama gamintojus Komisija taip pat atsižvelgė į geografinį pasiskirstymą, kaip nurodyta 58 konstatuojamojoje dalyje. Atrinkti gamintojai veikė Italijoje, Lenkijoje, Ispanijoje ir vienoje Vidurio Europos šalyje. Todėl buvo atrinkti tose valstybėse narėse, kuriose pagaminama apie 90 % nagrinėjamojo produkto, įsikūrę gamintojai.

(63) Atitinkamai Komisija laikėsi nuomonės, kad taikyta metodika užtikrino, jog atranka būtų tipiška visai Sąjungos gamybai, todėl ji atitiko pagrindinio reglamento 17 straipsnio 1 dalį.

([8]) 2011 m. rugsėjo 12 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 917/2011, kuriuo nustatomas galutinis antidempingo muitas ir laikinojo muito, nustatyto importuojamoms Kinijos Liaudies Respublikos kilmės keraminėms plytelėms, galutinis surinkimas, (OL L 238, 2011 9 15, p. 1) ir 2017 m. lapkričio 22 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2017/2179, kuriuo, pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2016/1036 11 straipsnio 2 dalį atlikus priemonių galiojimo termino peržiūrą, importuojamoms Kinijos Liaudies Respublikos kilmės keraminėms plytelėms nustatomas galutinis antidempingo muitas (OL L 307, 2017 11 23, p. 25).

(64) Komisija paragino suinteresuotąsias šalis teikti pastabas dėl preliminariai atrinktų bendrovių. Per nustatytą terminą pastabų negauta, todėl preliminariai atrinktos bendrovės buvo patvirtintos. Atrinktos bendrovės laikomos tipiškomis Sąjungos pramonės bendrovėmis.

(65) Patvirtinus atrinktas bendroves, atrinktas Italijos smulkusis gamintojas pranešė Komisijai, kad negali pateikti klausimyno atsakymų. Vėliau Komisija šią bendrovę pakeitė kitu Italijos smulkiuoju gamintoju ir pranešė suinteresuotosioms šalims apie galutinai atrinktų bendrovių patikslinimą.

(66) Po pirmojo galutinai atrinktų bendrovių persvarstymo naujai įtraukta bendrovė pranešė Komisijai, kad taip pat negali pateikti klausimyno atsakymų. Komisija dar kartą persvarstė galutinai atrinktas bendroves ir pakeitė bendrovę kitu Italijos smulkiuoju gamintoju. Suinteresuotosios šalys buvo informuotos apie antrą galutinai atrinktų bendrovių persvarstymą.

(67) Po antro persvarstymo galutinai atrinktos bendrovės sudarė 6 % visos apskaičiuotos Sąjungos gamybos ir 8 % viso Sąjungos pramonės pardavimo tiriamuoju laikotarpiu ir apėmė keturias valstybes nares, kuriose buvo maždaug 90 % Sąjungos gamybos. Komisija laikėsi nuomonės, kad galutinai atrinktos bendrovės buvo tipiškos visos Sąjungos gamybos ir pardavimo, geografinio pasiskirstymo požiūriu ir atsižvelgė į Sąjungos pramonės susiskaidymą.

(68) Po galutinio faktų atskleidimo Turkijos vyriausybė, CGCSA ir keturios Turkijos bendrovės („EGE Seramik“, „Kale Seramik“, „Sogutsen Seramik“ ir „Yurtbay Seramik“) pateikė pastabų dėl atrinktų Sąjungos gamintojų. Visų pirma jos teigė, kad atrinktos bendrovės, pagaminančios 6 % Sąjungos produkcijos, nėra pakankamai tipiškos. Turkijos vyriausybė ir „Yurtbay Seramik“ teigė, kad Komisija turėjo išanalizuoti visas 29 bendroves, kurios pateikė informaciją dėl skundo. Turkijos vyriausybė ir CGCSA kaltino Komisiją manipuliavus atranka, nes ji atrinko finansinių sunkumų turinčias bendroves arba bendroves, kurios gamino aukštos klasės keramines plyteles, pavyzdžiui, amatininkų ar specialaus dizaino produktus.

(69) Be to, Turkijos vyriausybė teigė, kad Komisija nepaaiškino atrinktų bendrovių sudėties, t. y. kiekvienoje gamintojų kategorijoje atrinktų bendrovių skaičiaus.

(70) Pirma, Komisija pažymėjo, kad nė viena iš 68 konstatuojamojoje dalyje nurodytų šalių per nustatytą terminą nepateikė pastabų dėl Sąjungos gamintojų atrankos.

(71) Be to, Komisija neprivalėjo ir negalėjo atrinkti visų Sąjungos gamintojų, kurie pateikė informaciją skundui arba išreiškė pritarimą tyrimo inicijavimui šiuo klausimu. Pagal pagrindinio reglamento 17 straipsnį Komisija atrinko tipiškus Sąjungos gamintojus, „kuriuos galima pagrįstai ištirti per turimą laiką“. Siekdama padidinti atrankos tipiškumą, Komisija atrinko dvigubai daugiau Sąjungos gamintojų nei įprastai. Siekdama atspindėti Sąjungos pramonės susiskaidymą, kai mažieji ir vidutiniai gamintojai tiriamuoju laikotarpiu sudarė maždaug pusę Sąjungos gamybos, kaip paaiškinta 60 konstatuojamojoje dalyje, Komisija atrinko ne tris didžiausius Sąjungos gamintojus, kaip įprasta, o šešias bendroves, priskiriamas trims 59 konstatuojamojoje dalyje aptartoms kategorijoms. Jei Komisija būtų atrinkusi tik tris didžiausius Sąjungos gamintojus, tokia atranka nebūtų reikšmingai padidinusi gamybos dalies (nuo 6 % iki 9 % Sąjungos gamybos) ir neatspindėtų „didžiausios *tipiškos* gamybos apimties“, nes nebūtų atsižvelgta į Sąjungos pramonės susiskaidymą.

(72) Komisija atrinko keletą Sąjungos gamintojų, kuriuos buvo galima pagrįstai ištirti per turimą laiką. Komisija atrinko didžiausius kiekvienos gamintojų kategorijos gamintojus, kartu atsižvelgdama į geografinį pasiskirstymą. Sąjungos gamintojų skaičius kiekvienoje kategorijoje atspindėjo inicijavimo metu Komisijai žinomą Sąjungos pramonės struktūrą.

(73) Galiausiai Komisija nesutiko su Turkijos vyriausybės ir CGCSA teiginiu, kad ji manipuliavo atranka, siekdama atrinkti bendroves, kurių sąnaudos ir kainos yra didesnės, arba bendroves, turinčias finansinių sunkumų. Bendrovės buvo atrinktos remiantis objektyviais kriterijais ir informacija, kurią Komisija turėjo pradėdama tyrimą. Suinteresuotosios šalys turėjo galimybę pateikti pastabų dėl atrinktų bendrovių, tačiau per nustatytą terminą pastabų negauta. Komisija priminė, kad vėlesni šalių teiginiai nebuvo pagrįsti jokiais įrodymais.

(74) Todėl visi tvirtinimai dėl atrinktų Sąjungos gamintojų buvo atmesti.

1.4.2. *Importuotojų atranka*

(75) Kad galėtų nuspręsti, ar atranka yra būtina, ir, jei būtina, atrinkti bendroves, Komisija paprašė nesusijusių importuotojų pateikti pranešime apie inicijavimą nurodytą informaciją.

(76) Penkios bendrovės pateikė prašomą informaciją ir sutiko, kad gali būti atrenkamos. Viena iš bendrovių – „OBI Group Holding SE & Co. KGaA“ – beveik išimtinai pirko Indijos ir Turkijos kilmės tiriamąjį produktą iš nepriklausomų importuotojų, veikiančių kaip didmenininkai. Todėl Komisija laikėsi nuomonės, kad ši bendrovė turėtų būti tiriama kaip naudotojas.

(77) Atsižvelgdama į nedidelį bendradarbiaujančių importuotojų atsakymų skaičių Komisija nusprendė, kad atranka nebūtina. Komisija informavo suinteresuotąsias šalis apie savo sprendimą. Šiuo klausimu pastabų negauta.

1.4.3. *Indijos eksportuojančių gamintojų atranka*

(78) Kad galėtų nuspręsti, ar atranka yra būtina (o jei būtina – kad galėtų atrinkti bendroves), Komisija paprašė visų Indijos eksportuojančių gamintojų pateikti pranešime apie inicijavimą nurodytą informaciją. Be to, Komisija paprašė Indijos atstovybės Europos Sąjungoje nurodyti kitus eksportuojančius gamintojus, kurie galbūt norėtų dalyvauti atliekant tyrimą, ir (arba) su jais susisiekti.

(79) Daugiau kaip 140 eksportuojančių Indijos gamintojų pateikė prašomą informaciją ir sutiko būti atrinkti. Pagal pagrindinio reglamento 17 straipsnio 1 ir 2 dalis 2021 m. gruodžio 22 d. paskelbtame pranešime atviroje byloje Komisija paskelbė apie preliminariai atrinktas tris eksportuojančių gamintojų grupes remiantis didžiausia tipiška eksporto į Sąjungą apimtimi, kurią būtų galima pagrįstai išnagrinėti per turimą laiką. Dėl preliminarios atrankos taip pat konsultuotasi su Indijos valdžios institucijomis.

(80) Trys šalys pateikė pastabų dėl preliminariai atrinktų bendrovių. Dvi iš jų paprašė jas įtraukti į atrinktas bendroves, tačiau jos neginčijo, kad trys preliminariai atrinktos bendrovės yra didžiausi eksportuojantys gamintojai, taip pat neteigė, kad jas įtraukus vietoje vienos iš šių trijų bendrovių padidėtų atrinktų bendrovių tipiškumas. Viena neatrinkta eksportuojančių gamintojų grupė teigė, kad pagal bendrą Sąjungos pardavimo apimtį, kurią atrankos formose atskirai nurodė šios grupės susiję subjektai, ji galėtų būti atrinkta, nes patektų į didžiausiųjų trejetuką. Komisija patikrino šį klausimą ir patvirtino, kad ji iš tiesų pateko į didžiausių eksportuojančių gamintojų trejetuką. Todėl 2022 m. sausio 3 d. Komisija paskelbė pranešimą atviroje byloje, kuriuo informavo apie tris Indijos eksportuojančius gamintojus, atrinktus po persvarstymo. Po persvarstymo atrinkti gamintojai – „Lavish Granito“ grupė, „Icon Granito“ grupė ir „Conor Granito“ grupė – pagamino 20–25 % visų atrankos atsakymus pateikusių Indijos bendrovių nurodyto pardavimo į Europos Sąjungą (m^2) tiriamuoju laikotarpiu ir 16,5–20,5 % (m^2) tuo laikotarpiu iš Indijos importuotų keraminių plytelių. Todėl atrinktos bendrovės buvo laikomos tipiškomis.

(81) Po šio pranešimo eksportuojančių gamintojų grupė, kuri iš pradžių buvo atrinkta, tačiau nebuvo įtraukta po persvarstymo, paprašė ją vėl įtraukti į atrinktus gamintojus. Pateiktoje informacijoje buvo nurodyti patikslinti eksporto duomenys, iš kurių matyti, kad Sąjungos pardavimo apimtys buvo didesnės nei iš pradžių nurodyta atrankos formoje. Šalis teigė, kad ją įtraukus į atrinktus gamintojus (iš naujo nustatant iš pradžių atrinktus gamintojus arba juos papildant ketvirta šalimi) jų tipiškumas padidėtų. Komisija šį prašymą atmetė. Ji pažymėjo, kad patikslinti eksporto duomenys neturėjo įtakos atrinktų gamintojų tipiškumui, o šie duomenys buvo pateikti pasibaigus atrankos informacijos pateikimo terminui. Komisija taip pat pažymėjo, kad atrinkus ketvirtą šalį galėtų būti sunku laiku užbaigti tyrimą. Todėl Komisija patvirtino atrinktus gamintojus 2022 m. sausio 12 d. pranešime atviroje byloje.

(82) Po galutinio faktų atskleidimo „Biuro Handlowe Netto PLUS Sp. z o.o. Sp. k.“, „Cortina Outlet & Salon Płytek Cezary Krzysztof Dąbrowski“ ir „Cortina Outlet & Salon Płytek Izabela Awier“ (toliau – „Netto“ ir „Cortina“ arba „Ceramika Netto“ ([9])) teigė, kad Komisija turėjo ištirti visus apie save pranešusius eksportuojančius gamintojus. Bendrovės teigimu, dėl techninio bylos sudėtingumo ir sudėtingų bendradarbiaujančių Indijos eksportuojančių gamintojų struktūrų nebuvo pagrindo atlikti tik atrinktų bendrovių tyrimą.

(83) Komisija nesutiko. Atsižvelgiant į didelį Indijos eksportuojančių gamintojų skaičių, pagal pagrindinio reglamento 17 straipsnio 1 dalį Komisija turėjo teisę atlikti atranką. Pagal pagrindinio reglamento 17 straipsnį Komisija atrinko tipiškus gamintojus, „kuriuos galima pagrįstai ištirti per turimą laiką“. Be to, „Ceramika Netto“ per nustatytą terminą nepateikė pastabų dėl atrinktų Indijos eksportuojančių gamintojų. Todėl Komisija šį tvirtinimą atmetė.

1.4.4. *Turkijos eksportuojančių gamintojų atranka*

(84) Kad galėtų nuspręsti, ar atranka yra būtina (o jei būtina – kad galėtų atrinkti bendroves), Komisija paprašė visų Turkijos eksportuojančių gamintojų pateikti pranešime apie inicijavimą nurodytą informaciją. Be to, Komisija paprašė Turkijos nuolatinės atstovybės Europos Sąjungoje nurodyti kitus eksportuojančius gamintojus, kurie galbūt norėtų dalyvauti atliekant tyrimą, ir (arba) su jais susisiekti.

(85) Prašomą informaciją pateikė ir sutiko, kad gali būti atrenkamos, aštuoniolika eksportuojančių Turkijos gamintojų (grupių). Pagal pagrindinio reglamento 17 straipsnio 1 ir 2 dalis 2021 m. gruodžio 22 d. paskelbtame pranešime atviroje byloje Komisija paskelbė apie preliminariai atrinktus tris eksportuojančius gamintojus (jų grupes) remiantis didžiausia tipiška eksporto į Sąjungą apimtimi, kurią būtų galima pagrįstai išnagrinėti per turimą laiką. Dėl preliminarios atrankos taip pat konsultuotasi su Turkijos valdžios institucijomis.

(86) Turkijos vyriausybė, viena Turkijos eksportuojančių gamintojų grupė ir dvi Turkijos gamintojų interesams atstovaujančios asociacijos pateikė esminių pastabų dėl preliminarios atrankos. Turkijos eksportuojančių gamintojų grupė pasiūlė, kad bendrovėms reitinguoti būtų naudojamas svoris (vietoje m^2). Keturios šalys užginčijo iš pradžių atrinktas bendroves ir suabejojo kai kurių atrankos formų duomenimis ir kai kurių atrinktų šalių tinkamumu. Todėl 2022 m. sausio 3 d. Komisija paprašė dviejų bendrovių, iš pradžių patekusių į pirmąjį trejetuką, patikslinti atrankos formų duomenis. Viena bendrovė nežymiai patikslino iš pradžių pateiktus duomenis, tačiau kita bendrovė šiuos duomenis patikslino iš esmės, todėl eksporto apimtis buvo gerokai mažesnė. Šis patikslinimas turėjo įtakos pirmojo trejetuko bendrovių / grupių reitingui. Dėl to 2022 m. sausio 4 d. Komisija paskelbė pranešimą atviroje byloje, kuriuo informavo apie tris Turkijos eksportuojančius gamintojus, atrinktus po persvarstymo. Komisija reitingą grindė m^2, t. y. įprastu atskaitos vienetu keraminių plytelių versle. Po persvarstymo atrinkti gamintojai – „Hitit Seramik Sanayi ve Ticaret A.Ş.“, „Vitra Karo Sanayi ve Ticaret A.Ş.“ ir grupė, kurią sudarė „Qua Granite ve Hayal Yapi Ürünleri San. Tic. A.Ş.“ ir „Bien Yapi Ürünleri San. Tic. A.Ş“, – tiriamuoju laikotarpiu pagamino beveik 51 % iš Turkijos importuotų keraminių plytelių (m^2), remiantis tuo metu turima informacija. Todėl po persvarstymo atrinktos bendrovės buvo laikomos tipiškomis.

(87) Pastabas dėl pradinės atrankos pateikusi Turkijos grupė pakartojo savo prašymus nustatyti reitingą pagal svorį, dėl kurio ši grupė patektų į didžiausių gamintojų trejetuką, ir priminė, kad norėtų būti atrinkta. Daugiau pastabų dėl bendrovių, atrinktų po persvarstymo, negauta. Komisija nenustatė jokių įtikinamų argumentų, dėl kurių būtų galima atsisakyti keraminių plytelių versle paprastai naudojamo atskaitos vieneto. Todėl Komisija patvirtino atrinktus gamintojus 2022 m. sausio 12 d. pranešime atviroje byloje.

1.5. **Individualus nagrinėjimas**

(88) Keturios Indijos eksportuojančių gamintojų grupės ir penkios Turkijos eksportuojančių gamintojų grupės paprašė individualaus nagrinėjimo pagal pagrindinio reglamento 17 straipsnio 3 dalį, pateikdamos klausimyno atsakymus per nustatytą 30 dienų nuo pranešimo apie atranką terminą. Komisija nusprendė, kad šių prašymų nagrinėjimas būtų pernelyg apsunkinęs tyrimą ir būtų sutrukdęs jį užbaigti laiku. Taip buvo dėl prašymų skaičiaus, kai kurių

([9]) Tyrimo metu trys bendrovės informavo Komisiją, kad jos susijungė į vieną bendrovę „Ceramika Netto Sp. z o.o. Sp.K.“.

prašančiųjų šalių organizacinės struktūros sudėtingumo ir tiriamų eksportuojančių gamintojų atrankos dydžio bei sudėtingumo. Todėl prašymai atlikti individualų nagrinėjimą buvo atmesti.

(89) Gerokai po anksčiau minėto termino, 2022 m. rugpjūčio mėn., Lenkijos keraminių plytelių importuotojas „Ceramika Netto“ rašytinio pareiškimo priede pateikė dviejų Indijos gamintojų raštus, kuriuose buvo prašoma atlikti individualų tyrimą Tokie raštai, prie kurių nepridėtas klausimyno atsakymas, pateikti trečiosios šalies ir praėjus šešiems mėnesiams nuo prašymų atlikti individualų nagrinėjimą termino pabaigos, negali būti laikomi prašymais atlikti individualų nagrinėjimą pagal pagrindinio reglamento 17 straipsnio 3 dalį. Bet kuriuo atveju, jei jie būtų buvę svarstomi, jie būtų buvę atmesti dėl tų pačių priežasčių, kaip ir tinkamai pateikti prašymai, nurodyti 88 konstatuojamojoje dalyje.

1.6. **Sąjungos gamintojų prašymas užtikrinti konfidencialumą**

(90) Skundo pateikėjai ir skundą palaikantys asmenys, atstovaujami CET, prašė, kad jų pavadinimai būtų laikomi konfidencialiais pagal pagrindinio reglamento 19 straipsnio 1 dalį, nes baiminosi atsakomųjų veiksmų. CET pažymėjo, kad etape iki tyrimo inicijavimo užtikrintas konfidencialumas turėtų būti taikomas ir atliekant tyrimą.

(91) Šiuo atžvilgiu skundo pateikėjai ir rėmėjai teigė, kad yra rizika, jog jų žaliavų tiekėjai, visų pirma esantys Turkijoje, jų Sąjungos pirkėjai, kurie taip pat priklausė nuo importo iš nagrinėjamųjų šalių, ir jų pirkėjai nagrinėjamosiose šalyse gali imtis atsakomųjų veiksmų.

(92) Komisija išnagrinėjo kiekvienos bendrovės pateiktus prašymus ir patvirtinamuosius įrodymus atskirai. Be to, Komisija pažymėjo, kad atliekant tyrimą dėl importuojamų Kinijos Liaudies Respublikos kilmės keraminių plytelių ([10]) ir vėlesnę priemonių galiojimo termino peržiūrą ([11]) Sąjungos gamintojų tapatybė buvo laikoma paslaptyje.

(93) Komisija padarė išvadą, kad atsakomųjų veiksmų rizika buvo kilusi keturiems atrinktiems Sąjungos gamintojams. Tuo remdamasi Komisija per visą tyrimą šių bendrovių tapatybę laikė konfidencialia.

(94) Priešingai, Komisija nustatė, kad Ispanijos gamintojui „Azteca Products & Services, S.L.U.“ atsakomųjų veiksmų rizika nekilo. Todėl Komisija nusprendė atskleisti bendrovės pavadinimą.

(95) Reikėtų pažymėti, kad VIVES grupės prašymas dėl konfidencialumo užtikrinimo buvo pripažintas nepagrįstu jau etape iki inicijavimo (apie VIVES grupės sudėtį žr. 101 konstatuojamąją dalį).

1.7. **Klausimyno atsakymai**

(96) Komisija skundo pateikėjui išsiuntė klausimyną, kuriame buvo prašoma nurodyti Sąjungos pramonės makroekonominius rodiklius, ir paprašė, kad atitinkamus klausimynus užpildytų šeši atrinkti Sąjungos gamintojai, trys Indijos eksportuojančių gamintojų grupės ir trys Turkijos eksportuojančių gamintojų grupės. Kadangi nesusijusių importuotojų atrankos buvo atsisakyta, visi nesusiję importuotojai ir visi naudotojai buvo paraginti užpildyti atitinkamus klausimynus.

(97) Sąjungos gamintojų, nesusijusių importuotojų, naudotojų, Indijos eksportuojančių gamintojų ir Turkijos eksportuojančių gamintojų klausimynai buvo paskelbti internete ([12]) inicijavimo dieną.

(98) Komisija gavo klausimyno atsakymus iš šešių atrinktų Sąjungos gamintojų, skundo pateikėjo, trijų importuotojų, vieno naudotojo, trijų atrinktų Indijos eksportuojančių gamintojų grupių ir trijų atrinktų Turkijos eksportuojančių gamintojų grupių.

([10]) Įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 917/2011.
([11]) Įgyvendinimo reglamentas (ES) 2017/2179.
([12]) https://tron.trade.ec.europa.eu/investigations/case-view?caseId=2559.

(99) Atlikusi pirminę importuotojų pateiktų klausimyno atsakymų analizę, Komisija teiravosi apie jų galimus ryšius su Indijos ir Turkijos gamintojais. Vienas importuotojas patvirtino, kad jis yra teisiškai pripažintas keraminių plytelių gamintojo Indijoje verslo partneris. Todėl jis negalėjo būti laikomas nesusijusiu importuotoju. Vėliau Komisija neatsižvelgė į jo klausimyno atsakymus.

1.8. **Tikrinamieji vizitai**

(100) Komisija rinko ir tikrino visą informaciją, kurią manė esant reikalingą preliminarioms išvadoms dėl dempingo, jo daromos žalos ir Sąjungos interesų padaryti. Pagal pagrindinio reglamento 16 straipsnį vykdomi tikrinamieji vizitai buvo surengti šių bendrovių patalpose:

Sąjungos gamintojų ir su jais susijusių prekiautojų bei skundo pateikėjo

— Keturių atrinktų Sąjungos gamintojų ir, kai tinkama, su jais susijusių prekiautojų, kuriems buvo suteiktas konfidencialumo statusas, kaip paaiškinta 1.6 skirsnyje

— „Azteca Products & Services, S.L.U.“ ir susijusio prekiautojo „Kerstone, S.L.“, abi bendrovės yra Alkoroje (Kasteljonas), Ispanija

— Europos keraminių plytelių gamintojų asociacijos, Briuselis, Belgija

Indijos eksportuojančių gamintojų

— „Icon Granito Limited“ ir susijusių bendrovių, Morvis, Indija (toliau – „Icon“ grupė)

— „Conor Granito Limited“ ir susijusių bendrovių, Morvis, Indija (toliau – „Conor“ grupė)

— „Lavish Granito Limited“ ir susijusių bendrovių, Morvis, Indija (toliau – „Lavish“ grupė)

Turkijos eksportuojančių gamintojų [13]

— „Hitit Seramik Sanayi ve Ticaret A.Ş.“ ir susijusių bendrovių, Ušakas ir Stambulas, Turkija (toliau – „Hitit“ grupė)

— „Qua Granite ve Hayal Yapi Ürünleri San. Tic. A.Ş.“, „Bien Yapi Ürünleri San. Tic. A.Ş.“ ir susijusių bendrovių, Stambulas, Biledžikas ir Sekė, Turkija (toliau – „Bien & Qua“ grupė)

— „Vitra Karo Sanayi ve Ticaret A.Ş.“ ir susijusių bendrovių, Boziujukas ir Stambulas, Turkija (toliau – „Vitra“ grupė)

(101) Komisija nuotoliniu būdu sutikrino šių šalių duomenis:

Sąjungos gamintojų ir su jais susijusių prekiautojų

— „Ceramica Vives S.A.“ ir „Ferraes Ceramica S.A.“ bei su jomis susijusių prekiautojų „Vives Azulejos y Gres S.A.“ ir „Arcana Ceramica S.A.“, visos bendrovės yra Alkoroje (Kasteljonas), Ispanija (toliau – VIVES grupė)

Naudotojo

— „OBI Group Holding SE & Co. KGaA“, Vermelskirchenas, Vokietija

Su eksportuojančiais Turkijos gamintojais susijusių prekiautojų

— „Vitra Fliesen GmbH & Co. KG“, Mercigas, Vokietija

— „V&B Fliesen GmbH“, Mercigas, Vokietija

1.9. **Tiriamasis laikotarpis ir nagrinėjamasis laikotarpis**

(102) Atliekant dempingo ir žalos tyrimą nagrinėtas laikotarpis nuo 2020 m. liepos 1 d. iki 2021 m. birželio 30 d. (toliau – tiriamasis laikotarpis). Tiriant žalai įvertinti svarbias tendencijas buvo nagrinėjamas laikotarpis nuo 2018 m. sausio 1 d. iki tiriamojo laikotarpio pabaigos (toliau – nagrinėjamasis laikotarpis).

[13] Organizaciniais tikslais kai kurių susijusių bendrovių tikrinamasis vizitas vyko gaminančio subjekto patalpose.

(103) „Bien & Qua“ grupė ir CGCSA užginčijo Komisijos pasirinktą tiriamąjį laikotarpį. Jos teigė, kad jis nebuvo „pakankamai artimas“ arba „pakankamai gretimas“ inicijavimo datai, kaip numatyta pagrindinio reglamento 6 straipsnio 1 dalyje. Be to, jos teigė, kad dėl COVID-19 pandemijos 2020 m. tapo precedento neturinčiais metais, kuriems buvo būdingas didelis rinkos svyravimas, todėl jie nebuvo tipiški objektyviam dempingo ir žalos nustatymui. Dėl šių priežasčių „Bien & Qua“ grupė teigė, kad Komisija tiriamuoju laikotarpiu turėjo pasirinkti 2020 m. spalio 1 d. – 2021 m. rugsėjo 30 d., o nagrinėjamuoju laikotarpiu – 2017 m. sausio 1 d. – 2021 m. rugsėjo 30 d.

(104) Pagrindinio reglamento 6 straipsnio 1 dalyje nėra reikalavimo, kad laikotarpis būtų „pakankamai gretimas“; jame nurodyta, kad Komisijos tiriamasis laikotarpis paprastai yra „ne trumpesnis kaip 6 mėnesių laikotarpis iki tyrimo pradžios“. Komisijos pasirinktas tyrimo laikotarpis visiškai atitiko šią nuostatą. Atlikdama šį tyrimą Komisija atsižvelgė į COVID-19 pandemijos poveikį (visų pirma žr. šio reglamento 5.2.5 skirsnį). Šiuo atžvilgiu Komisija pažymėjo, kad „Bien & Qua“ grupė nepateikė jokių įrodymų, kodėl pasirinkus jos pasiūlytą laikotarpį būtų padarytos tinkamesnės išvados, visų pirma atsižvelgiant į tai, kad jį taip pat paveikė rinkos svyravimai dėl COVID-19 pandemijos. Šie tvirtinimai buvo atmesti.

(105) Po galutinio faktų atskleidimo dvi Turkijos suinteresuotosios šalys – „Yurtbay Seramik“ ir „Sogutsen Seramik“ – pakartojo, kad Komisija, nustatydama tiriamąjį laikotarpį, nepasirinko laikotarpio, kuris būtų pakankamai artimas inicijavimo datai, todėl neišnagrinėjo naujausių turimų duomenų.

(106) Į šį tvirtinimą jau buvo atsižvelgta (žr. 103 ir 104 konstatuojamąsias dalis). Kadangi šalys nepateikė jokių naujų argumentų, Komisija patvirtino, kad šis tvirtinimas atmetamas.

1.10. **Laikinųjų priemonių nenustatymas**

(107) Pagal pagrindinio reglamento 7 straipsnio 1 dalį laikinųjų priemonių nustatymo terminas buvo 2022 m. rugpjūčio 12 d. 2022 m. liepos 15 d. Komisija pagal pagrindinio reglamento 19a straipsnio 2 dalį pranešė suinteresuotosioms šalims apie savo ketinimą nenustatyti laikinųjų priemonių ir suteikė suinteresuotosioms šalims galimybę pateikti papildomos informacijos ir (arba) būti išklausytoms. Viena Turkijos eksportuojančių gamintojų grupė priminė savo prašymą atlikti individualų nagrinėjimą ir galimą priemonių poveikį jos investicijoms Sąjungoje. Vienas importuotojas pateikė prašymą individualiai išnagrinėti jo prekybos partnerius Indijoje (žr. 89 konstatuojamąją dalį). Tas pats importuotojas per klausymą taip pat pateikė išsamesnės informacijos apie savo verslo modelį ir galimų priemonių poveikį jo veiklai. Be to, Komisija surengė vieno Indijos eksportuojančio gamintojo klausymą dėl produkto apibrėžtosios srities.

(108) Kadangi laikinųjų antidempingo priemonių nebuvo nustatyta, importas nebuvo registruojamas.

1.11. **Tolesnė procedūra**

(109) Komisija toliau rinko ir tikrino visą informaciją, kurią manė esant reikalingą galutinėms išvadoms padaryti.

(110) Išanalizavusi surinktus ir patikrintus duomenis, Komisija informavo „Bien & Qua“ grupę apie ketinimą pagal pagrindinio reglamento 18 straipsnį tam tikras jos klausimyno atsakymų dalis vertinti atsižvelgiant į turimus faktus. Komisija suteikė bendrovei galimybę pateikti pastabų. Turimų faktų taikymo priežastys ir bendrovės pateiktos pastabos aptariamos šio reglamento 3.2.1 skirsnyje.

(111) Priimdama galutines išvadas Komisija atsižvelgė į suinteresuotųjų šalių pateiktas pastabas.

(112) 2022 m. spalio 28 d. Komisija visoms suinteresuotosioms šalims pranešė apie esminius faktus ir aplinkybes, kuriais remdamasi ji ketino nustatyti galutinį antidempingo muitą importuojamoms Indijos ir Turkijos kilmės keraminėms plytelėms (toliau – galutinis faktų atskleidimas). Visoms šalims buvo suteiktas laikotarpis, per kurį jos galėjo teikti pastabas dėl galutinio faktų atskleidimo.

(113) Vienam atrinktam Turkijos eksportuojančiam gamintojui buvo pateiktas galutinio faktų atskleidimo paaiškinimas, nes dėl rašybos klaidos vienoje atskleistos informacijos dalyje atsirado prieštaravimas kitai atskleistai informacijai. Vienam atrinktam Turkijos eksportuojančiam gamintojui ir dviem atrinktiems Indijos eksportuojantiems gamintojams buvo atskleista papildoma galutinė informacija. Be to, kadangi dėl kai kurių pastabų, gautų po galutinio faktų atskleidimo, reikėjo peržiūrėti dempingo, priverstinio kainų mažinimo ir žalos skirtumus bei Komisijos išvadas dėl žalos ir priežastinio ryšio, 2022 m. gruodžio 5 d. Komisija visoms suinteresuotosioms šalims išsiuntė papildomą dalinį faktų atskleidimą (toliau – papildomas dalinis faktų atskleidimas).

(114) Po galutinio ir papildomų faktų atskleidimų pastabas pateikė visi atrinkti eksportuojantys gamintojai, keli neatrinkti eksportuojantys gamintojai iš abiejų nagrinėjamųjų šalių, Turkijos vyriausybė, Indijos vyriausybė, skundo pateikėjas ir trys Sąjungos importuotojai. Komisija surengė klausymus su dviem atrinktais Turkijos eksportuojančiais gamintojais, keliais neatrinktais Turkijos eksportuojančiais gamintojais ir jų asociacija, Turkijos vyriausybe, trimis atrinktais Indijos eksportuojančiais gamintojais, neatrinktų Indijos eksportuojančių gamintojų grupe, Indijos vyriausybe ir vienu Sąjungos importuotoju. Bylas nagrinėjantis pareigūnas surengė klausymą „Ceramika Netto“.

2. TIRIAMASIS PRODUKTAS, NAGRINĖJAMASIS PRODUKTAS IR PANAŠUS PRODUKTAS

2.1. Tiriamasis produktas

(115) Tiriamasis produktas yra keraminės šaligatvio arba grindinio plytelės ir grindų plytelės, kokliai arba sienų apdailos plytelės; keraminiai mozaikos kubeliai ir panašūs dirbiniai, pritvirtinti arba nepritvirtinti prie pagrindo; apdailos keramika, kurių KN kodai šiuo metu yra 6907 21 00, 6907 22 00, 6907 23 00, 6907 30 00 ir 6907 40 00 (toliau – tiriamasis produktas).

(116) Keraminės plytelės – tai keraminės medžiagos plokštės, naudojamos interjeruose ir eksterjeruose grindų ir sienų dangai (įskaitant stalviršius ir pan.). Keraminės plytelės būna įvairių dydžių – nuo mozaikų iki didelių plokščių, kurių kraštinės siekia 3 metrus ar daugiau. Jų paviršius gali būti natūraliai lygus, mechaniškai poliruotas, šiurkštus arba su reljefu, skirtu specialiems tikslams (pvz., taktilinės plytelės, neslidžios plytelės). Keraminės plytelės gali būti glazūruotos, neglazūruotos arba jų keraminis korpusas gali būti dekoruotas specialiais mišiniais. Glazūros yra įvairių medžiagų ir kompozitų (stiklo, kaolino, kvarcinio smėlio, oksidų, dažomųjų pigmentų ir pan.) mišiniai, suteikiantys keraminėms plytelėms estetinių ir techninių savybių, kurių korpusas negali pakankamai užtikrinti. Keraminės plytelės gali būti rektifikuotos arba nerektifikuotos. Rektifikavimas – tai tikslus mechaninis kraštų šlifavimas po išdegimo.

(117) Keraminių plytelių korpusas dažniausia gaminamas iš molio, lauko špatų, smėlio, karbonatų ir kaolinų mišinio. Žaliavų mišinys yra malamas sausuoju arba šlapiuoju būdu. Šlapiuoju būdu sumaltas mišinys toliau džiovinamas purškiant, kad būtų sumažintas jo drėgnumas. Sumaltos žaliavos sumaišomos į vientisą masę. Plytelės iš šios masės formuojamos sausai presuojant arba ekstruzijos būdu. Suformuotas plytelės korpusas toliau džiovinamas horizontaliuose arba vertikaliuose džiovintuvuose. Po šio etapo gali būti tepamos glazūros. Galiausiai plytelės išdegamos krosnyje. Degimo procesą sudaro trys etapai: įkaitinimas, degimas ir aušinimas. Po degimo atliekamas papildomas apdorojimas, pavyzdžiui, poliravimas arba rektifikavimas.

(118) Europos standarte EN 14411, kuriame pateikiamos apibrėžtys, klasifikacija, charakteristikos ir ženklinimo kriterijai, keraminės plytelės skirstomos į grupes pagal jų vandens absorbavimo koeficientą ir formavimo procesą. Jų techninės charakteristikos apima mechaninį atsparumą ir atsparumą dilimui.

2.2. Nagrinėjamasis produktas

(119) Nagrinėjamasis produktas yra Indijos ir Turkijos kilmės tiriamasis produktas (toliau – nagrinėjamasis produktas).

2.3. Panašus produktas

(120) Atlikus tyrimą nustatyta, kad tokias pačias pagrindines fizines, chemines ir technines charakteristikas ir tokią pačią pagrindinę naudojimo paskirtį turi šie produktai:

— į Sąjungą eksportuojamas nagrinėjamasis produktas;

— nagrinėjamųjų šalių vidaus rinkoje gaminamas ir parduodamas tiriamasis produktas ir

— Sąjungos pramonės gaminamas ir Sąjungoje parduodamas tiriamasis produktas.

(121) Todėl Komisija nusprendė, kad šie produktai yra panašūs produktai, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 1 straipsnio 4 dalyje.

2.4. **Tvirtinimai dėl produkto apibrėžtosios srities**

(122) Keletas Indijos gamintojų ir jų asociacijos, Indijos taryba ir asociacija pateikė keletą tvirtinimų dėl produkto apibrėžtosios srities. Šalys prašė, kad į tyrimo produkto apibrėžtąją sritį nebūtų įtrauktos dvisluoksnės plytelės, didelės plokštės, specialios plytelės (labai blizgios plytelės, didelio gylio plytelės, raižytos plytelės ir plytelės su granuliuotu paviršiumi) ir plytelės, pagamintos naudojant ritininį presą, o sienų apdailos plytelių atveju į produkto apibrėžtąją sritį būtų įtrauktos tik vienkartinio degimo plytelės. Vienas eksportuojantis gamintojas per klausymą, surengtą po to, kai Komisija informavo šalis, kad laikinųjų priemonių nenustatys, pakartojo savo prašymą neįtraukti didelių plokščių.

(123) CET teigė, kad nustatant, ar tam tikros rūšies keraminės plytelės patenka į šio tyrimo taikymo sritį, reikėtų remtis tarptautiniame standarte ISO 13006:2018 pateikta keraminių plytelių apibrėžtimi. Standarte keraminės plytelės apibrėžtos kaip „plonos plokštės, pagamintos iš molio ir (arba) kitų neorganinių žaliavų, paprastai naudojamos grindims ir sienoms dengti, paprastai formuojamos ekstruzijos (A) arba presavimo (B) būdu kambario temperatūroje, bet gali būti formuojamos ir kitais būdais (C), po to džiovinamos ir išdegamos temperatūroje, pakankamoje reikiamoms savybėms įgyti“. Skundo pateikėjas tvirtino, kad ši apibrėžtis apima skirtingas keraminių plytelių rūšis, turinčias tas pačias pagrindines fizines, chemines ir technines charakteristikas bei tą pačią pagrindinę paskirtį. Dėl naudojimo būdo CET teigė, kad pagal apibrėžtį jas galima naudoti ne tik grindims ir sienoms dengti.

(124) Indijos taryba ir asociacija ir eksportuojantys gamintojai teigė, kad keraminės plytelės, kurių kraštinės ilgis yra ne mažesnis kaip 120 cm (toliau – didelės plokštės), neturėtų būti įtrauktos į produkto apibrėžtį. Šalys teigė, kad didelės plokštės gaminamos naudojant kitokį gamybos procesą ir įrangą, skiriasi jų gamybos sąnaudos, kaina, galutinė paskirtis, vartotojų suvokimas ir techniniai parametrai, pvz., didelės plokštės svoris, tenkantis kvadratiniam metrui, yra didesnis už standartinės plytelės svorį. Šalys teigė, kad aptariamos didelės plokštės nebuvo naudojamos kaip grindų ar sienų danga.

(125) Dėl gamybos proceso keli Indijos eksportuojantys gamintojai teigė, kad neturėtų būti įtrauktos keraminės plytelės, pagamintos naudojant ritininio preso technologiją. Šalys paaiškino, kad ši technologija buvo naudojama didelių matmenų keraminėms plytelėms gaminti. Todėl buvo manoma, kad šios šalys taip pat faktiškai prašė neįtraukti didelių plokščių. Vienas Indijos eksportuojantis gamintojas – „Lioli Ceramica Private Limited“ (toliau – „Lioli“) – taip pat teigė, kad bendrovės, gaminančios dideles plokštes, paprastai negamina standartinių plytelių. Jis pridūrė, kad gamybos proceso skirtumai yra susiję su naudojamų žaliavų mišiniu, aukštesne temperatūra, kurioje išdegamos didelės plokštės, tinklelio tvirtinimu prie didelių plokščių galinės dalies ir slėgiu, kuris taikomas pakuojant dideles plokštes.

(126) Be to, „Lioli“ teigė, kad didelių plokščių fizinės, cheminės ir techninės charakteristikos skiriasi, jų platinimo kanalai skiriasi, jos nekonkuruoja su standartinėmis plytelėmis ir negali jų pakeisti. Ši bendrovė gamino dideles plokštes, kurios pirmiausia naudojamos virtuvės stalviršiams arba santechnikai. Bendrovė teigė, kad tokias plokštes galima naudoti kaip grindų ir sienų dangą. Tačiau standartinės plytelės negali būti naudojamos kaip stalviršiai ar santechnika. Taigi nėra pakeičiamumo ir konkurencijos su standartinėmis plytelėmis. Bendrovės teigimu, didelės plokštės ir standartinės plytelės buvo parduodamos skirtingais pardavimo kanalais – stalviršiais prekiaujančiose parduotuvėse nebuvo siūlomos standartinės plytelės, o standartines plyteles siūlančiose parduotuvėse nebuvo parduodami stalviršiai. Kalbant apie fizines charakteristikas, eksportuojantis gamintojas atkreipė dėmesį į didelių plokščių matmenis ir storį, kurie buvo didesni nei standartinių plytelių; skirtingą paviršiaus išvaizdą: didelių plokščių paviršius tinkuojamas, o standartinių plytelių – ne, ir tai, kad didelių plokščių galinėje dalyje yra tinklelis, leidžiantis jas montuoti. Dėl cheminių ir techninių charakteristikų bendrovė teigė, kad didelės plokštės turėjo būti testuojamos, nes jos liečiasi su maistu; jų vandens absorbavimo koeficientas mažesnis; jų atsparumas dilimui ir įbrėžimams didesnis.

(127) Be 125 ir 126 konstatuojamosiose dalyse aprašytų argumentų, Indijos eksportuojantis gamintojas per klausymą teigė, kad didelėms plokštėms, palyginti su mažomis plytelėmis, reikia kitokio sandėliavimo ir tvarkymo, pjovimo įrankių, montavimo metodų, įrankių ir su jomis dirbančių specialistų. Galiausiai suinteresuotoji šalis priminė, kad skunde nepateikta jokių įrodymų dėl didelių plokščių iš Indijos dempingo.

(128) Skundo pateikėjas teigė, kad didelių plokščių Sąjungoje gaminama pakankamai, todėl būtų neteisinga manyti, kad Indijos didelių plokščių negalima palyginti su Sąjungos pramonės gaminamomis plokštėmis. Iš tiesų būtent Sąjungos gamintojai pirmieji sukūrė ir rinkai pateikė dideles plokštes. Pats plytelės dydis neturėjo įtakos jos cheminėms ir techninėms charakteristikoms. Iš tikrųjų didelių porcelianinių plokščių cheminė sudėtis buvo panaši į kitų porcelianinių plytelių. Tokios techninės charakteristikos, kaip vandens absorbavimas, stiprumas ir ilgaamžiškumas, nebuvo įtrauktos į ISO 13006:2018 pateiktą keraminių plytelių apibrėžtį. Tačiau vandens absorbavimas buvo viena iš charakteristikų, lemiančių įvairias keraminių plytelių rūšis, pavyzdžiui, porcelianinių plytelių, kurių vandens absorbavimo koeficientas mažesnis nei 0,5 %. Mažos porcelianinės plytelės vandens absorbavimas buvo panašus į didelės porcelianinės plokštės vandens absorbavimą. Skundo pateikėjas teigė, kad taip pat klaidingas pasiūlymas, jog reikia tirti tik dideles plokštes, nes jos liečiasi su maistu. CET teigimu, net ir mažesnėms porcelianinėms plytelėms, naudojamoms, pavyzdžiui, pramoninėse virtuvėse arba maisto gamybos patalpose, keliami panašūs higienos ir saugos reikalavimai. Galiausiai CET teigė, kad gamybos procesas, t. y. ritininis presas, naudojamas didelėms plokštėms gaminti, palyginti su hidrauliniu presu, naudojamu standartinėms plytelėms gaminti, nekeičia pagrindinių galutinio produkto fizinių, cheminių ir techninių charakteristikų.

(129) Atlikus tyrimą patvirtinta, kad didelės plokštės gaminamos ir Sąjungoje. Iš tikrųjų tokias plokštes gamino du iš atrinktų Sąjungos gamintojų. Todėl iš Indijos importuojamos didelės plokštės konkuravo su Sąjungos pramonės gaminamomis plokštėmis. Šiuo atžvilgiu šiame tyrime apibrėžtos produkto rūšys, be kitų charakteristikų, apėmė tokias charakteristikas, kaip darbinio paviršiaus dydis ir vandens absorbavimas. Toks produkto rūšių apibrėžimas leido sąžiningai palyginti ir užtikrinti, kad didelės plokštės nebūtų lyginamos su mažesnio dydžio keraminėmis plytelėmis. Be to, nustatant produkto rūšis buvo atsižvelgta į darbinio paviršiaus dydį, taip pat užtikrinta, kad būtų atsižvelgta į bet kokius ritininio ir hidraulinio presavimo technologijų gamybos sąnaudų skirtumus. Dėl dempingo įrodymų trūkumo Komisija nusprendė, kad skunde pateikta pakankamai *prima facie* įrodymų apie Indijos kilmės nagrinėjamojo produkto importą dempingo kaina. Todėl Komisija šį tvirtinimą atmetė.

(130) Po galutinio faktų atskleidimo „Lioli“ dar kartą paprašė neįtraukti didelių plokščių, t. y. plytelių, pagamintų naudojant ritininį presą. Bendrovė priminė, kad gaminant dideles plokštes atliekamas papildomas veiksmas – jų galinėje dalyje tvirtinamas tinklelis. Be to, bendrovė pateikė mokslinį straipsnį, kuriame nurodyti didelių plokščių bandymų rezultatai. Jame, be kita ko, nurodyta, kad didelių plokščių vandens absorbavimo koeficientas mažesnis nei 0,1 %.

(131) Indijos vyriausybė ir šešiolika Indijos eksportuojančių gamintojų pritarė tam, kad didelės plokštės nebūtų įtrauktos į sąžiningą palyginimą.

(132) CET pakartojo savo prieštaravimą ir argumentus dėl didelių plokščių neįtraukimo į produkto apibrėžtąją sritį.

(133) Komisija priminė, kad didelių plokščių fizinės, cheminės ir techninės charakteristikos yra panašios į kitų rūšių keraminių plytelių charakteristikas. Be to, didelės plokštės buvo gaminamos Sąjungoje, įskaitant du atrinktus Sąjungos gamintojus. Iš tiesų „Lioli“ cituotas tyrimas buvo atliktas su didelėmis plokštėmis, kurias gamino trys Italijos ir Ispanijos gamintojai. Jį atlikus nebuvo įrodyta, kad Indijoje pagamintų didelių plokščių negalima palyginti su Sąjungoje pagamintomis didelėmis plokštėmis. Šiuo atžvilgiu Komisija užtikrino teisingą palyginimą, nes į produktų rūšių apibrėžtį įtraukė keraminių plytelių darbinį dydį. Todėl Komisija patvirtino, kad šis prašymas atmetamas.

(134) Indijos asociacijos ir gamintojai teigė, kad dvisluoksnės plytelės neturėtų būti įtrauktos į produkto apibrėžtąją sritį. Dvisluoksnės plytelės buvo gaminamos suliejant du sluoksnius. Viršutiniame sluoksnyje buvo pigmentų ir jis buvo maždaug 3–4 mm storio. Apatinį sluoksnį sudarė pagrindo korpusas. Šalių teigimu, dvisluoksnės plytelės buvo storesnės už įprastas grindų plyteles, nereikalavo daug priežiūros, buvo itin patvarios, aukščiausios kokybės ir parduodamos aukštesnėmis kainomis.

(135) Dėl šio tvirtinimo CET teigė, kad šalys nepateikė jokių duomenų, iš kurių būtų galima spręsti, kad dvisluoksnės plytelės neturi tų pačių pagrindinių fizinių, cheminių ir techninių charakteristikų, kaip kitos plytelės. Be to, skundo pateikėjas nurodė, kad dvisluoksnės plytelės atitinka ISO 13006:2018 pateiktą keraminių plytelių apibrėžtį. Galiausiai CET pabrėžė, kad, kalbant apie storį, skunde produktas apibūdinamas kaip „nuo maždaug 3 mm storio

kai kurių sienų apdailos keraminių plytelių iki 20–30 mm storio ekstruzinių ir keraminių plytelių, naudojamų pakeliamoms grindims arba storoms grindims“ ([14]), taigi į skunde nurodyto produkto apibrėžtąją sritį įtrauktos ir didesnio storio keraminės plytelės.

(136) Šis tvirtinimas buvo atmestas. Dvisluoksnės keraminės plytelės buvo gaminamos iš tų pačių žaliavų, joms buvo naudojami tie patys gamybos procesai, kaip ir kitoms keraminėms plytelėms, todėl jų pagrindinės fizinės, cheminės ir techninės charakteristikos buvo tokios pačios, kaip ir kitų plytelių. Priklausomai nuo galutinės paskirties, storis (ir kiti kriterijai) gali skirtis, todėl visos keraminės plytelės, nepriklausomai nuo jų storio, buvo įtrauktos į tyrimo aprėptį, kaip apibrėžta pranešime apie inicijavimą. Tai, kad dvisluoksnės plytelės buvo gaminamos suliejant du plytelių sluoksnius, todėl jos buvo storesnės už daugumą standartinių plytelių ir dėl to pasižymėjo didesniu tvirtumu ir ilgaamžiškumu, todėl buvo ypač tinkamos didelio judėjimo intensyvumo patalpoms, nepateisino jų neįtraukimo. Jų galutinė paskirtis, t. y., grindų danga, buvo tokia pati, kaip ir kitų keraminių plytelių, jos pasižymėjo kai kuriomis tomis pačiomis charakteristikomis ir galėjo pakeisti kitas keramines plyteles, nes klientas galėjo rinktis vienas arba kitas.

(137) Indijos taryba ir asociacija ir eksportuojantys gamintojai taip pat teigė, kad tam tikros specialios plytelės, kaip antai labai blizgios plytelės, didelio gylio plytelės, raižytos plytelės ir plytelės su granuliuotu paviršiumi (vadinamoji grublėta apdaila), neturėtų būti įtrauktos į produkto apibrėžtąją sritį, nes jų gamybos sąnaudos, o vėliau ir pardavimo kaina, palyginti su kitomis keraminėmis plytelėmis, yra didesnės. Sąnaudų ir kainų skirtumą lėmė papildomų žaliavų naudojimas. Šalys taip pat teigė, kad plytelės su grublėta apdaila turi kitokių charakteristikų nei kitos plytelės, nes jos gerai paslepia nešvarumus ir yra neslidžios. Be to, kaip teigė Indijos gamintojai, plytelių su grublėta apdaila gamybos procesas yra unikalus ir pažangus.

(138) Skundo pateikėjas nurodė, kad tos specialios plytelės atitinka ISO 13006:2018 pateiktą keraminių plytelių apibrėžtį. Pagrindinis specialių plytelių skirtumas nuo kitų plytelių buvo jų dizainas. Pavyzdžiui, grublėta apdaila buvo dengiama jau pagaminus plytelės korpusą. Todėl specialus dizainas nepakeitė pagrindinių plytelių fizinių, cheminių ir techninių charakteristikų. Be to, dar viena žaliava turėjo nedidelį poveikį gamybos sąnaudoms. Galiausiai šias specialias plyteles taip pat gamino Sąjungos pramonė, todėl jos tiesiogiai konkuravo ir darė žalą Sąjungos gamintojams. Šis gamybos procesas buvo gerai žinomas Sąjungos pramonei ir buvo konkrečiai nurodytas skunde ([15]).

(139) Šis tvirtinimas buvo atmestas. Plytelės su grublėta apdaila pasižymi tokiomis pačiomis pagrindinėmis fizinėmis, cheminėmis ir techninėmis savybėmis, kaip ir kitos plytelės. Šalys nepateikė jokių tai paneigiančių įrodymų. Plytelės su grublėta apdaila taip pat galėjo pakeisti kitas plyteles; dėl savo specialaus dizaino jos gali būti ypač tinkamos kai kurioms paskirtims, pavyzdžiui, virtuvės grindims dėl savo neslidumo, tačiau šios paskirtys buvo tokios pačios, kaip ir kitų plytelių.

(140) Po galutinio faktų atskleidimo šešiolika Indijos eksportuojančių gamintojų dar kartą paprašė neįtraukti plytelių su granuliuotu paviršiumi (t. y. plytelių su grublėta apdaila), remdamiesi tvirtinimu, kad Sąjungoje nėra pakankamų keraminių plytelių su tokia apdaila gamybos pajėgumų.

(141) Komisija pažymėjo, kad bendrovės nepateikė jokių įrodymų dėl įtariamų nepakankamų plytelių su grublėta apdaila gamybos pajėgumų Sąjungoje. Šis tvirtinimas buvo atmestas.

(142) Galiausiai Indijos gamintojai, taryba ir asociacija teigė, kad produkto apibrėžtoji sritis turėtų apimti tik vienkartinio degimo sienų apdailos plyteles. Šalys teigė, kad dvigubo degimo sienų apdailos plytelės yra aukštos klasės produktas, kuriam reikia geresnių žaliavų ir didesnių gamybos sąnaudų.

(143) Skundo pateikėjas nurodė, kad dvigubo degimo plytelės atitinka ISO 13006:2018 pateiktą keraminių plytelių apibrėžtį. Jis taip pat tvirtino, kad žaliavų kokybė nėra pagrįsta priežastis neįtraukti jų į apibrėžtąją sritį. Priešingai, Indijos eksportuojančių gamintojų gaminamos ir į Sąjungą eksportuojamos dvigubo degimo sienų apdailos plytelės tiesiogiai konkuravo su tokiomis Sąjungos pramonės gaminamomis plytelėmis, todėl jos turėjo būti įtrauktos į produkto apibrėžtąją sritį. CET pažymėjo, kad atrinkti Sąjungos gamintojai gamino dvigubo degimo sienų apdailos plyteles.

([14]) Skundo santrauka, p. 1.
([15]) Skundo 5 ir 20 priedai.

(144) Komisija nustatė, kad Indijos eksportuojančių gamintojų gaminamos dvigubo degimo sienų apdailos plytelės savo pagrindinėmis fizinėmis, cheminėmis ir techninėmis savybėmis bei naudojimu nesiskyrė nuo Sąjungos pramonės gaminamų plytelių. Be to, pagal produkto rūšių apibrėžtį vienkartinio ir dvigubo degimo plytelės yra skiriamos, taip užtikrinant teisingą palyginimą. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

(145) Be pirmiau minėtų produktų neįtraukimo į apibrėžtąją sritį, Indijos gamintojai, įskaitant dvi atrinktas bendroves, pasiūlė, kad sąžiningo palyginimo tikslais apibrėžiant produkto rūšis reikėtų atsižvelgti į vandens absorbavimą, gamybos procesą (ritininis ar hidraulinis presas), plotį, ilgį, storį, dangos rūšį (glazūruota ar neglazūruota), glazūros tipą (blizgi, labai blizgi, matinė ar grublėta), paviršiaus apdailą (poliruota ar nepoliruota).

(146) Komisija pažymėjo, kad vandens absorbavimas, darbinio paviršiaus plotis ir ilgis, storis, glazūravimas ir poliravimas jau atsispindi produkto rūšių apibrėžtyje. Kadangi gaminant dideles plokštes buvo naudojama ritininio preso technologija, darbinio paviršiaus dydžio savybė netiesiogiai leido atskirti šiuos du gamybos procesus. Komisija taip pat atsižvelgė į korpuso spalvinimą, koregavimą ir atitikimą kokybės standartui, lygiaverčiam ISO 13006:2018. Komisija laikėsi nuomonės, kad šių požymių pakanka įvairių produktų rūšių sąnaudų ir kainų skirtumams nustatyti ir taip užtikrinti sąžiningą palyginimą. Todėl Komisija atmetė siūlomą produkto rūšių apibrėžties peržiūrą.

(147) Po galutinio faktų atskleidimo „Conor“ grupė pakartojo 145 konstatuojamojoje dalyje nurodytą tvirtinimą, visų pirma teigdama, kad Komisija klaidingai manė, jog produktų savikainos ir pardavimo kainos skirtumas nesiskiria priklausomai nuo glazūruotų produktų fizinių charakteristikų. Komisijos išvada, kad fizinių charakteristikų koregavimas buvo pakankamas, kad būtų atsižvelgta į įvairių rūšių produktų sąnaudų ir kainų skirtumus ir taip užtikrintas sąžiningas palyginimas, nebūtų pagrįsta „Conor“ grupės Komisijai pateiktose pastabose nurodytais faktais. Todėl ji teigė, kad „Conor“ grupės pasiūlyto PKN atmetimas yra nepagrįstas ir nesuderinamas su pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies a punktu.

(148) Šis tvirtinimas buvo atmestas. Remdamasi „Conor“ grupės nurodytomis gamybos sąnaudomis, Komisija negalėjo nustatyti, kad matinių, blizgių ar grublėtų produktų gamybos sąnaudos visada reikšmingai skiriasi. Be to, „Conor“ grupės pakartotas tvirtinimas nebuvo patvirtintas jokia papildoma analize, kuri jį pagrįstų. Siekiant užtikrinti konfidencialumą, išsamesnė informacija apie Komisijos argumentus šiuo klausimu nusiųsta tik „Conor“ grupei.

(149) Po galutinio faktų atskleidimo Turkijos keraminių plytelių gamintojas „Serapool Porselen“ pasiteiravo apie produkto apibrėžtosios srities apibrėžtį ir tvirtino, kad į ją neturėtų būti įtrauktos plaukimo baseinų plytelės. Bendrovė tvirtino, kad baseinų plytelių vandens absorbavimo koeficientas mažesnis (0,3–0,5 %) nei kitų porcelianinių plytelių (0,5 %), jos gaminamos pagal užsakymą klientams, kurie sprendimus priima remdamiesi kokybe ir dizainu, o ne kaina, parduodamos skirtingais platinimo kanalais (pavyzdžiui, tiesiogiai bendraujant su klientu ir nedalyvaujant didmenininkams) ir pasižymi ypatingomis savybėmis (danga, neleidžiančia susidaryti bakterijoms, didesniu stiprumu ir ilgaamžiškumu).

(150) Komisija pažymėjo, kad, kaip nurodyta pranešimo apie inicijavimą 2 skirsnyje, informacijos apie produkto apibrėžtąją sritį, įskaitant visus prašymus į ją neįtraukti produktų, pateikimo terminas buvo 10 dienų nuo procedūros inicijavimo, t. y. 2021 m. gruodžio 23 d. „Serapool Porselen“ prašymą pateikė 2022 m. lapkričio 9 d., t. y. praėjus dešimčiai su puse mėnesio nuo termino pabaigos. Šiame tyrimo etape Komisija negalėjo įvertinti, ar plaukimo baseinų plytelės pasižymi tokiomis išskirtinėmis savybėmis, kurios pateisintų jų neįtraukimą į produkto apibrėžtąją sritį. Vis dėlto atlikus tyrimą nustatyta, kad atrinktų Sąjungos gamintojų gaminamų porcelianinių plytelių vandens absorbavimo koeficientas mažesnis nei 0,5 %. Todėl argumentas dėl baseinų plytelių ir kitų porcelianinių plytelių vandens absorbavimo skirtumų negalėjo būti priimtas. Be to, jei plytelės nebūtų įtrauktos remiantis galimu jų naudojimu, o ne konkrečia savybe ar charakteristika, būtų galima išvengti priemonių. Todėl Komisija paaiškino, kad plaukimo baseinų plytelės buvo įtrauktos į tyrimą, ir atmetė prašymą neįtraukti jų į produkto apibrėžtąją sritį.

3. **DEMPINGAS**

3.1. **Indija**

3.1.1. *Normalioji vertė*

(151) Komisija pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 2 dalį pirmiausia nagrinėjo, ar bendra kiekvieno atrinkto eksportuojančio gamintojo pardavimo vidaus rinkoje apimtis buvo tipiška. Pardavimas vidaus rinkoje yra tipiškas, jei visa kiekvieno eksportuojančio gamintojo panašaus produkto pardavimo vidaus rinkoje nepriklausomiems pirkėjams apimtis sudarė ne mažiau kaip 5 % visos jo nagrinėjamojo produkto pardavimo eksportui į Sąjungą per tiriamąjį laikotarpį apimties. Tuo remiantis nustatyta, kad kiekvieno atrinkto eksportuojančio gamintojo visas panašaus produkto pardavimas vidaus rinkoje buvo tipiškas.

(152) Vėliau Komisija nustatė vidaus rinkoje parduodamo produkto rūšis, kurios buvo tokios pačios arba panašios į eksportui į Sąjungą parduoto produkto rūšis. Tuo tikslu Komisija į pardavimą vidaus rinkoje, kuris naudojamas normaliajai vertei nustatyti, neįtraukė sandorių dėl nekokybiškų produktų. Gamybos proceso metu, atlikę vizualinę kokybės kontrolę, eksportuojantys gamintojai prastesnės kokybės keramines plyteles laiko nekokybiškomis. Šios nekokybiškos plytelės vidaus rinkoje parduodamos su didelėmis nuolaidomis, o į Sąjungą parduodamos tik aukščiausios kokybės plytelės. Siekiant teisingai palyginti su kaina Sąjungai, apskaičiuojant normaliąją vertę buvo įtrauktas tik aukščiausios kokybės produktų pardavimas vidaus rinkoje. Visi atrinkti eksportuojantys gamintojai vidaus rinkoje pardavinėjo prastesnės kokybės plyteles, o eksportui į Sąjungą parduodavo tik aukščiausios kokybės plyteles.

(153) Po galutinio faktų atskleidimo „Conor“ grupė šiuo atžvilgiu teigė, kad Komisija *suo moto* nusprendė įtraukti produkto kokybę kaip lyginamąjį parametrą, jokiu procedūros etapu jos nelaikydama PKN charakteristika. Todėl Komisijos taikyta PKN metodika būtų netinkama, nes „Conor“ grupės pasiūlyti PKN pakeitimai buvo atmesti (žr. 2.4 skirsnį), o fizinė charakteristika, kurios nepasiūlė nė viena suinteresuotoji šalis, buvo įtraukta į metodiką palyginimui atlikti pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalį.

(154) Šis tvirtinimas turėjo būti atmestas. Komisija tik per patikrinimus Indijoje sužinojo, kad nekokybiškos plytelės buvo parduodamos nemažais kiekiais vidaus rinkoje ir tokios plytelės nebuvo eksportuojamos. Atlikdami apžiūrą vietoje Komisijos pareigūnai Indijoje galėjo nustatyti, kad nekokybiškos plytelės buvo akivaizdžiai prastesnės kokybės nei aukščiausios kokybės plytelės. Kainos, nurodytos sąskaitose faktūrose už tokį pardavimą, buvo apskritai mažesnės už kainas, kuriomis parduodami atitinkamų rūšių produktai, atitinkantys aukščiausią kokybę. Pardavimo vidaus rinkoje sąskaitose faktūrose buvo galima aiškiai identifikuoti tokį pardavimą. Tokių nekokybiškų produktų pardavimo įtraukimas į pardavimą vidaus rinkoje, naudojamą normaliajai vertei nustatyti, prieštarautų teisingam panašių produktų palyginimui su panašiais produktais.

(155) Po to Komisija išnagrinėjo, ar, remiantis pagrindinio reglamento 2 straipsnio 2 dalimi, kiekvieno atrinkto eksportuojančio gamintojo vidaus rinkoje parduotas kiekvienos rūšies, kuri buvo tokia pati arba panaši į eksportui į Sąjungą parduoto produkto rūšį, produkto kiekis buvo tipiškas. Tam tikros rūšies produkto pardavimas vidaus rinkoje yra tipiškas, jei tiriamuoju laikotarpiu visa tos rūšies produkto pardavimo vidaus rinkoje nepriklausomiems pirkėjams apimtis sudaro ne mažiau kaip 5 % visos tos pačios ar panašios rūšies produkto pardavimo eksportui į Sąjungą apimties. Komisija nustatė, kad dalies produkto rūšių pardavimas vidaus rinkoje buvo tipiškas. Kai kurių produkto rūšių pardavimas vidaus rinkoje nesudarė tipiškų kiekių, t. y. mažiau nei 5 % viso tos pačios arba panašios produkto rūšies eksporto į Sąjungą kiekio.

(156) Vėliau Komisija nustatė kiekvienos rūšies produkto, parduoto tipiškais kiekiais, pelningo pardavimo vidaus rinkoje nepriklausomiems pirkėjams tiriamuoju laikotarpiu dalį, kad galėtų nuspręsti, ar apskaičiuojant normaliąją vertę remtis faktiniu pardavimu vidaus rinkoje pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 4 dalį.

(157) Normalioji vertė grindžiama faktine kiekvienos rūšies produkto vidaus rinkos kaina, neatsižvelgiant į tai, ar tas pardavimas buvo pelningas, jeigu:

(a) tam tikros rūšies produkto, parduoto grynąja pardavimo kaina, lygia apskaičiuotoms gamybos sąnaudoms arba už jas didesne, pardavimo apimtis sudarė daugiau kaip 80 % visos tos rūšies produkto pardavimo apimties ir

(b) tos rūšies produkto pardavimo vidutinė svertinė kaina yra lygi vieneto gamybos sąnaudoms arba už jas didesnė.

(158) Šiuo atveju normalioji vertė yra tos rūšies produkto viso pardavimo vidaus rinkoje tiriamuoju laikotarpiu vidutinė svertinė kaina.

(159) Normalioji vertė yra kiekvienos rūšies produkto, tik pelningai parduoto vidaus rinkoje tiriamuoju laikotarpiu, faktinė vidaus rinkos kaina, jei:

(a) tam tikros rūšies produkto pelningo pardavimo apimtis sudaro ne daugiau kaip 80 % visos šios rūšies produkto pardavimo apimties arba

(b) šios rūšies produkto vidutinė svertinė kaina yra mažesnė už vieneto gamybos sąnaudas.

(160) Pardavimo vidaus rinkoje analizė parodė, kad, priklausomai nuo produkto rūšies, 9–60 % viso „Conor“ grupės pardavimo vidaus rinkoje, atitinkamai 0–100 % viso „Icon“ grupės ir „Lavish“ grupės pardavimo vidaus rinkoje buvo pelningi, o jų vidutinė svertinė pardavimo kaina buvo didesnė už gamybos sąnaudas, jei daugiau kaip 5 % atitinkamos produkto rūšies pardavimo vidaus rinkoje buvo pelningi. Todėl normalioji vertė buvo apskaičiuota kaip viso pardavimo vidaus rinkoje tiriamuoju laikotarpiu kainų svertinis vidurkis arba tik pelningo pardavimo svertinis vidurkis.

(161) Tų rūšių produktų, kurių vidutinė svertinė pardavimo kaina buvo mažesnė už gamybos sąnaudas, normalioji vertė buvo apskaičiuota kaip tos rūšies produkto pelningo pardavimo svertinis vidurkis.

(162) Kai tam tikrų rūšių panašaus produkto įprastomis prekybos sąlygomis nebuvo parduota arba kai tam tikrų rūšių produktas vidaus rinkoje nebuvo parduodamas tipiškais kiekiais, Komisija normaliąją vertę apskaičiavo pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 3 ir 6 dalis.

(163) Normalioji vertė apskaičiuota prie kiekvieno atrinkto bendradarbiaujančio eksportuojančio gamintojo vidutinių panašaus produkto gamybos sąnaudų per tiriamąjį laikotarpį pridėjus:

(a) vidutines svertines pardavimo, bendrąsias ir administracines (PBA) išlaidas, kurias kiekvienas atrinktas bendradarbiaujantis eksportuojantis gamintojas patyrė per tiriamąjį laikotarpį įprastomis prekybos sąlygomis vidaus rinkoje parduodamas panašų produktą, ir

(b) vidutinį svertinį pelną, kurį kiekvienas atrinktas bendradarbiaujantis eksportuojantis gamintojas gavo tiriamuoju laikotarpiu įprastomis prekybos sąlygomis parduodamas panašų produktą vidaus rinkoje.

(164) Kai tipiškas tam tikrų rūšių produktų kiekis vidaus rinkoje nebuvo parduotas, pridėtos tų rūšių produktų vidutinės PBA išlaidos ir įprastomis prekybos sąlygomis uždirbtas vidaus rinkos sandorių pelnas. Kai tam tikrų rūšių produktai buvo visiškai neparduodami vidaus rinkoje, buvo pridėtos tų rūšių produktų vidutinės svertinės PBA išlaidos ir įprastomis prekybos sąlygomis uždirbtas vidaus rinkos sandorių pelnas.

3.1.2. *Eksporto kaina*

(165) Atrinktos eksportuojančių gamintojų grupės į Sąjungą eksportavo tiesiogiai nepriklausomiems pirkėjams arba per susijusias bendroves Indijoje.

(166) Todėl pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 8 dalį eksporto kaina buvo pardavimo eksportui į Sąjungą kaina, faktiškai sumokėta arba mokėtina už nagrinėjamąjį produktą.

3.1.3. *Palyginimas*

(167) Komisija atrinktų eksportuojančių gamintojų grupių normaliąją vertę ir eksporto kainą palygino remdamasi gamintojo kainomis EXW sąlygomis.

(168) Tais atvejais, kai tai buvo pateisinama siekiant užtikrinti teisingą palyginimą, Komisija pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalį koregavo normaliąją vertę ir (arba) eksporto kainą, kad būtų atsižvelgta į skirtumus, kurie daro poveikį kainoms ir kainų palyginamumui. Iš vidaus ir (arba) pardavimo eksportui kainų buvo išskaičiuoti frachto, draudimo, tvarkymo, kredito išlaidų ir banko mokesčių koregavimai, apie kuriuos buvo pranešta ir kurie buvo pripažinti pagrįstais. Tvirtinimai dėl vidaus pardavimo kredito išlaidų koregavimo buvo atmesti, nes iš sąskaitos faktūros arba pardavimo sutarties nebuvo aišku, kokios yra mokėjimo sąlygos.

(169) Atrinkti gamintojai nagrinėjamąjį produktą pardavė tiesiogiai arba per susijusius gamintojus ir (arba) prekiautojus eksportui į ES. Pastaraisiais atvejais, t. y. kai pardavimas buvo vykdomas per susijusius gamintojus ir (arba) prekiautojus, pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punktą šių sandorių kainos buvo pakoreguotos atsižvelgiant į susijusių gamintojų ir (arba) prekiautojų antkainį. Šių prekybos sandorių atveju Komisija apskaičiavo vieną bendrą vidutinį svertinį antkainį, susidariusį dėl kainų, susijusių su pirkimu iš nesusijusių tiekėjų Indijoje, ir vėlesnio perpardavimo nepriklausomiems pirkėjams Sąjungoje kainų skirtumo. Komisija pasirinko vieną vidutinį svertinį visų trijų atrinktų grupių prekiautojų antkainį siekdama užtikrinti, kad lygtyje pateiktos apimtys būtų iš esmės tipiškos ir užtikrintų patikimą rezultatą. Šis antkainis buvo tinkamai pakoreguotas, kad būtų išvengta dvigubo veiksnių, į kuriuos jau atsižvelgta, skaičiavimo, ir juos atėmus iš šių susijusių prekiautojų eksporto kainos. Išsamesnė informacija apie koregavimą buvo pateikta atskleidžiant informaciją konkrečioms bendrovėms, kad būtų užtikrintas konfidencialumas.

(170) Po galutinio faktų atskleidimo „Lavish“ grupė tvirtino, kad antkainio koregavimas pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punktą turėtų būti grindžiamas faktiniais komisiniais, kuriuos „Lavish“ grupė sumokėjo už pardavimą eksportui į Sąjungą nesusijusiam agentui už agento funkcijų atlikimą komisinių pagrindu, nes Komisija ketino nepritarti antkainiui, taikytam sandoriams su susijusiomis šalimis, kadangi buvo laikoma, kad jie neatitinka ištiestosios rankos principo.

(171) Šis tvirtinimas turėjo būti atmestas. Nagrinėjami sandoriai buvo eksportuojamas nagrinėjamasis produktas, kuris buvo perkamas iš susijusių „Lavish“ grupės gamintojų. Šie sandoriai yra panašūs į nagrinėjamojo produkto, kuris buvo įsigytas iš nesusijusių tiekėjų Indijoje, eksportą ir labiausiai jį primena. Tokiais atvejais eksportuojantis prekiautojas gauna antkainį, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punkto antroje pastraipoje. Priešingai, pajamoms iš komisinių, kaip nurodyta pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punkto antroje pastraipoje, taikomos konkrečios sutartinės sąlygos. Kitaip nei prekiautojas, komisinių pagrindu dirbantis agentas neperka ir neperparduoda nagrinėjamojo produkto, o tik tarpininkauja sudarant sandorį tarp pardavėjo ir pirkėjo. Be to, pagal Komisijos praktiką antkainių koregavimai buvo nuosekliai apskaičiuojami remiantis atitinkamo prekiautojo gautu antkainiu, t. y. pardavimo, bendrųjų ir administracinių išlaidų suma ir pelnu. Kadangi dabartinis antkainis, kuris buvo taikomas eksportuojančiam prekiautojui perkant iš susijusio gamintojo, buvo nepatikimas dėl susijusių šalių santykių, Komisija turėjo jį pakeisti antkainiu, kuris atspindėtų ištiestosios rankos principo sąlygas, t. y. antkainiu, kurį eksportuojantis prekiautojas gautų pirkdamas iš nesusijusių tiekėjų Indijoje.

(172) „Conor“ grupė ir Indijos vyriausybė teigė, kad eksporto kainos koregavimas dėl antkainio neatitinka pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punkto. Ji teigė, kad eksporto kainos koregavimas dėl prekiautojo gauto antkainio pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punktą buvo taikomas neįrodžius, kad dėl prekybos veiklos tarp susijusių bendrovių vidaus rinka ir eksporto rinka skiriasi (pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies trečias sakinys).

(173) Šis tvirtinimas buvo laikomas neteisingu. Atliekant tyrimą patvirtinta, kad antkainis buvo taikomas pardavimui eksportui, o vidaus pardavimui – ne, todėl susidarė kainų palyginamumo skirtumas, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies trečiame sakinyje, ir jį reikėjo kompensuoti pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punktą.

(174) Be to, „Conor“ grupė teigė, kad Komisija, taikydama koregavimą, aiškiai neprašė jos pateikti informacijos ir neprašė įrodyti, ar šios kainos atitiko ištiestosios rankos principą (t. y. ar kainos buvo patikimos, ar ne). „Conor“ grupės teigimu, iš visų surinktų įrodymų buvo matyti, kad visi „Conor“ grupės sandoriai atitiko ištiestosios rankos principą. Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta pirmiau, ji nustatė, kad minėto antkainio taikymas buvo nepagrįstas.

(175) Dėl šio argumento Komisija nustatė, kad svarbiausias „Conor“ grupės prekiautojas (pagal viso ES eksporto apimtį) nagrinėjamąjį produktą pirko iš susijusių tiekėjų [10–15 %] didesnėmis kainomis nei iš nesusijusių tiekėjų. Be to, į Sąjungą eksportuotų keraminių plytelių, įsigytų iš nesusijusių tiekėjų, antkainis buvo daugiau nei du kartus didesnis nei keraminių plytelių, eksportuotų į Sąjungą iš susijusių tiekėjų, antkainis. Komisijos nuomone, šie kainų ir antkainių skirtumai rodo, kad „Conor“ grupės susijusių šalių sandoriai nebuvo sudaryti laikantis ištiestosios rankos principo.

(176) „Conor“ grupė pridūrė, kad „Concor International“ nevykdė jokios konkrečios veiklos, išskyrus logistiką ir pagamintos produkcijos pakavimą, nes „Conor“ grupė derėjosi dėl pardavimo ir jo užbaigimo visų „Conor“ grupės subjektų vardu. Komisija patikslino, kad „Concor International“ veikla buvo platesnė, nei buvo tvirtinama. Siekiant užtikrinti konfidencialumą, išsamesnė informacija buvo išsiųsta tik „Conor“ grupei.

(177) Be to, „Conor“ grupė priminė, kad Komisija 2022 m. balandžio mėn. nesusijusių eksportuojančių prekiautojų paprašė pateikti informaciją. Vėliau Komisija, atliekant patikrinimą vietoje, paprašė pateikti informaciją apie pirkimo sąnaudas, susijusias su kiekvienu prekių pardavimu. Abiejų duomenų rinkinių buvo prašoma nenurodant nei tikslo, nei būdo, kaip Komisija galėtų šią informaciją nagrinėti. Nesant tokio prašymo ar patikslinimo, informacija, kurią Komisija naudojo iš „Conor“ grupės ir kitų suinteresuotųjų šalių pateiktos informacijos, buvo netiksli, kaip matyti iš Komisijos padarytų rašybos klaidų apskaičiuojant antkainio vertę. „Conor“ grupė pridūrė, kad Komisija turėjo atlikti tokią analizę kaip įprasta, bendradarbiaudama su suinteresuotosiomis šalimis, įskaitant „Conor“ grupę, ir paaiškindama, kaip ir kodėl buvo surinkti atitinkami duomenys. Todėl nebūtų faktinio ir teisinio pagrindo taikyti antkainį ir būtų pažeista „Conor“ grupės teisė į tinkamą procesą.

(178) Šis tvirtinimas turėjo būti atmestas. Komisija neprivalo *a priori* aiškinti tiriamoms šalims arba kitoms šalims, kurių bendradarbiavimo ji tikisi, kokiu būtent tikslu prašoma, tikrinama ir (arba) bus naudojama tam tikra informacija, jei laikomasi konfidencialumo reikalavimų. Be to, ankstyvuoju antidempingo tyrimo etapu, įskaitant patikrinimų vietoje eksportuojančių gamintojų patalpose etapą, Komisija negali numatyti, kokiu tikslu bus naudojamas kiekvienas surinktų duomenų rinkinys. Duomenų prašymo, rinkimo ir tikrinimo tikslas – nustatyti faktus. Vėliau atliekama teisinė analizė ir vertinimas, įskaitant nustatymą, kokiu tikslu naudojami turimi duomenys. Komisija atskleidė visą informaciją, kuria grindė savo išvadas, jas pateisino ir nurodė priežastis bei suteikė šalims galimybę pateikti pastabas dėl visų išvadų. Todėl ji įvykdė savo įsipareigojimus dėl skaidrumo, argumentavimo ir teisės į gynybą.

(179) „Conor“ grupė taip pat teigė, kad, jei eksporto kainos koregavimas dėl prekiautojo gauto antkainio pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punktą būtų taikomas jos pardavimui, jis turėtų būti apskaičiuojamas remiantis faktiniu antkainiu, kurį gavo nesusiję prekiautojai, perkantys iš „Conor“ grupės ir perparduodantys eksportui, arba vidutiniu Indijos prekybos bendrovių už keramines plyteles gautu pelnu, arba šių dviejų metodų vidurkiu. Taikant bet kurį iš šių metodų būtų užtikrinta, kad bendras vidutinis svertinis antkainis būtų „iš esmės tipiškas“ ir „patikimas“, remiantis šio tyrimo metu Komisijos turima informacija. „Conor“ grupė pridūrė, kad kitų atrinktų bendrovių duomenų naudojimas apskaičiuojant „Conor“ grupės dempingo skirtumą neatitinka pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies.

(180) Šis tvirtinimas buvo atmestas. Sandoriai, kuriems buvo taikomas minėtas antkainio koregavimas, buvo eksportas, kurį vykdė atrinktų eksportuojančių gamintojų prekiautojai / gamintojai, nagrinėjamąjį produktą įsigiję iš susijusių tiekėjų. Kaip nurodyta 175 konstatuojamojoje dalyje, Komisija negalėjo remtis sudarius šiuos sandorius gautu antkainiu kaip pagrindu atliekant koregavimą pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punktą, nes jį lėmė susijusių šalių santykiai. Akivaizdu, kad antkainis, kurį tie patys eksportuojantys gamintojai gavo pirkdami nagrinėjamąjį produktą iš nesusijusių tiekėjų, buvo artimiausias galimas pakaitalas, galintis pakeisti buvusį antkainį. Priešingai, „Conor“ grupės pasiūlytus skirtumus nustatė šalys, kurios nepriklauso atrinktoms eksportuojančių gamintojų grupėms.

(181) Dėl argumento, kad kitų atrinktų bendrovių duomenų naudojimas apskaičiuojant „Conor“ grupės dempingo skirtumą prieštaravo pagrindiniam reglamentui, Komisija paaiškino, kad pagrindiniame reglamente iš tiesų numatyti atvejai, kai apskaičiuojant atskiram eksportuojančiam gamintojui taikomą dempingo skirtumą naudojami kitų šalių duomenys. Pavyzdžiui, taip yra tuo atveju, kai eksporto kaina koreguojama pagal 2 straipsnio 9 dalį, naudojant nesusijusių importuotojų Sąjungoje gautą pelno skirtumą. Šioje byloje Komisija pakartojo, kad apskaičiuojant vidutinį svertinį antkainį, pagrįstą visų trijų atrinktų grupių sudarytais sandoriais, buvo užtikrintas iš esmės tipiškas koregavimas pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punktą.

(182) „Conor“ grupė taip pat pažymėjo, kad apskaičiuodama koregavimo sumą Komisija turėtų atsižvelgti į dvi žodyne vartojamas žodžio „antkainis“ reikšmes: pirma, „suma, pridedama prie savikainos, siekiant nustatyti pardavimo kainą, plačiąja prasme: pelną“, ir, antra, „ko nors kainos padidėjimas, pavyzdžiui, sąnaudų ir pardavimo kainos skirtumas“. Ji teigė, kad abiem atvejais savikainos ir pardavimo kainos palyginimas, dėl kurio gaunamas pelnas, yra antkainio vertė. Atsakydama Komisija priminė, kad pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punktą, tinkamai atsižvelgus į taikomą jurisprudenciją, antkainį sudaro pardavimo, bendrųjų ir administracinių išlaidų suma ir pelnas, o tai labai skiriasi nuo siūlomų enciklopedinių apibrėžčių.

(183) „Conor“ grupė taip pat teigė, kad apskaičiuojant antkainį buvo padaryta rašybos klaidų. Konkrečiai „Conor“ grupė teigė, kad, jei į pardavimo vertę būtų įtrauktas pakavimo išlaidų susigrąžinimas iš pirkėjo, o į pirkimo kainą ši suma nebūtų įtraukta, tai reikštų dvigubą pakavimo išlaidų sumos skaičiavimą, nes, pirma, pakavimo išlaidos buvo įtrauktos apskaičiuojant antkainį ir, antra, pačios pakavimo išlaidos buvo dar kartą įskaičiuotos į eksporto kainą Komisijai apskaičiuojant visas išlaidas.

(184) Be to, „Conor“ grupė teigė, kad prieš lyginant su pardavimo verte prie sąnaudų reikėtų pridėti bendrąsias ir administracines išlaidas bei finansines išlaidas ir kad Komisija prie antkainio procentinės dalies pridėjo muitų grąžinimą, kurį tikėjosi gauti eksportuotojai. Jei Komisija ir toliau taikytų šį priedą, ji taip pat turėtų pakoreguoti normaliąją vertę, atsižvelgiant į prašomus taikyti importo mokesčius ir netiesioginius mokesčius.

(185) Komisija šiuos tvirtinimus atmetė. Pirma, dėl tvirtinimo, kad pakavimo išlaidos iš eksporto kainos bus išskaičiuotos du kartus, Komisija pažymėjo, kad „Conor“ grupė nepagrindė savo teiginio, bent jau dėl to, kad niekada neįrodė, o juo labiau kiekybiškai neįvertino, kiek pakavimo išlaidų buvo įskaičiuota į bendrą aptariamų plytelių pirkimo kainą. Be to, Komisija patvirtino, kad iš byloje esančių duomenų nematyti, jog pakavimo išlaidos buvo skaičiuojamos dvigubai, kaip, atrodo, teigia „Conor“ grupė. Svarbiausia, kad šis tvirtinimas turi esminį trūkumą, susijusį su antkainio sąvoka, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punkte. Antkainis yra lygus visos sumokėtos pirkimo kainos (neatsižvelgiant į tai, kokias išlaidas, pavyzdžiui, pakavimo išlaidas, tiekėjas galėjo patirti) ir visų atitinkamo prekiautojo gautų pardavimo pajamų skirtumui. Kitaip tariant, antkainį sudaro pardavimo, bendrosios ir administracinės išlaidos, finansinės išlaidos ir pelnas, taip pat visos kitos konkrečios pajamos, gautos iš atitinkamo pardavimo eksportui. Siekiant atsižvelgti į visus šiuos elementus, Komisijos požiūris naudoti bendrąjį pirkimo kainų, nurodytų nesusijusių tiekėjų sąskaitose faktūrose, ir perpardavimo kainų nepriklausomiems pirkėjams skirtumą yra tinkamas, jei į šį koregavimą neįtraukiami jokie kiti koregavimai, atliekami pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalį. Dėl šios priežasties „Conor“ grupės tvirtinimas dėl netinkamo bendrųjų ir administracinių bei finansinių išlaidų įtraukimo į taikomą antkainį pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punktą taip pat buvo atmestas. Trečia, Komisija priminė, kad eksportuotojams grąžinti muitai faktiškai padidina pajamas, gautas iš aptariamo pardavimo eksportui. Priešingai, pardavimui vidaus rinkoje toks grąžinimas netaikomas. Todėl gautų eksporto grąžinamųjų išmokų normaliosios vertės koregavimas būtų neteisingas.

(186) „Conor“ grupė taip pat nustatė, kad Komisijos formulėje, pagal kurią buvo apskaičiuota bendra „Concor International“ pardavimo eksportui suma, buvo dvigubai įskaičiuoti „tarpuskaitos ir ekspedijavimo mokesčiai“, nes jie jau buvo įtraukti į formulę, pagal kurią apskaičiuojamos pardavimo eksportui „krovos ir papildomos išlaidos eksportuojančios šalies patalpose“. Komisija sutiko su šiuo tvirtinimu ir ištaisė nustatytą rašybos klaidą „Conor“ grupės eksportuojančių gamintojų naudai.

(187) Po galutinio faktų atskleidimo „Icon“ grupė tvirtino, kad Komisija neturėjo išskaičiuoti antkainio iš „Icon“ grupės netiesioginio pardavimo eksportui į ES pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punktą, nes su „Icon“ grupe susiję gamintojai ir prekiautojai sudaro vieną ekonominės veiklos vykdytoją ([16]).

(188) Šiomis aplinkybėmis „Icon“ grupė teigė, kad „Icon“ grupei priklausantys gamintojai naudojasi vieningu asmeninių, materialių ir nematerialių elementų, tiekimo ir pramonės praktinės patirties organizavimu siekdami sukurti aukštos kokybės „Icon“ prekės ženklą, ir yra oficialiai ir asmeniškai suinteresuoti susijusių bendrovių ekonomine sėkme. Be to, „Icon“ grupės tvirtinimu, ji turi bendrą produktų katalogą ir vieną bendrą svetainę „Icon World of Tile“, kurioje minima „bendrovė“. Toje svetainėje pirkėjų užsakymams taikomas vieno langelio principas.

(189) „Icon“ grupė atkreipė dėmesį į Teisingumo Teismo sprendimą byloje *Matsushita Electric Industrial*, pagal kurį „gamybos ir pardavimo veiklos padalijimas grupėje, kurią sudaro juridiškai atskiros bendrovės, niekaip negali pakeisti aplinkybės, kad šios bendrovės yra vienas ekonominės veiklos vykdytojas, kuris tokiu būdu organizuoja veiklą, kurią kitais atvejais vykdo tai, kas, taip pat ir juridiniu požiūriu, yra vienas subjektas“ ([17]).

(190) „Icon“ grupei priklausančių eksportuojančių gamintojų prašymas laikyti juos vienu ekonominės veiklos vykdytoju buvo atmestas. Siekiant užtikrinti konfidencialumą, informacija apie šį vertinimą buvo išsiųsta tik „Icon“ grupei.

(191) „Icon“ grupė taip pat tvirtino, kad Komisija nepateikė jokių įrodymų, kodėl ji manė, kad „netiesioginių sandorių atveju susiję eksportuojantys gamintojai veikė kaip prekiautojai, kurių funkcijos buvo panašios į komisinių pagrindu dirbančio agento funkcijas“.

(192) Komisija laikėsi nuomonės, kad šis argumentas nepagrįstas. Neginčijama, kad atitinkami sandoriai buvo vykdomi dviem etapais: pirma, „Icon“ grupei priklausantis prekiautojas / gamintojas įsigydavo nagrinėjamąjį produktą iš susijusio gamintojo, antra, tas pats prekiautojas / gamintojas eksportuodavo taip įsigytą nagrinėjamąjį produktą į Sąjungą. Todėl yra įrodymų, kad prekiautojo veiklą vykdo atitinkamas „Icon“ grupės prekiautojas / gamintojas.

(193) Be to, „Icon“ grupė teigė, kad pardavimas vidaus rinkoje ir eksportui turėtų būti vertinamas vienodai, t. y. antkainis turėtų būti taikomas ir netiesioginiam grupės pardavimui vidaus rinkoje.

(194) Komisija atmetė šį tvirtinimą, nes pardavimo vidaus rinkoje sutartys ir pardavimo eksportui sutartys skyrėsi savo pobūdžiu. Siekiant užtikrinti konfidencialumą, informacija apie šį vertinimą buvo išsiųsta tik „Icon“ grupei.

(195) Viena eksportuojančių gamintojų grupė prašė pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies k punktą pakoreguoti normaliąją vertę ir eksporto kainą dėl atsargų kredito sąnaudų, t. y. teorinių finansinių prekių atsargų sąnaudų. Prašymas buvo atmestas, nes nebuvo galima pagrįsti, kad laiko, kurį prekės buvo sandėliuojamos, skirtumas turėjo įtakos kainų palyginamumui.

(196) Ta pati eksportuojančių gamintojų grupė taip pat prašė pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies k punktą atlikti koregavimą, susijusį su reklamos išlaidomis, kurias sudarė reklaminių stendų įrengimo prie Morvio / Gudžarato (gamybos vietos) išlaidos, patirtos dėl pardavimo vidaus rinkoje. Grupė negalėjo nei kiekybiškai įvertinti tokio koregavimo, nei įrodyti, kad jis turėjo įtakos kainų palyginamumui. Todėl šis prašymas buvo atmestas.

(197) Galiausiai visos atrinktos bendrovės prašė pakoreguoti normaliąją vertę pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies b punktą dėl įtariamų importo mokesčių ir netiesioginių mokesčių. Tačiau atlikus tyrimą paaiškėjo, kad šis prašymas buvo nepagrįstas. Iš tikrųjų atrinktiems eksportuotojams pagal dvi schemas (Pranešimas Nr. 07/2020-CUSTOMS (N.T.) ir Atleidimas nuo muitų ir mokesčių už eksportuojamus produktus (RODTEP)) buvo išmokėtos 2 % eksporto sąskaitos faktūros vertės eksporto grąžinamosios išmokos, neatsižvelgiant į tai, ar už žaliavas, iš kurių pagamintos eksportuojamos plytelės, buvo sumokėti kokie nors importo muitai ar netiesioginiai

([16]) „Icon“ grupė nurodė Sprendimo *PT Musim Mas / Taryba*, C-468/15 P, EU:C:2016:803, 39 punktą; Sprendimo *PT Musim Mas / Taryba*, C-468/15 P, EU:C:2016:803, 42 punktą ir Sprendimo *Interpipe Niko Tube ir Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant / Komisija*, T-716/19, ECLI:EU:T:2021:457, 133 punktą.

([17]) Sprendimas *Matsushita Electric Industrial / Taryba*, C-104/90, EU:C:1993:837, 9 punktas.

mokesčiai. Grąžinamosios išmokos buvo skiriamos tik įrodžius, kad prekės buvo eksportuojamos. Šie prašymai buvo atmesti, nes faktinės eksporto grąžinamosios išmokos negalėjo būti susietos su jokiomis sumomis, atitinkančiomis bet kokius importo mokesčius ir netiesioginius mokesčius, mokamus už panašų produktą arba jo gamybai panaudotas medžiagas, kaip numatyta pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies b punkte.

3.1.4. *Dempingo skirtumai*

(198) Komisija atrinktoms bendradarbiaujančioms eksportuojančių gamintojų grupėms taikomą kiekvienos rūšies panašaus produkto vidutinę svertinę normaliąją vertę palygino su atitinkamos rūšies nagrinėjamojo produkto vidutine svertine eksporto kaina, kaip nustatyta pagrindinio reglamento 2 straipsnio 11 ir 12 dalyse.

(199) Todėl, remiantis pirmiau nurodyta metodika, visiems grupės eksportuojantiems gamintojams buvo apskaičiuotas konkretus dempingo skirtumas. Po to buvo apskaičiuotas visos grupės dempingo skirtumo svertinis vidurkis.

(200) 2022 m. spalio 28 d. galutinai atskleisdama informaciją konkrečioms bendrovėms, Komisija dviem iš atrinktų eksportuojančių gamintojų – „Conor“ grupei ir „Icon“ grupei – atskleidė, kad, jos nuomone, tikslinga perskaičiuoti jų pateiktas CIF kainas naudojant transporto duomenis iš „IHS Markit“ „Global Trade Atlas™“ duomenų bazės. Po galutinio faktų atskleidimo abi šalys tvirtino, kad Komisija turėjo pateikti išsamesnę informaciją apie tai, kodėl ji nesutiko su jų nurodytomis CIF kainomis ir CIF kainas nustatė kitu pagrindu. Komisijai pateikus šį papildomą paaiškinimą pranešime byloje, jos, be kita ko, teigė, kad reikia pakoreguoti vieną iš Komisijos naudotų duomenų rinkinių. Komisija pritarė, kad jos naudoti pagrindiniai duomenys buvo netikslūs, ir atitinkamai patikslino skaičiavimus.

(201) Po galutinio faktų atskleidimo „Conor“ grupė nurodė, kad jos dempingo skaičiavimuose buvo netikslumų, nes Komisija du kartus įskaičiavo tam tikras logistikos sąnaudas, susijusias su jos pardavimu į Sąjungą. Šis tvirtinimas buvo priimtas ir apskaičiuotas suma buvo atitinkamai pataisyta.

(202) Procentais išreikšti CIF kainos Sąjungos pasienyje prieš sumokant muitą galutiniai dempingo skirtumai yra tokie:

Bendrovė	Galutinis dempingo skirtumas
„Conor“ grupė	8,7 %
„Icon“ grupė	6,7 %
„Lavish“ grupė	0 %

(203) Neatrinktiems bendradarbiaujantiems eksportuojantiems gamintojams vidutinį svertinį dempingo skirtumą Komisija apskaičiavo pagal pagrindinio reglamento 9 straipsnio 6 dalį. Todėl šis skirtumas buvo nustatytas remiantis dviejų atrinktų eksportuojančių gamintojų grupių, kurioms buvo galima nustatyti dempingo skirtumą, skirtumais, neatsižvelgiant į eksportuojančių gamintojų grupės, kurios dempingo skirtumas buvo lygus nuliui, skirtumą.

(204) Tuo remiantis neatrinktiems bendradarbiaujantiems eksportuojantiems gamintojams nustatytas 7,3 % laikinasis dempingo skirtumas.

(205) Po galutinio faktų atskleidimo keli neatrinkti Indijos eksportuojantys gamintojai teigė, kad Komisija nepateikė išsamios metodikos, kurią ji naudojo apskaičiuodama atrinktų ir neatrinktų Indijos bendrovių skirtumus. Šis tvirtinimas buvo susijęs su panašiais atrinktų Indijos eksportuojančių gamintojų, kurie priklausė „Conor“ grupei ir „Lavish“ grupei, teiginiais. Šie tvirtinimai nagrinėjami 170–186 konstatuojamosiose dalyse.

(206) Visiems kitiems Indijos eksportuojantiems gamintojams Komisija dempingo skirtumą nustatė pagal pagrindinio reglamento 18 straipsnį remdamasi turimais faktais. Šiuo tikslu Komisija nustatė eksportuojančių gamintojų bendradarbiavimo lygį. Bendradarbiavimo lygis – bendradarbiaujančių eksportuojančių gamintojų eksporto į Sąjungą apimtis, išreikšta viso importo iš nagrinėjamosios šalies į Sąjungą tiriamuoju laikotarpiu dalimi, nustatyta remiantis Eurostato importo statistiniais duomenimis („Comext“).

(207) Šiuo atveju bendradarbiavimo lygis buvo laikomas aukštu, nes bendradarbiaujančių eksportuojančių gamintojų eksportas sudarė maždaug 84 % viso importo per tiriamąjį laikotarpį. Tuo remdamasi Komisija nusprendė, kad dempingo skirtumą nebendradarbiaujantiems eksportuojantiems gamintojams būtų tikslinga nustatyti pagal bendradarbiaujančiai atrinktai eksportuojančių gamintojų grupei nustatytą didžiausią dempingo skirtumą.

(208) Procentais išreikšti CIF kainos Sąjungos pasienyje prieš sumokant muitą galutiniai dempingo skirtumai yra tokie:

Bendrovė	Galutinis dempingo skirtumas
„Conor“ grupė	8,7 %
„Icon“ grupė	6,7 %
„Lavish“ grupė	0 %
Kitos bendradarbiaujančios bendrovės	7,3 %
Visos kitos bendrovės	8,7 %

3.2. **Turkija**

3.2.1. *Pagrindinio reglamento 18 straipsnis*

3.2.1.1. „Bien & Qua“ grupė

(209) Atlikdama tyrimą dėl „Bien & Qua“ grupės, Komisija teiravosi apie „Bien & Qua“ grupei priklausančių gamintojų ir susijusių prekiautojų Turkijoje santykių pobūdį. Bendrovių pateikta ir iš kitų šaltinių Komisijos surinkta informacija leido Komisijai padaryti išvadą, kad grupė nepateikė būtinos informacijos apie rašytinius sutartinius susitarimus.

(210) Komisija informavo bendrovę apie ketinimą dėl informacijos, kurios ji nepateikė, taikyti pagrindinio reglamento 18 straipsnį.

(211) Po rašto dėl 18 straipsnio „Bien & Qua“ grupės pateikti paaiškinimai nepakeitė Komisijos išvados, kad grupė nepateikė būtinos informacijos apie rašytinius sutartinius susitarimus.

(212) Todėl Komisija patvirtino pagrindinio reglamento 18 straipsnio taikymą.

3.2.1.2. „Hitit“ grupė

(213) 2022 m. lapkričio 21 d. „Hitit“ grupė paprašė Komisijos neatsižvelgti į jos atsakymuose į klausimyną pateiktą informaciją, nes dėl joje esančių klaidų Komisija negalėtų padaryti „pakankamai tikslios išvados“, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 18 straipsnio 3 dalyje, ir laikyti „Hitit“ neatrinktu bendradarbiaujančiu eksportuojančiu gamintoju, o tai reikštų, kad jam būtų taikomas atrinktoms bendrovėms nustatytas vidutinis muitas. Šiame pareiškime ji taip pat pasiūlė keletą savo atsakymo koregavimų ir pateikė alternatyvų dempingo apskaičiavimą atlikus koregavimus. 2022 m. gruodžio 7 d. šalis pakartojo savo prašymą pateiktai ir patikrintai informacijai taikyti 18 straipsnį ir šiam prašymui pritarė Turkijos vyriausybė.

(214) Dėl nustatytos ribos Komisija priminė, kad patikslinto dempingo skirtumo apskaičiavimo pateikimas po galutinio faktų atskleidimo ir prašymas taikyti 18 straipsnį tinkamai pateiktai ir patikrintai informacijai buvo pateikti tuo etapu, kai Komisija nebegalėjo tikrinti ir todėl svarstyti naujų duomenų. Vien dėl šios priežasties prašymas ir nauji „Hitit“ pateikti paaiškinimai bei duomenys turėtų būti atmesti. Komisija nustatė, kad tyrimo metu „Hitit“ grupės pateikta informacija nebuvo tokia nepakankama, kad būtų buvę pernelyg sunku padaryti pakankamai tikslią išvadą. Informacija buvo pateikta laiku ir patikrinta per tikrinamąjį vizitą. Todėl, net jei informacija ir nebuvo ideali visais atžvilgiais, į ją nebuvo neatsižvelgta pagal pagrindinio reglamento 18 straipsnio 3 dalį.

(215) Siekdama išsamumo ir nepažeisdama to, kas išdėstyta pirmiau, Komisija pažymėjo, kad tai, jog „Hitit“ grupė pateikė alternatyvų dempingo apskaičiavimą, prieštarauja jos teiginiui, kad „Hitit“ grupės dempingo skirtumo nebuvo galima nustatyti. Be to, „Hitit“ grupės argumentas dėl pagrindinio reglamento 18 straipsnio 3 dalies turėtų būti atmestas, nes jis grindžiamas šios nuostatos *a contrario* aiškinimu. 18 straipsnio 3 dalyje nustatytas reikalavimas, kad Komisija naudotų pateiktą informaciją, nebent būtų įvykdytos tam tikros sąlygos. Jame nėra reikalavimo, kad Komisija neatsižvelgtų į duomenis, jei Komisija mano, kad tokie duomenys yra tinkami, nes juos pateikė bendrovė ir patikrino Komisija. Komisija taip pat pažymėjo, kad įtariamos klaidos klausimyno atsakymuose, kurias nurodė šalis, iš esmės buvo susijusios su kai kurių sandorių neteisingu klasifikavimu pagal atitinkamus PKN, taikomus produktų rūšims, kurios sudaro tik nedidelę jos pardavimo ES sandorių dalį. Komisija pabrėžė, kad „Hitit“ grupės dempingo skirtumą ji apskaičiavo taip, kaip nurodyta tolesniuose skirsniuose, atsižvelgdama į laiku pateiktus ir patikrintus duomenų rinkinius. Bendrovė taip pat turėjo galimybę pateikti pastabų dėl patikrinimo ataskaitos. Laiku nebuvo pateikta jokių prieštaravimų dėl Komisijos pateiktų ir patikrintų duomenų neteisingumo. Komisijai gavus reikiamus duomenis, juos patikrinus ir laikant juos patikimais dempingo apskaičiavimams atlikti, bendrovės teiginiai dėl klaidų pagrindiniuose duomenyse yra nepagrįsti ir neįrodomi. Todėl šie pavėluoti kaltinimai turėtų būti atmesti, o Komisijos pateikti ir patikrinti duomenys turėtų būti priimti pagal pagrindinio reglamento 18 straipsnio 3 dalį. Siekiant užtikrinti konfidencialumą, išsamios priežastys, dėl kurių 2022 m. gruodžio 7 d. pateiktiems „Hitit“ grupės tvirtinimas nebuvo galima pritarti, buvo atskleistos tik atitinkamai šaliai.

3.2.2. *Normalioji vertė*

(216) Komisija pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 2 dalį pirmiausia nagrinėjo, ar bendra kiekvieno atrinkto bendradarbiaujančio eksportuojančio gamintojo pardavimo vidaus rinkoje apimtis buvo tipiška. Pardavimas vidaus rinkoje yra tipiškas, jei visa kiekvieno eksportuojančio gamintojo panašaus produkto pardavimo vidaus rinkoje nepriklausomiems pirkėjams apimtis sudaro ne mažiau kaip 5 % visos jo nagrinėjamojo produkto pardavimo eksportui į Sąjungą per tiriamąjį laikotarpį apimties. Tuo remiantis nustatyta, kad kiekvieno atrinkto eksportuojančio gamintojo visas panašaus produkto pardavimas vidaus rinkoje buvo tipiškas.

(217) Vėliau Komisija nustatė vidaus rinkoje parduodamo produkto rūšis, kurios buvo tokios pačios arba panašios į eksportuojančių gamintojų, kurių pardavimas vidaus rinkoje buvo tipiškas, eksportui į Sąjungą parduoto produkto rūšis. Komisija nustatė, kad atrinkti eksportuojantys gamintojai vidaus rinkoje pardavinėjo aukštesnės ir prastesnės kokybės plyteles, o eksportui į Sąjungą parduodavo iš esmės tik aukščiausios kokybės plyteles. Gamybos proceso metu, kelis kartus atlikę kokybės kontrolę, eksportuojantys gamintojai prastesnės kokybės keramines plyteles laiko nekokybiškomis. Šios nekokybiškos plytelės buvo parduodamos sumažinta kaina. Taigi, siekiant teisingai palyginti su kaina Sąjungai, apskaičiuodama normaliąją vertę Komisija atsižvelgė tik į aukščiausios kokybės produktų pardavimą vidaus rinkoje. Po galutinio faktų atskleidimo „Hitit“ grupė paprašė įtraukti nekokybiškas plyteles į jai skirtus skaičiavimus, motyvuodama tuo, kad apimtis buvo didelė ir buvo galima koreguoti nekokybiškų ir aukščiausios kokybės produktų skirtumus. Komisija atmetė „Hitit“ grupės prašymą, nes nebuvo pateiktas joks konkretus pasiūlymas, kaip būtų galima atlikti tokį koregavimą. Po galutinio faktų atskleidimo „Hitit“ grupė paprašė įtraukti į jai skirtus dempingo skaičiavimus vieną konkrečią produktų pakategorę, kurią Komisija laikė nekokybiška, todėl, remiantis pirmiau išdėstytais argumentais, ji nebuvo įtraukta į normaliosios vertės skaičiavimus. Prašymas buvo grindžiamas tuo, kad šios kategorijos produktų pardavimo apimtis buvo didelė ir šie produktai buvo susiję su aukščiausios kokybės produktais. Atlikusi tinkamą bendrovės pateiktų duomenų analizę, Komisija padarė išvadą, kad ši produktų pakategorė priskiriama aukštos kokybės produktams, todėl ji patenkino „Hitit“ grupės prašymą.

(218) Po to Komisija išnagrinėjo, ar, remiantis pagrindinio reglamento 2 straipsnio 2 dalimi, kiekvieno atrinkto eksportuojančio gamintojo vidaus rinkoje parduotas kiekvienos rūšies, kuri buvo tokia pati arba panaši į eksportui į Sąjungą parduoto produkto rūšį, produkto kiekis buvo tipiškas. Tam tikros rūšies produkto pardavimas vidaus rinkoje yra tipiškas, jei tiriamuoju laikotarpiu visa tos rūšies produkto pardavimo vidaus rinkoje nepriklausomiems pirkėjams apimtis sudaro ne mažiau kaip 5 % visos tos pačios ar panašios rūšies produkto pardavimo eksportui į Sąjungą apimties. Komisija nustatė, kad daugumos produkto rūšių pardavimas vidaus rinkoje buvo tipiškas. Kiekvieno iš trijų eksportuotojų kai kurių rūšių produktai, kurie tiriamuoju laikotarpiu buvo eksportuojami į Sąjungą, vidaus rinkoje apskritai nebuvo parduodami arba tos rūšies produkto pardavimo vidaus rinkoje apimtis buvo mažesnė nei 5 %, todėl nebuvo tipiška.

(219) Vėliau Komisija nustatė kiekvienos rūšies produkto pelningo pardavimo vidaus rinkoje nepriklausomiems pirkėjams tiriamuoju laikotarpiu dalį, kad galėtų nuspręsti, ar apskaičiuojant normaliąją vertę remtis faktiniu pardavimu vidaus rinkoje pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 4 dalį.

(220) Normalioji vertė grindžiama faktine kiekvienos rūšies produkto vidaus rinkos kaina, neatsižvelgiant į tai, ar tas pardavimas buvo pelningas, jeigu:

(a) tam tikros rūšies produkto, parduoto grynąja pardavimo kaina, lygia apskaičiuotoms gamybos sąnaudoms arba už jas didesne, pardavimo apimtis sudarė daugiau kaip 80 % visos tos rūšies produkto pardavimo apimties ir

(b) tos rūšies produkto pardavimo vidutinė svertinė kaina yra lygi vieneto gamybos sąnaudoms arba už jas didesnė.

(221) Šiuo atveju normalioji vertė yra tos rūšies produkto viso pardavimo vidaus rinkoje tiriamuoju laikotarpiu vidutinė svertinė kaina.

(222) Normalioji vertė yra kiekvienos rūšies produkto, tik pelningai parduoto vidaus rinkoje tiriamuoju laikotarpiu, faktinė vidaus rinkos kaina, jei:

(a) tam tikros rūšies produkto pelningo pardavimo apimtis sudaro ne daugiau kaip 80 % visos šios rūšies produkto pardavimo apimties arba

(b) šios rūšies produkto vidutinė svertinė kaina yra mažesnė už vieneto gamybos sąnaudas.

(223) Išanalizavus pardavimą vidaus rinkoje nustatyta, kad pelningo pardavimo dalis sudarė daugiau kaip 60 % viso „Vitra“ grupės ir daugiau kaip 70 % viso „Hitit“ grupės ir „Bien & Qua“ grupės pardavimo vidaus rinkoje, o vidutinė svertinė pardavimo kaina buvo didesnė už gamybos sąnaudas. Todėl normalioji vertė buvo apskaičiuota kaip viso pardavimo vidaus rinkoje tiriamuoju laikotarpiu kainų svertinis vidurkis arba tik pelningo pardavimo svertinis vidurkis.

(224) Po galutinio faktų atskleidimo „Hitit“ grupė užginčijo tai, kad į bendrovės pardavimą vidaus rinkoje nebuvo įtrauktas tam tikras pardavimas, kurį šalis įvardijo kaip „eksportui registruotą pardavimą“, nes jo apimtis buvo didelė. Atsižvelgdama į byloje esančius duomenis, pagrindžiančius šį tvirtinimą, Komisija sutiko įtraukti šią pardavimo apimtį į normaliosios vertės skaičiavimus, jei nebuvo nustatyta, kad šie parduoti produktai galiausiai buvo eksportuoti.

(225) Kai tam tikros rūšies produktas vidaus rinkoje nebuvo parduodamas tipiškais kiekiais, Komisija normaliąją vertę apskaičiavo pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 3 ir 6 dalis. Kai panašaus produkto rūšies vidaus rinkoje įprastomis prekybos sąlygomis nebuvo parduodama arba buvo parduodama nepakankamai, normalioji vertė buvo arba apskaičiuota (nes kitų atrinktų gamintojų tos rūšies produkto pardavimo vidaus rinkoje kaina negalėjo būti tinkamai atskleista nepažeidžiant tų gamintojų konfidencialumo), arba naudota kito eksportuotojo įprastomis prekybos sąlygomis kaina ir suinteresuotai šaliai pateikta atitinkama nekonfidenciali šios informacijos santrauka.

(226) Normalioji vertė apskaičiuota prie kiekvieno atrinkto bendradarbiaujančio eksportuojančio gamintojo vidutinių panašaus produkto gamybos sąnaudų per tiriamąjį laikotarpį pridėjus:

(a) vidutines svertines PBA išlaidas, kurias atrinktas bendradarbiaujantys eksportuojantis gamintojas patyrė tiriamuoju laikotarpiu įprastomis prekybos sąlygomis parduodamas panašų produktą vidaus rinkoje, ir

(b) vidutinį svertinį pelną, kurį atrinktas bendradarbiaujantis eksportuojantis gamintojas gavo tiriamuoju laikotarpiu įprastomis prekybos sąlygomis parduodamas panašų produktą vidaus rinkoje.

(227) Kai tipiškas tam tikrų rūšių produktų kiekis vidaus rinkoje nebuvo parduotas, pridėtos tų rūšių produktų vidutinės PBA išlaidos ir įprastomis prekybos sąlygomis uždirbtas vidaus rinkos sandorių pelnas. Kai tam tikrų rūšių produktai buvo visiškai neparduodami vidaus rinkoje, buvo pridėtos tų rūšių produktų vidutinės svertinės PBA išlaidos ir įprastomis prekybos sąlygomis uždirbtas vidaus rinkos sandorių pelnas.

(228) Po galutinio faktų atskleidimo „Hitit“ grupė nurodė, kad atliekant skaičiavimus tam tikrų PKN PBA išlaidos ir pelnas buvo neįprastai dideli, palyginti su bendrovės rodikliais. Atsižvelgdama į papildomus šalies pateiktus paaiškinimus, įskaitant klaidas jos pateiktuose duomenyse, išimties tvarka ir atsižvelgdama į konkrečią bylos situaciją, Komisija dviejų PKN normaliąją vertę apskaičiavo remdamasi bendrovės duomenimis. Po papildomo dalinio faktų atskleidimo „Hitit“ grupė paprašė neatsižvelgti į kai kurių plytelių, kurios buvo laikomos netipiškomis, gamybos sąnaudas. Komisija atmetė šį prašymą, kuris buvo pagrįstas nauju nepatikrintu duomenų rinkiniu, kurio nebuvo galima suderinti su patikrintais duomenimis. Siekdama užtikrinti konfidencialumą, Komisija išsamiau išdėstė savo argumentus, individualiai atskleisdama informaciją tik susijusiai šaliai.

(229) Po galutinio faktų atskleidimo „Vitra“ grupė užginčijo tam tikrų pardavimo sandorių įtraukimą į jos normaliosios vertės skaičiavimus, nes jie buvo susiję su produktais, pagamintais ne Turkijoje. Tinkamai įvertinusi patvirtinamuosius įrodymus, Komisija sutiko su šiuo tvirtinimu ir atitinkamai patikslino skaičiavimus.

3.2.3. *Eksporto kaina*

(230) Atrinkti eksportuojantys gamintojai į Sąjungą eksportavo tiesiogiai nepriklausomiems pirkėjams arba per susijusius importuotojus.

(231) Nagrinėjamąjį produktą tiesiogiai eksportuojant nepriklausomiems pirkėjams Sąjungoje, pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 8 dalį eksporto kaina buvo už eksportui į Sąjungą parduotą nagrinėjamąjį produktą faktiškai sumokėta arba mokėtina kaina.

(232) Kai nagrinėjamasis produktas buvo eksportuojamas į Sąjungą per susijusį importuotoją, eksporto kaina pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalį buvo nustatyta remiantis kaina, kuria importuotas produktas buvo pirmą kartą perparduotas nepriklausomiems pirkėjams Sąjungoje. Šiuo atveju kaina buvo koreguojama atsižvelgiant į visas išlaidas, kurios buvo patirtos nuo importo iki perpardavimo, įskaitant PBA išlaidas, ir į gautą pelną, remiantis atliekant šį tyrimą nustatytu nesusijusių importuotojų pelnu (žr. 429 ir 430 konstatuojamąsias dalis).

(233) Po galutinio faktų atskleidimo „Bien & Qua“ grupė teigė, kad pagal 2 straipsnio 9 dalį PBA išlaidų ir pelno atskaitymas nebuvo pagrįstas, nes skirtingi grupės subjektai sudarė vieną ekonominį vienetą. Šalis teigė, kad susijusios bendrovės veikė kaip gamintojų eksportuojančio tinklo dalis, visus subjektus ekonomiškai kontroliavo ir valdė tie patys asmenys, o tikrinamieji vizitai iš esmės vyko tik gamintojų patalpose. Ji tvirtino, kad tai, jog susijusios bendrovės turėjo nesusijusių tiekėjų / prekiavo kitais produktais, neturėjo jokios įtakos grupės vieno ekonominės veiklos vykdytojo statusui. „Bien & Qua“ grupė taip pat teigė, kad pagal 2 straipsnio 9 dalį susijusio prekiautojo, esančio už Sąjungos ribų ir neatliekančio jokių importo funkcijų, PBA išlaidos ir pelnas nebuvo išskaičiuoti.

(234) Pažymima, kad net jei grupė būtų buvusi vienas ekonominės veiklos vykdytojas (*quod non*, kaip daroma išvada kitame skirsnyje), pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalyje numatyta, kad Komisija turi nustatyti eksporto kainą remdamasi kaina, už kurią importuotas produktas pirmą kartą buvo perparduotas nepriklausomiems pirkėjams Sąjungoje. Atsižvelgiant į tai, kaip grupė organizavo pardavimą į Sąjungą, būtų nesąžininga vienodai vertinti pardavimą, kurį eksportuojantys gamintojai nukreipė į Sąjungą per susijusius importuotojus, ir tiesioginį pardavimą į Sąjungą. Todėl Komisija padarė išvadą, kad, kai nagrinėjamasis produktas į Sąjungą buvo eksportuojamas per susijusį importuotoją, buvo pagrįsta atlikti PBA išlaidų ir importuotojo gauto pelno koregavimus, kaip nustatyta pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalyje. Kalbant apie koregavimus dėl susijusio prekiautojo už Sąjungos ribų, Komisija paaiškino, kad, priešingai nei Komisija nurodė konkrečiai grupei atskleistoje informacijoje, teisinis koregavimo pagrindas yra 2 straipsnio 10 dalies i punktas, o tai atitinka Komisijos praktiką kituose tyrimuose ir yra pagrįsta, net jei prekiautojas nebūtų atlikęs importo funkcijų.

(235) Dvi iš atrinktų grupių Sąjungoje pardavė nedidelį nekokybiškų plytelių kiekį (žr. 217 konstatuojamąją dalį). Šis pardavimas nebuvo įtrauktas į eksporto kainai nustatyti naudojamą kiekį. Šio požiūrio laikytasi ir po galutinio atskleidimo, kaip nurodyta 217 konstatuojamojoje dalyje *in fine*.

3.2.4. *Palyginimas*

(236) Komisija atrinktų eksportuojančių gamintojų normaliąją vertę ir eksporto kainą palygino remdamasi gamintojo kainomis EXW sąlygomis.

(237) Tais atvejais, kai tai buvo pateisinama siekiant užtikrinti teisingą palyginimą, Komisija pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalį koregavo normaliąją vertę ir (arba) eksporto kainą, kad būtų atsižvelgta į skirtumus, kurie daro poveikį kainoms ir kainų palyginamumui. Koreguojant atsižvelgta į vežimo, draudimo, tvarkymo, krovos ir papildomas išlaidas, muitinio įforminimo ir susijusias išlaidas, komisinius, nuolaidas ir lengvatas.

(238) Po galutinio faktų atskleidimo „Hitit“ grupė užginčijo tai, kad Komisija atmetė kredito sąnaudų koregavimą. Komisija šį tvirtinimą atmetė. Komisija atmetė šį koregavimą, nes šalis neįrodė, kaip reikalaujama pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalyje, kad suteikto kredito kaina iš tikrųjų buvo veiksnys, į kurį buvo atsižvelgta nustatant kainas.

(239) Tiriamuoju laikotarpiu „Hitit“ grupė dažnai eksportavo keramines plyteles į Sąjungą per susijusius prekiautojus, esančius Turkijoje. Komisija nustatė, kad šių susijusių prekiautojų funkcijos buvo panašios į agento, nes už savo paslaugas jie gaudavo antkainį.

(240) Su „Bien & Qua“ grupe susijusiems prekiautojams Turkijoje, kurie vykdė pardavimą į Sąjungą, už paslaugas buvo mokamas antkainis, o jų funkcijos buvo panašios į komisinių pagrindu dirbančio agento funkcijas.

(241) Siekdama užtikrinti konfidencialumą, Komisija atskleidė daugiau informacijos apie šias išvadas, pateikdama ją atskirai tik susijusiai grupei.

(242) Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta pirmiau, visų (atrinktų) eksportuojančių gamintojų (jų grupių) pardavimo į Sąjungą, kuriame dalyvavo susijusios Turkijos šalys, eksporto kaina buvo pakoreguota pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punktą. Komisija iš eksporto kainos atėmė susijusios (-ų) šalies (-ių) PBA išlaidas ir 232 konstatuojamojoje dalyje aprašytą pelną *in fine*.

(243) Po galutinio faktų atskleidimo „Bien & Qua“ grupė teigė, kad pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punktą PBA sąnaudų ir pelno atskaitymas nebuvo pagrįstas, nes skirtingi grupės subjektai sudarė vieną ekonominės veiklos vykdytoją.

(244) Komisijos nuomone, keli veiksniai prieštarauja tvirtinimui, kad ši grupė sudaro vieną ekonominės veiklos vykdytoją. Tai, kad „Bien & Qua“ grupės subjektus ekonomiškai kontroliavo ir valdė tie patys asmenys, o tikrinamieji vizitai dažniausia vykdavo gamintojų patalpose, nebūtinai reiškė, kad grupė yra vienas ekonominės veiklos vykdytojas. Komisija pažymėjo, kad gamintojai ir susiję prekiautojai buvo įsikūrę skirtingose vietovėse (jų registruotos buveinės buvo kitose vietose nei susijusių gamintojų buveinės), o susiję prekiautojai dažnai turėjo nesusijusių tiekėjų ir (arba) prekiavo kitais produktais nei tiriamasis produktas. Be to, skirtinguose subjektuose, įskaitant gamintojus, buvo pardavimo skyriai, kurių funkcijos skyrėsi. Todėl negalima teigti, kad tie susiję prekiautojai veikia kaip susijusių

gamintojų vidaus pardavimo skyrius. Dėl šių aspektų ir atsižvelgiant į tai, kad nebuvo pakankamai pagrįstos informacijos, leidžiančios aiškiai suprasti susitarimus tarp susijusių „Bien & Qua“ grupės subjektų (žr. 3.2.1 skirsnį), Komisija negalėjo pritarti bendram „Bien & Qua“ grupės tvirtinimui, kad ji yra vienas ekonominės veiklos vykdytojas.

(245) Po galutinio faktų atskleidimo „Bien & Qua“ grupė teigė, kad pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punktą PBA sąnaudų ir pelno išskaičiavimas nėra pagrįstas, nes Komisija neseniai atliktame tyrime ([18]) laikėsi atitinkamo požiūrio, pagal kurį koregavimas pagal 2 straipsnio 10 dalies i punktą neatitiktų pagrindinio reglamento 2 straipsnio 1 dalies.

(246) Komisija nesutiko. Pirma, Komisija pažymėjo, kad pagrindinio reglamento 2 straipsnio 1 dalis, pagal kurią nustatoma normalioji vertė, ir pagrindinio reglamento 2 straipsnio 8 ir 9 dalys, pagal kurias nustatoma eksporto kaina, iš tiesų suformuluotos skirtingai. Tai, kad eksporto kainos nustatomos kitaip nei pardavimo vidaus rinkoje kainos, savaime nesudaro pagrindo neteisingam palyginimui. Be to, šalis palygino nepalyginamas faktines aplinkybes. „Bien & Qua“ grupės cituotame tyrime kalbama apie plieno paslaugų centrą, kuris buvo integruotas į gamintojo gamybos grandinę. Atsižvelgiant į jo veiklą, negalima laikyti, kad plieno paslaugų centras vykdo funkcijas, panašias į komisinių pagrindu dirbančio tarpininko funkcijas, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punkte. Atliekant šį tyrimą aplinkybės tikrai buvo kitokios, nes susiję prekiautojai nebuvo integruoti į „Bien & Qua“ grupės gamybos grandinę.

(247) Po galutinio faktų atskleidimo „Bien & Qua“ grupė tvirtino, kad, jei Komisija atmestų tvirtinimą dėl vieno ekonominės veiklos vykdytojo, bet koks PBA išlaidų ir pelno atskaitymas pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punktą būtų nepagrįstas, nes dėl to atsirastų nepagrįstų skirtumų ir būtų netinkamai palyginta normalioji vertė ir eksporto kaina. Šalis pridūrė, kad jos pardavimo kanalai vidaus ir eksporto rinkose yra tie patys. Pastarasis pareiškimas prieštaravo kitiems ankstyvaisiais tyrimo etapais šalies pateiktiems pareiškimams ([19]) ir buvo pripažintas neteisingu, nes vidaus rinkoje pagrindinė „Bien & Qua“ grupės subjektų strategija buvo, remiantis bendru kainynu, išlaikyti plačią vietos prekiautojų bazę. Šie prekiautojai turėjo automatinę prieigą prie gamintojo ERP sistemos, kad galėtų pateikti užsakymus. Priešingai, eksporto rinkoje užsakymų ir pardavimų srautas skyrėsi, o gamintojai tikėjosi, kad grupės užsienio prekybos įmonės sukurs pridėtinę vertę, remdamosi bendru kainynu. Todėl Komisija nustatė, kad PBA ir pelno atskaitymai pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punktą buvo pagrįsti grupės eksporto veiklos atžvilgiu.

(248) Galiausiai Komisija taip pat pabrėžė, kad „Bien & Qua“ grupė nė karto per tyrimą nepateikė aiškios informacijos apie sutartinius susitarimus, kuriuos gamintojai buvo sudarę su susijusiais subjektais, parduodančiais jų produktus vidaus rinkoje ir eksporto rinkose (taip pat žr. 209 konstatuojamąją dalį), nors to ne kartą buvo prašoma. Dėl šio informacijos trūkumo Komisija negalėjo visapusiškai įvertinti tvirtinimo, kad abiejuose pardavimo srautuose dalyvaujančių prekiautojų padėtis parduodant vidaus rinkoje ir eksportui būtų visiškai vienoda. Bet kuriuo atveju „Bien & Qua“ grupė nepateikė jokios informacijos apie normaliosios vertės koregavimo dydį ir kiekybinę išraišką; jau nekalbant apie kokius nors pagrindžiančius įrodymus dėl konkretaus koregavimo dydžio.

(249) Tuo remiantis buvo atmestas tvirtinimas, kad dėl bet kokio PBA išlaidų ir pelno atskaitymo pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punktą buvo nesąžiningai lyginama normalioji vertė ir eksporto kaina.

(250) Atrinkti eksportuojantys gamintojai ginčijo 232 konstatuojamojoje dalyje aprašytą pelno atskaitymą, motyvuodami tuo, kad su atrinktais eksportuojančiais gamintojais ir importuotojais susijusių šalių veiklos apimtis Sąjungoje buvo skirtinga. Komisija šį tvirtinimą laikė nepagrįstu, nes pelno dydis buvo pagrįstas ir atitiko vienos atrinktos grupės su Turkija susijusio prekybininko deklaruotą tikslinį pelną.

([18]) 2022 m. rugpjūčio 11 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2022/1395, kuriuo tam tikrų rūšių importuojamam Rusijos ir Turkijos kilmės korozijai atspariam plienui nustatomas galutinis antidempingo muitas (OL L 211, 2022 8 12, p. 127), 126 punktas.

([19]) Žr. dviejų gamintojų pateiktų klausimyno atsakymų atvirų versijų D ir E skirsnius (dokumentas Nr. t22.001010).

(251) Nustatyta tam tikrų valiutos konvertavimo problemų. Pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies j punkte nustatyta, kad pardavimo diena turėtų būti laikoma sąskaitos faktūros data, bet galima naudoti ir sutarties sudarymo, produktų užsakymo ar užsakymo patvirtinimo datą, jeigu jos yra labiau tinkamos esminėms pardavimo sąlygoms nustatyti. Todėl, atsižvelgdama į tai, kad tiriamuoju laikotarpiu Turkijos liros kursas euro atžvilgiu labai svyravo (ir apskritai smarkiai krito) ([20]), Komisija laikėsi nuomonės, kad esminės pardavimo sąlygos buvo nustatytos produktų užsakymo pateikimo, o ne sąskaitos faktūros išrašymo dieną. Kliento produktų užsakymo ir sąskaitos faktūros išrašymo dienos skirtumas buvo įvairus, tačiau vidutiniškai siekė apie du mėnesius.

(252) Po galutinio atskleidimo kelios šalys skundėsi, kad taikant nurodytą metodiką buvo dirbtinai sumažintos eksporto kainas (taip dirbtinai padidinant dempingo skirtumus), ir prašė Komisijos atsižvelgti į tai, kad esminės pardavimo sąlygos buvo įvykdytos iki sąskaitos faktūros išrašymo dienos. Atsižvelgdama į neginčijamus Turkijos liros kurso svyravimus euro atžvilgiu tiriamuoju laikotarpiu, Komisija laikėsi nuomonės, kad nepagrįsta manyti, jog Sąjungos pirkėjas sumokėjo didesnę kainą eurais nei ta, kuri buvo įšaldyta kliento pirkimo užsakymo metu. Šis tvirtinimas, kuris nebuvo pagrįstas, buvo atmestas. Po galutinio faktų atskleidimo „Hitit“ grupė teigė, kad, jei Komisija laikytųsi savo požiūrio, tuomet, nustatydama vidaus rinkos kainas, ji turėtų atsižvelgti į vidaus infliaciją. Nesant jokio konkretaus pasiūlymo, kaip elgtis, Komisija atmetė šį tvirtinimą.

3.2.5. *Dempingo skirtumai*

(253) Vertindama atrinktus bendradarbiaujančius eksportuojančius gamintojus Komisija palygino kiekvienos rūšies panašaus produkto vidutinę svertinę normaliąją vertę su atitinkamos rūšies nagrinėjamojo produkto vidutine svertine eksporto kaina, kaip nustatyta pagrindinio reglamento 2 straipsnio 11 ir 12 dalyse.

(254) Po galutinio faktų atskleidimo „Vitra“ grupė nurodė skaičiavimo klaidas minėtuose skirsniuose. Komisija šias klaidas ištaisė. Dėl šio ištaisymo „Vitra“ grupei nustatytas mažesnis nei *de minimis* dempingo skirtumas.

(255) Šiuo pagrindu procentais išreikšti CIF kainos Sąjungos pasienyje prieš sumokant muitą galutiniai vidutiniai svertiniai dempingo skirtumai yra tokie:

Bendrovė	Galutinis dempingo skirtumas
„Hitit Seramik Sanayi ve Ticaret A.Ş.“	20,9 %
„Qua Granite ve Hayal Yapi Ürünleri San. Tic. A.Ş.“ „Bien Yapi Ürünleri San. Tic. A.Ş.“	4,8 %
„Vitra Karo Sanayi ve Ticaret A.Ş.“	0 %

(256) Neatrinktiems bendradarbiaujantiems eksportuojantiems gamintojams vidutinį svertinį dempingo skirtumą Komisija apskaičiavo pagal pagrindinio reglamento 9 straipsnio 6 dalį. Todėl šis skirtumas apskaičiuotas remiantis atrinktiems eksportuojantiems gamintojams nustatytais vidutiniais svertiniais dempingo skirtumais ir sudaro 9,2 %.

(257) Visiems kitiems Turkijos eksportuojantiems gamintojams Komisija dempingo skirtumą nustatė pagal pagrindinio reglamento 18 straipsnį remdamasi turimais faktais. Šiuo tikslu Komisija nustatė eksportuojančių gamintojų bendradarbiavimo lygį. Bendradarbiavimo lygis – bendradarbiaujančių eksportuojančių gamintojų eksporto į Sąjungą apimtis, išreikšta viso importo iš nagrinėjamosios šalies į Sąjungą tiriamuoju laikotarpiu dalimi, nustatyta remiantis Eurostato importo statistiniais duomenimis („Comext“).

([20]) Nuo 1 EUR = 7,884 Turkijos liros 2020 m. liepos mėn. iki 1 EUR = 10,382 Turkijos liros 2021 m. birželio mėn. (t. y. iš viso –32 %). Šaltiniai: Europos Centrinis Bankas, Biudžeto GD, „Pacific Exchange Rate Service“.

(258) Šiuo atveju bendradarbiavimo lygis yra aukštas, nes bendradarbiaujančių eksportuojančių gamintojų eksportas sudarė maždaug 90 % viso importo (vertinant m^2) per tiriamąjį laikotarpį. Tuo remdamasi Komisija nustatė, kad dempingo skirtumą nebendradarbiaujantiems eksportuojantiems gamintojams būtų tikslinga nustatyti pagal atrinktai bendrovei nustatytą didžiausią dempingo skirtumą.

(259) Procentais išreikšti CIF kainos Sąjungos pasienyje prieš sumokant muitą galutiniai dempingo skirtumai yra tokie:

Bendrovė	Galutinis dempingo skirtumas
„Hitit Seramik Sanayi ve Ticaret A.Ş.“	20,9 %
„Qua Granite ve Hayal Yapi Ürünleri San. Tic. A.Ş.“ „Bien Yapi Ürünleri San. Tic. A.Ş.“	4,8 %
„Vitra Karo Sanayi ve Ticaret A.Ş.“	0 %
Kitos bendradarbiaujančios bendrovės	9,2 %
Visos kitos bendrovės	20,9 %

(260) Kelios šalys užginčijo didelį dempingo skirtumą, nustatytą neatrinktiems eksportuojantiems gamintojams, ir ragino sumažinti jo dydį, pavyzdžiui, neatsižvelgiant į atrinktą bendrovę, kuriai nustatytas didžiausias dempingo skirtumas, nes ji, kaip teigta, nebuvo tipiška. Po papildomo dalinio faktų atskleidimo kelios šalys pridūrė, kad muito nustatymas bendradarbiaujančioms bendrovėms remiantis išvadomis dėl dviejų likusių eksportuojančių gamintojų, kurie kartu sudarė mažiau nei 25 % viso Turkijos importo, buvo nesąžiningas, neobjektyvus ir (arba) prieštaravo bendrajam teisės proporcingumo principui. Kai kurios šalys teigė, kad tai, jog pagrindiniame reglamente buvo nurodyta, kad bendradarbiaujančių šalių dempingo skirtumas „neviršija“ atrinktoms šalims nustatyto dempingo svertinio vidurkio, suteikė Komisijai teisę savo nuožiūra nustatyti joms mažesnį muitą nei atrinktoms šalims nustatytas dempingo svertinis vidurkis. Šiuo atžvilgiu viena šalis pasiūlė bendradarbiaujančioms bendrovėms nustatyti 4,58 % muitą, t. y. alternatyvų apskaičiavimą, pagrįstą dviejų likusių atrinktų eksportuotojų svoriu. Komisija priminė, kad bendradarbiaujantiems neatrinktiems eksportuojantiems gamintojams muito normą ji nustatė vadovaudamasi įprasta praktika ir pagrindinio reglamento 9 straipsnio 6 dalies nuostatomis ir nebuvo jokių požymių, kad taip apskaičiuota norma būtų netipiška. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

(261) Turkijos vyriausybė užginčijo nustatytus didelius dempingo skirtumus, palyginti su kitais antidempingo tyrimais prieš Turkiją. Komisija priminė, kad muito normas nustatė objektyviai, vadovaudamasi pagrindinio reglamento nuostatomis. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

4. **ŽALA**

4.1. **Sąjungos pramonės apibrėžtis ir Sąjungos gamyba**

(262) Kaip nurodyta 59 konstatuojamojoje dalyje, Sąjungos keraminių plytelių pramonė yra itin susiskaidžiusi. Panašų produktą tiriamuoju laikotarpiu Sąjungoje gamino daugiau nei 300 gamintojų. Jie sudaro Sąjungos pramonę, apibrėžtą pagrindinio reglamento 4 straipsnio 1 dalyje.

(263) Kaip nurodyta 59 ir 60 konstatuojamosiose dalyse, Sąjungos pramonė buvo suskirstyta į tris gamintojų kategorijas pagal jų metinę gamybos apimtį: smulkiuosius, vidutinio dydžio ir stambiuosius. Stambieji gamintojai sudarė maždaug pusę visos Sąjungos gamybos (žr. 306 konstatuojamąją dalį).

(264) Nustatyta, kad tiriamuoju laikotarpiu bendra Sąjungos gamybos apimtis buvo maždaug 1,2 mlrd. m^2. Komisija gamybos duomenis grindė patikrinta CET pateikta informacija. CET surinko duomenis apie gamybos apimtis iš savo atskirų narių ir nacionalinių asociacijų. Kai tokios informacijos nebuvo, CET papildė gamybos statistinius duomenis PRODCOM duomenimis ([21]), kurie prireikus buvo ekstrapoliuoti 2021 m. pirmajam pusmečiui naudojant Eurostato skelbiamą gamybos indeksą ([22]).

([21]) Skelbiama adresu https://ec.europa.eu/eurostat/web/prodcom/data/database (paskutinį kartą žiūrėta 2022 m. rugsėjo 19 d.).
([22]) Skelbiama adresu https://ec.europa.eu/eurostat/databrowser/view/sts_inpr_q/default/table?lang=en (paskutinį kartą žiūrėta 2022 m. rugsėjo 19 d.).

(265) Kaip nurodyta 67 konstatuojamojoje dalyje, šeši atrinkti Sąjungos gamintojai pagamino 6 % visos Sąjungoje pagaminamos panašaus produkto produkcijos.

(266) „Netto“ ir „Cortina“ per visą tyrimą pateikė daug pastabų, kuriomis įrodinėjo, kad žalos, dempingo ir Sąjungos interesų, susijusių su Indijos eksportu į Sąjungą, nebuvo. Šie klausimai aptariami toliau. Be to, jos teigė esančios Sąjungos gamintojos, save įvardydamos kaip „gamintojas iš Balstogės“. Tačiau atlikus tyrimą paaiškėjo, kad nė viena iš šių bendrovių nevykdė gamybos veiklos Sąjungoje; jos importavo keramines plyteles iš savo verslo partnerių Indijoje. Todėl jos negalėjo būti laikomos Sąjungos pramonės, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 4 straipsnio 1 dalyje, dalimi.

4.2. **Sąjungos suvartojimas**

(267) Komisija nustatė Sąjungos suvartojimą sudėdama Sąjungos pramonės pardavimą, nustatytą remiantis patikrinta CET pateikta informacija, ir importo kiekį. Informacija apie importo apimtis gauta iš Eurostato („Comext“ duomenų bazės).

(268) Sąjungos suvartojimo raida:

1 lentelė

Sąjungos suvartojimas (m²)

	2018 m.	2019 m.	2020 m.	Tiriamasis laikotarpis
Bendras Sąjungos suvartojimas	785 188 575	811 717 138	814 739 259	834 201 394
Indeksas (2018 m. = 100)	*100*	*103*	*104*	*106*

Šaltinis: CET, Eurostatas, atrinkti Sąjungos gamintojai.

(269) Nagrinėjamuoju laikotarpiu Sąjungos suvartojimas nuolat augo. Tiriamuoju laikotarpiu jis buvo 6 % didesnis nei 2018 m. Sąjungos suvartojimo padidėjimą daugiausia užtikrino importas.

4.3. **Importas iš nagrinėjamųjų šalių**

4.3.1. *Bendras importo iš nagrinėjamųjų šalių poveikio vertinimas*

(270) Komisija nagrinėjo, ar nagrinėjamųjų šalių kilmės keraminių plytelių importą reikėtų vertinti bendrai pagal pagrindinio reglamento 3 straipsnio 4 dalį.

(271) Išskyrus „Lavish“ grupę ir „Vitra“ grupę, nustatyti importo iš Indijos ir Turkijos dempingo skirtumai viršijo *de minimis* ribą, nustatytą pagrindinio reglamento 9 straipsnio 3 dalyje.

(272) „Lavish“ grupės importo ne dempingo kaina apimtis sudarė [6–9 %] viso importo iš Indijos tiriamuoju laikotarpiu ir maždaug [40–45 %] atrinkto importo. Siekdama nustatyti, ar išvados dėl šios bendrovės gali būti taikomos visam neatrinktam importui, Komisija palygino „Lavish“ grupės kainas su kitų dviejų atrinktų eksportuojančių gamintojų, neatrinktų bendradarbiaujančių eksportuojančių gamintojų kainomis ir vidutine viso Indijos importo (išskyrus „Lavish“) kaina, gauta iš Eurostato. Remiantis atrankos formose pateikta informacija, „Lavish“ grupės vidutinė eksporto kaina buvo [19–22 %] didesnė už daugiau kaip 140 atrankos atsakymus pateikusių Indijos eksportuotojų vidutinę eksporto kainą. Bendra šių bendrovių eksporto apimtis sudarė 84 % viso importo iš Indijos į Sąjungą (žr. 207 konstatuojamąją dalį). Grupės CIF eksporto kaina buvo [7–9 %] didesnė už vidutinę viso importo iš Indijos CIF kainą ir [14–16 %] didesnė už kitų dviejų atrinktų eksportuojančių gamintojų kainą. Todėl Komisija laikėsi nuomonės, kad ji negali taikyti išvadų dėl „Lavish“ grupės dempingo nebuvimo ir neatrinktiems eksportuojantiems gamintojams.

(273) „Vitra“ grupės importo ne dempingo kaina apimtis sudarė daugiau nei 25 % viso importo iš Turkijos tiriamuoju laikotarpiu ir daugiau nei pusę atrinkto importo. Siekdama nustatyti, ar išvados dėl šios bendrovės gali būti taikomos visam neatrinktam importui, Komisija palygino „Vitra“ grupės kainas su neatrinktų bendradarbiaujančių eksportuojančių gamintojų vidutine svertine kaina, nurodyta atrankos formoje. Remiantis tuo, vidutinė „Vitra“

grupės eksporto kaina buvo [18–20 %] didesnė už 70 % neatrinktų Turkijos eksportuotojų, pateikusių atrankos atsakymus, parduoto kiekio, kurio normaliosios vertės Komisija nenustatė, vidutinę eksporto kainą. Atrankos atsakymus pateikusių bendrovių bendra eksporto apimtis sudarė apie 90 % viso importo iš Turkijos į Sąjungą (žr. 258 konstatuojamąją dalį). Todėl Komisija laikėsi nuomonės, kad ji negali taikyti išvadų dėl „Vitra“ grupės dempingo nebuvimo ir neatrinktiems eksportuojantiems gamintojams. Po papildomo dalinio faktų atskleidimo Turkijos vyriausybė ir kai kurie bendradarbiaujantys eksportuotojai užginčijo šią išvadą. Kai kurie bendradarbiaujantys Turkijos eksportuotojai paprašė Komisijos jiems ir (arba) neatrinktiems eksportuojantiems gamintojams taikyti išvadas dėl „Vitra“ grupės dempingo nebuvimo (remiantis tuo, kad jų atrankos atsakymuose nurodytos eksporto kainos buvo lygios arba didesnės už „Vitra“ grupės kainas). Komisija atmetė jų tvirtinimus remdamasi 3.2.5 skirsnyje išdėstytais motyvais.

(274) Importo iš kiekvienos iš nagrinėjamųjų šalių apimtis, neįskaitant „Lavish“ grupės ir „Vitra“ grupės importo ne dempingo kaina apimties, nebuvo nežymi, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 5 straipsnio 7 dalyje. Tiriamuoju laikotarpiu Indijos rinkos dalis sudarė [3,5–3,6 %], o Turkijos – [4,6–4,7 %] ([23]).

(275) Importo iš Indijos ir Turkijos dempingo kaina konkurencijos sąlygos ir importo iš nagrinėjamųjų šalių dempingo kaina ir panašaus produkto konkurencijos sąlygos buvo panašios. Tiksliau importuojami produktai konkuravo tarpusavyje ir su Sąjungoje gaminamomis keraminėmis plytelėmis, nes jie buvo parduodami tais pačiais pardavimo kanalais ir panašių kategorijų pirkėjams.

(276) Taigi tenkinami visi pagrindinio reglamento 3 straipsnio 4 dalyje nustatyti kriterijai ir siekiant nustatyti žalą importas iš Indijos ir Turkijos nagrinėtas bendrai.

(277) Po galutinio faktų atskleidimo šešiolika Indijos eksportuojančių gamintojų tvirtino, kad dėl bendro importo iš nagrinėjamųjų šalių vertinimo Indija atsidūrė nepalankioje padėtyje. Jie pažymėjo, kad nagrinėjamuoju laikotarpiu Indijos importo kainos didėjo, o Turkijos – mažėjo. Bendrovės taip pat teigė, kad padidėjęs importas iš Indijos tik papildė nepakankamą Sąjungos gamintojų gamybos apimtį. Todėl jos teigė, kad sumuojant su Turkija Indijos importo poveikis buvo pervertintas. Po papildomo dalinio faktų atskleidimo Indijos vyriausybė taip pat prieštaravo bendram vertinimui ir priminė kriterijus, pagal kuriuos buvo galima atlikti bendrinimą.

(278) Komisija priminė, kad Indijos importo apimtis per nagrinėjamąjį laikotarpį padidėjo daugiau nei dvigubai. Atsižvelgdama į pajėgumų naudojimą, kuris būtų leidęs Sąjungos pramonei padidinti gamybos apimtį, kad patenkintų paklausą Sąjungos rinkoje, Komisija laikėsi nuomonės, kad argumentas dėl nepakankamos Sąjungos gamintojų gamybos apimties yra nepagrįstas. Be to, nors Indijos importo kaina padidėjo, ji išliko mažesnė už Turkijos importo kainą. Galiausiai Komisija pažymėjo, kad šiame tyrime buvo laikomasi visų pagrindinio reglamento 3 straipsnio 4 dalyje nustatytų kriterijų. Dėl Indijos vyriausybės pareiškimo Komisija priminė, kad buvo laikomasi bendrinimo kriterijų, išsamiai aptartų 271–276 konstatuojamosiose dalyse. Todėl Komisija šį tvirtinimą atmetė.

4.3.2. *Importo iš nagrinėjamųjų šalių apimtis ir rinkos dalis*

(279) Komisija importo apimtį nustatė remdamasi „Comext“ duomenimis. Importo rinkos dalis buvo nustatyta palyginus šį importą su Sąjungos suvartojimu, nustatytu pagal 267 konstatuojamojoje dalyje aprašytą paaiškinimą.

(280) Importo į Sąjungą iš nagrinėjamųjų šalių raida:

([23]) Kadangi vienas iš atrinktų Indijos eksportuojančių gamintojų ir vienas iš atrinktų Turkijos eksportuojančių gamintojų nevykdė dempingo, jų importas buvo atimtas iš viso importo ir analizuojamas kaip importas ne dempingo kaina. Komisija pasinaudojo „Lavish“ grupės ir „Vitra“ grupės klausimyno atsakymais, kad jų apimtis ir vertė nebūtų įtrauktos į bendrą eksportą. Remdamasi patikrinta informacija apie „Vitra“ grupę tiriamuoju laikotarpiu, Komisija neįtraukė prekiaujamų produktų, kurių grupė negamino. Reglamente kai kuriems skaičiams naudojami intervalai, kitaip būtų atskleisti konfidencialūs šių atrinktų eksportuojančių gamintojų duomenys, nes importo statistiniai duomenys KN lygmeniu yra skelbiami viešai.

2 lentelė

Importo apimtis (m²) ir rinkos dalis

	2018 m.	2019 m.	2020 m.	Tiriamasis laikotarpis
Indija – importo apimtis	[13 000 000–14 000 000]	[17 000 000–18 000 000]	[22 000 000–23 000 000]	[29 000 000–30 000 000]
Indeksas (2018 m. = 100)	*100*	*134*	*167*	*220*
Indija – rinkos dalis	[1,7–1,8 %]	[2,2–2,3 %]	[2,7–2,8 %]	[3,5–3,6 %]
Indeksas (2018 m. = 100)	*100*	*130*	*161*	*207*
Turkija – importo apimtis	[26 000 000–27 000 000]	[31 000 000–32 000 000]	[35 000 000–36 000 000]	[38 000 000–39 000 000]
Indeksas (2018 m. = 100)	*100*	*118*	*135*	*147*
Turkija – rinkos dalis	[3,3–3,4 %]	[3,8–3,9 %]	[4,4–4,5 %]	[4,6–4,7 %]
Indeksas (2018 m. = 100)	*100*	*115*	*130*	*138*
Iš viso iš nagrinėjamųjų šalių – importo apimtis	[39 000 000–41 000 000]	[48 000 000–50 000 000]	[57 000 000–59 000 000]	[67 000 000–69 000 000]
Indeksas (2018 m. = 100)	*100*	*124*	*146*	*172*
Iš viso iš nagrinėjamųjų šalių – rinkos dalis	[5–5,2 %]	[6–6,2 %]	[7,1–7,3 %]	[8,1–8,3 %]
Indeksas (2018 m. = 100)	*100*	*120*	*141*	*161*

Šaltinis: Eurostatas, atrinkti eksportuojantys gamintojai.

(281) Importas iš nagrinėjamųjų šalių ir jo rinkos dalis per nagrinėjamąjį laikotarpį nuolat didėjo. Importas iš nagrinėjamųjų šalių padidėjo 72 %, o tai reiškia, kad jų rinkos dalis padidėjo 61 %. Tiriamuoju laikotarpiu importo iš nagrinėjamųjų šalių Sąjungos rinkos dalis buvo [8,1– 8,3 %] (2018 m. – [5–5,2 %]).

(282) Po galutinio faktų atskleidimo Turkijos vyriausybė teigė, kad Turkijos importo padidėjimas buvo laikinas ir papildomas importas tik pakeitė Sąjungos produktus, nes Sąjungos gamyba buvo laikinai nutraukta dėl valstybių narių priimtų su COVID-19 susijusių sanitarinių priemonių. Šiam teiginiui pagrįsti Turkijos vyriausybė palygino 2021 m. pirmų dešimties mėnesių eksporto į Sąjungą apimtį su tuo pačiu 2022 m. laikotarpiu. Turkijos keraminių plytelių eksportas į Sąjungą sumažėjo maždaug 3,5 mln. m². Turkijos vyriausybė ir „Sogutsen Seramik“ pakartojo šį tvirtinimą savo pastabose dėl papildomo dalinio faktų atskleidimo.

(283) Šiuo atžvilgiu Komisija pažymėjo, kad per visą nagrinėjamąjį laikotarpį importas iš Turkijos nuolat didėjo, o laikinas Sąjungos gamintojų gamybos nutraukimas turėjo įtakos tik 2020 m. Be to, Sąjungos pramonės laikotarpio pabaigos atsargų 2019 m. pabaigoje buvo daugiau nei pakankamai, kad būtų galima pakeisti sumažėjusią gamybos apimtį. Galiausiai Turkijos keraminių plytelių eksportas didėjo ne dėl augančios paklausos Sąjungoje, kurios negalėjo patenkinti Sąjungos gamintojai. Turkijos keraminių plytelių pramonė veikiau patyrė spaudimą dėl mažėjančio plytelių vartojimo vidaus rinkoje nagrinėjamuoju laikotarpiu, todėl siekė eksportuoti konkurencingomis kainomis,

jos teigimu ([24]). Eksporto į Sąjungą sumažėjimas 2022 m. negalėtų būti laikomas Turkijos vyriausybės tvirtinimų įrodymu, nes eksportas į Sąjungą galėjo sumažėti dėl vykstančio tyrimo. Todėl Komisija šį tvirtinimą atmetė.

(284) Turkijos vyriausybė taip pat teigė, kad rinkos dalies procentinis pokytis nuo 2018 m. iki tiriamojo laikotarpio atrodė didelis (+42 %) tik todėl, kad baziniais metais Turkijos importo rinkos dalis buvo maža.

(285) Pirma, Komisija pažymėjo, kad importo dempingo kaina iš Turkijos rinkos dalies raida pasikeitė, nes po galutinio faktų atskleidimo buvo nustatyta, kad „Vitra“ grupė nevykdė dempingo. Atmetus šią apimtį, Turkijos rinkos dalies procentinis pokytis siekė 38 %, o tai reiškia, kad importas dempingo kainomis labai padidėjo. Šis rinkos dalies padidėjimas yra tyrimo metu nustatytas faktas, atspindintis faktiškai įvykusį pokytį. Tačiau Komisija nesutinka, kad baziniais metais Turkijos rinkos dalis buvo maža. Visą nagrinėjamąjį laikotarpį Turkija buvo pirma ES nepriklausanti šalis, tiekianti į Sąjungą, ir sudarė trečdalį viso importo. Apimtis padidėjo maždaug 12 000 000 kvadratinių metrų, kurie, kaip nustatyta, buvo importuojami dempingo kainomis, ir tai turėjo įtakos Sąjungos pramonės veiklos rezultatams. Todėl Komisija šį tvirtinimą atmetė.

(286) Po papildomo dalinio informacijos atskleidimo Turkijos vyriausybė pažymėjo, kad po to, kai buvo nustatyta, jog „Vitra“ grupė nevykdė dempingo, nagrinėjamuoju laikotarpiu Turkijos importas ir jo rinkos dalis augo lėčiau. Turkijos vyriausybė teigė, kad [4,6–4,7] % sumažėjusi rinkos dalis negali būti laikoma Sąjungos pramonei daroma žala. Analogiškai Indijos vyriausybė teigė, kad importo apimtis atėmus „Vitra“ grupės importą buvo per maža, kad būtų daroma žala.

(287) Komisija priminė, kad importo apimtis ir jo rinkos dalis turi būti nagrinėjamos bendrai abiejų nagrinėjamųjų šalių atžvilgiu. Komisija laikėsi nuomonės, kad [8,1–8,3] % rinkos dalis, kuri atspindi importą dempingo kaina iš nagrinėjamųjų šalių, šiuo atveju yra pakankama žalai padaryti, ypač atsižvelgiant į Sąjungos pramonės struktūrą ir jos susiskaidymą.

4.3.3. Importo iš nagrinėjamųjų šalių kainos: priverstinis kainų mažinimas / kainų smukdymas

(288) Komisija importo kainas nustatė remdamasi Eurostatu („Comext“ duomenų baze). Atliekant šį veiksmą iš importo iš Indijos ir Turkijos buvo atitinkamai atimtos patikrintos vertės (CIF lygmeniu) ir „Lavish“ grupės ir „Vitra“ grupės importo apimtys.

(289) Importo į Sąjungą iš nagrinėjamųjų šalių vidutinės svertinės kainos raida:

3 lentelė

Importo kainos (EUR/m²)

	2018 m.	2019 m.	2020 m.	Tiriamasis laikotarpis
Indija	4,35	4,79	5,12	5,49
Indeksas (2018 m. = 100)	*100*	*110*	*118*	*126*
Turkija	6,63	6,08	5,97	5,94
Indeksas (2018 m. = 100)	*100*	*92*	*90*	*90*

([24]) Žr. „Türkiye: ceramic tile exports continue to grow in 2020“. Skelbiama adresu https://ceramicworldweb.com/en/economics-and-markets/Türkiye-ceramic-tile-exports-continue-grow-2020 (paskutinį kartą žiūrėta 2022 m. lapkričio 19 d.). Taip pat žr. „The Turkish ceramic tile industry pushes on exports“. Skelbiama adresu https://ceramicworldweb.com/en/economics-and-markets/turkish-ceramic-tile-industry-pushes-exports (paskutinį kartą žiūrėta 2022 m. lapkričio 19 d.).

Iš viso iš nagrinėjamųjų šalių	5,86	5,61	5,64	5,75
Indeksas (2018 m. = 100)	*100*	*96*	*96*	*98*

Šaltinis: Eurostatas, atrinkti eksportuojantys gamintojai.

(290) Nagrinėjamuoju laikotarpiu vidutinės importo iš abiejų nagrinėjamųjų šalių kainos išliko stabilios. Nuo 2018 m. iki tiriamojo laikotarpio vidutinės importo iš Turkijos kainos sumažėjo 10 %, o vidutinės importo iš Indijos kainos nuolat augo ir nuo 2018 m. iki tiriamojo laikotarpio padidėjo 26 %. Visą nagrinėjamąjį laikotarpį importo iš abiejų šalių kainos buvo gerokai mažesnės už atrinktų Sąjungos gamintojų kainas ir gamybos sąnaudas (žr. 7 lentelę).

(291) Komisija nustatė priverstinį kainų mažinimą tiriamuoju laikotarpiu lygindama:

(1) atrinktų Sąjungos gamintojų kiekvienos rūšies produkto vidutines svertines pardavimo kainas, taikytas nesusijusiems pirkėjams Sąjungos rinkoje, pakoreguotas atsižvelgiant į gamintojo kainas EXW sąlygomis, ir

(2) iš atrinktų Indijos ir Turkijos eksportuojančių gamintojų importuoto kiekvienos rūšies produkto atitinkamas vidutines svertines kainas pirmam nepriklausomam pirkėjui Sąjungos rinkoje, nustatytas remiantis CIF kaina (kaina, draudimas ir frachtas) ir tinkamai pakoreguotas siekiant atsižvelgti į muitus ir išlaidas po importo.

(292) Lygintos to paties prekybos lygio sandorių kiekvienos rūšies produkto kainos, kurios prireikus buvo tinkamai pakoreguotos ir apskaičiuotos atėmus lengvatas ir nuolaidas. Palyginus gautas rezultatas išreikštas atrinktų Sąjungos gamintojų teorinės apyvartos tiriamuoju laikotarpiu procentine dalimi.

(293) Atlikus minėtą palyginimą nustatyta, kad vidutinis svertinis priverstinio kainų mažinimo skirtumas Sąjungos rinkoje, priklausomai nuo eksportuojančio gamintojo, buvo 42,5–54,7 % Indijos atveju ir 33,8–57,7 % Turkijos atveju. Konkurenciją dėl keraminių plytelių daugiausia lemia kainos, todėl priverstinio kainų mažinimo skirtumai yra labai dideli. Komisija taip pat pažymėjo, kad nedidelė Sąjungos pramonės pardavimo dalis buvo vykdoma per susijusias šalis ir kad, atsižvelgiant į šių susijusių šalių PBA išlaidų dydį ir pelną, priverstinio kainų mažinimo nustatymas dėl apibendrinto importo nesumažėtų, net jei skaičiavimus reikėtų koreguoti atsižvelgiant į šiuos veiksnius. Be to, į šiuos skaičiavimus neįtraukus Sąjungos pramonės pardavimo per susijusias šalis, kuris sudarė mažiau nei 25 %, priverstinis kainų mažinimas vis tiek buvo didelis – nuo 36 % iki 54,7 % Indijos atveju ir nuo 19,9 % iki 61,7 % Turkijos atveju. Iš tiesų visi atrinkti bendradarbiaujantys Indijos eksportuotojai parduodavo tiesiogiai į Sąjungą, o beveik pusė atrinktų bendradarbiaujančių eksportuotojų importo į Turkiją taip pat vyko tiesioginio pardavimo būdu. Taigi, taikant bet kurį alternatyvų metodą, priverstinis kainų mažinimas išliktų didelis.

(294) Be to, nepaisant išvadų dėl didelio priverstinio kainų mažinimo, Komisija nustatė, kad dėl importo iš Indijos ir Turkijos apimties ir mažų kainų sukelto kainų smukdymo Sąjungos pramonė negalėjo padidinti kainų iki tokio lygio, kad gautų pagrįstą pelną. Vidutinė importo iš nagrinėjamųjų šalių kaina visą nagrinėjamąjį laikotarpį buvo mažesnė už atrinktų Sąjungos gamintojų sąnaudas (žr. 289 konstatuojamosios dalies 3 lentelę ir 320 konstatuojamosios dalies 7 lentelę). Nors vidutinė Sąjungos gamintojų pardavimo Sąjungos rinkoje kaina nuo 2018 m. iki tiriamojo laikotarpio padidėjo 19 %, ji visą nagrinėjamąjį laikotarpį išliko mažesnė už gamybos sąnaudas (žr. 320 konstatuojamosios dalies 7 lentelę).

(295) Makrolygmeniu nustatytą kainų smukdymą patvirtino ir bendrovių lygmens išvados. Žalos pašalinimo lygiai buvo nustatyti pagal produkto rūšį, taigi atsižvelgta į bet kokius galimus Sąjungos pramonės importuojamų ir vidaus rinkoje parduodamų produktų asortimento skirtumus. Tiriamuoju laikotarpiu dėl atrinktų eksportuojančių gamintojų importo atrinkti Sąjungos gamintojai buvo priversti parduoti vidaus rinkoje mažesnėmis kainomis – nuo 92,7 % iki 168,7 % Indijos atveju ir nuo 80,8 % iki 150,6 % Turkijos atveju (išsamiau žr. 6.1 skirsnį).

(296) Po galutinio faktų atskleidimo Turkijos vyriausybė nurodė, kad ne tik importo iš Turkijos kainos buvo mažesnės už Sąjungos gamintojų gamybos sąnaudas, bet ir pačių Sąjungos gamintojų kainos Sąjungos rinkoje buvo mažesnės už gamybos sąnaudas. Be to, nors nagrinėjamuoju laikotarpiu Turkijos importo kaina sumažėjo, Sąjungos gamintojų kaina vidaus rinkoje padidėjo, todėl padidėjo pelningumas. Šiuo atžvilgiu Turkijos vyriausybė pakartojo savo

kaltinimus, kad Komisija manipuliavo atrinktais Sąjungos gamintojais ir atrinko bendroves, kurių sąnaudos buvo didesnės ir kurių finansiniai rodikliai buvo prastesni. Be to, Turkijos vyriausybė teigė, kad į smulkiųjų gamintojų kategoriją įtrauktos bendrovės buvo specializuotos įmonės, aptarnaujančios aukščiausios klasės rinką ir dirbančios pagal individualius užsakymus.

(297) Turkijos vyriausybė pakartojo, kad jai kyla klausimų dėl atrinktų Sąjungos gamintojų tipiškumo ir jo poveikio kainų palyginimui po papildomo dalinio faktų atskleidimo.

(298) Pirma, Komisija pažymėjo, kad importo iš nagrinėjamųjų šalių kainos turi būti nagrinėjamos bendrai, o ne atskirai. Tokiu pagrindu nustatyta vidutinė importo kaina nagrinėjamuoju laikotarpiu išliko gana stabili ir gerokai mažesnė už Sąjungos pramonės gamybos sąnaudas. Sąjungos pramonė buvo priversta laviruoti tarp itin mažų importo iš nagrinėjamųjų šalių kainų ir didėjančių gamybos sąnaudų. Nors Sąjungos pramonės vidaus kainos padidėjo, ji negalėjo pasiekti tvaraus pelno dydžio ir tiriamuoju laikotarpiu buvo vos pelninga.

(299) Antra, Komisija priminė, kad atranka buvo vykdoma remiantis objektyviais kriterijais, kaip aprašyta 72 ir 73 konstatuojamosiose dalyse. Atrinkti smulkiųjų gamintojų kategorijos gamintojai buvo bendrovės, siūlančios keraminių plytelių kolekcijas įvairiems pirkėjams, įskaitant plačiąją visuomenę.

(300) Todėl Komisija atmetė visus tvirtinimus dėl priverstinio kainų mažinimo ir kainų smukdymo.

4.4. **Sąjungos pramonės ekonominė padėtis**

4.4.1. *Bendrosios pastabos*

(301) Pagal pagrindinio reglamento 3 straipsnio 5 dalį nagrinėjant importo dempingo kaina poveikį Sąjungos pramonei buvo įvertinti visi ekonominiai rodikliai, nagrinėjamuoju laikotarpiu turėję įtakos Sąjungos pramonės būklei.

(302) Kaip nurodyta 1.4.1 skirsnyje, nustatant galimą Indijos ir Turkijos kilmės keraminių plytelių žalą Sąjungos pramonei atlikta atranka.

(303) Siekdama nustatyti žalą Komisija atskirai nagrinėjo makroekonominius ir mikroekonominius žalos rodiklius. Makroekonominius rodiklius Komisija vertino remdamasi CET klausimyno atsakymų, susijusių su visais Sąjungos gamintojais, duomenimis, kurie prireikus buvo sutikrinti su Eurostato prekybos statistiniais duomenimis ir atrinktų Sąjungos gamintojų klausimyno atsakymais. Mikroekonominius rodiklius Komisija vertino remdamasi šešių atrinktų Sąjungos gamintojų klausimyno atsakymuose pateiktais duomenimis. Abu duomenų rinkiniai buvo tinkamai patikrinti arba sutikrinti nuotoliniu būdu ir nustatyta, kad jie atspindi Sąjungos pramonės ekonominę padėtį.

(304) Makroekonominiai rodikliai: gamyba, gamybos pajėgumai, pajėgumų naudojimas, pardavimo apimtis, rinkos dalis, augimas, užimtumas, našumas, dempingo skirtumo dydis ir atsigavimas nuo buvusio dempingo.

(305) Mikroekonominiai rodikliai: vidutinės vieneto kainos, vieneto sąnaudos, darbo sąnaudos, atsargos, pelningumas, pinigų srautas, investicijos, investicijų grąža ir pajėgumas padidinti kapitalą.

(306) Atsižvelgiant į Sąjungos pramonės susiskaidymą ir ankstesniuose tyrimuose dėl to paties produkto nustatytą praktiką, kiekvienos gamintojų kategorijos, kaip apibrėžta 59 konstatuojamojoje dalyje, tam tikri mikroekonominiai rodikliai buvo svertiškai įvertinti pagal jų dalį visoje Sąjungos gamyboje. Kaip nurodyta 60 konstatuojamojoje dalyje, pramonės struktūroje atsirado daugiau didelių gamintojų. Todėl atitinkami didelių, vidutinių ir mažų gamintojų mikrorodikliai buvo svertiškai įvertinti remiantis atitinkamai 53:19:28 santykiu. Rezultatų svertinis vertinimas taikytas pardavimo kainoms, gamybos sąnaudoms, pelningumui ir investicijų grąžai, t. y. rodikliams, kurie nustatomi ne tiesiog sudedant atskirų atrinktų Sąjungos gamintojų rezultatus, o procentais arba vidutine vieneto verte, taip pat atrinktų Sąjungos gamintojų vidutinei eksporto nesusijusiems pirkėjams kainai. Svertinis įvertinimas užtikrino, kad išvadose dėl žalos pernelyg daug dėmesio nebūtų skirta dideliems gamintojams ir būtų tinkamai atsižvelgta į mažų ir vidutinių gamintojų padėtį.

4.4.2. *Makroekonominiai rodikliai*

4.4.2.1. Gamyba, gamybos pajėgumai ir pajėgumų naudojimas

(307) Visos Sąjungos gamybos, gamybos pajėgumų ir pajėgumų naudojimo raida nagrinėjamuoju laikotarpiu:

4 lentelė

Gamyba, gamybos pajėgumai ir pajėgumų naudojimas

	2018 m.	2019 m.	2020 m.	Tiriamasis laikotarpis
Gamybos apimtis (m^2)	1 229 823 662	1 197 848 970	1 097 490 246	1 229 257 050
Indeksas (2018 m. = 100)	*100*	*97*	*89*	*100*
Gamybos pajėgumai (m^2)	1 455 493 248	1 438 233 198	1 441 597 966	1 440 337 389
Indeksas (2018 m. = 100)	*100*	*99*	*99*	*99*
Pajėgumų naudojimas	84 %	83 %	76 %	85 %
Indeksas (2018 m. = 100)	*100*	*99*	*90*	*101*

Šaltinis: CET.

(308) Nagrinėjamuoju laikotarpiu gamybos apimtis, gamybos pajėgumai ir pajėgumų naudojimas išliko gana stabilūs ir išsiskyrė tik 2020 m. Gamybos apimties ir atitinkamai pajėgumų naudojimo sumažėjimą 2020 m. lėmė trumpalaikiai gamybos pertrūkiai dėl sanitarinių priemonių, kurias valstybės narės nustatė reaguodamos į COVID-19 pandemiją.

4.4.2.2. Pardavimo apimtis ir rinkos dalis

(309) Sąjungos pramonės pardavimas buvo nustatytas iš CET nurodytos gamybos apimties atėmus eksporto apimtį ir atlikus koregavimą dėl atsargų pokyčių. Koregavimas dėl atsargų pokyčių buvo grindžiamas skundu dėl 2018–2020 m. Tiriamuoju laikotarpiu jis buvo grindžiamas CET surinktais konkrečių bendrovių duomenimis. Gamybos apimtis nustatyta kaip paaiškinta 264 konstatuojamojoje dalyje. Informacija apie eksporto apimtį gauta iš Eurostato ir pakoreguota remiantis CET pateiktais įrodymais ([25]).

(310) Sąjungos pramonės pardavimo apimties ir rinkos dalies raida nagrinėjamuoju laikotarpiu:

5 lentelė

Pardavimo apimtis ir rinkos dalis

	2018 m.	2019 m.	2020 m.	Tiriamasis laikotarpis
Pardavimo Sąjungos rinkoje apimtis (m^2)	707 146 016	724 457 535	717 890 003	726 565 367
Indeksas (2018 m. = 100)	*100*	*102*	*102*	*103*
Rinkos dalis	90,1 %	89,2 %	88,1 %	87,1 %
Indeksas (2018 m. = 100)	*100*	*99*	*98*	*97*

Šaltinis: CET.

([25]) Ispanijos apimtis tiriamuoju laikotarpiu patikslinta atsižvelgiant į skundo pateikėjo pateiktus įrodymus, gautus patikrinus makroekonominių rodiklių klausimyną.

(311) 2018–2019 m. Sąjungos pramonės pardavimo apimtis šiek tiek padidėjo. Ji išliko stabili 2020 m., nepaisant to, kad Sąjungos pramonės gamybos apimtis sumažėjo dėl pardavimo iš atsargų (kurios yra tradiciškai didelės keramikos pramonėje). 2021 m. atsigavus statybos pramonei ([26]), Sąjungos pramonės pardavimo apimtis tiriamuoju laikotarpiu, palyginti su 2020 m., šiek tiek padidėjo.

(312) Nagrinėjamuoju laikotarpiu Sąjungos pramonės rinkos dalis sumažėjo nuo 90,1 % 2018 m. iki 87,1 % tiriamuoju laikotarpiu. Sąjungos pramonei nepavyko visiškai pasinaudoti padidėjusiu Sąjungos suvartojimu (žr. 268 konstatuojamąją dalį).

4.4.2.3. Augimas

(313) Sąjungos pramonė nesugebėjo išnaudoti viso augimo potencialo, atsiradusio dėl didėjančio keraminių plytelių suvartojimo Sąjungoje ir po COVID-19 atsigaunančios statybos rinkos. Ji išlaikė gana stabilų gamybos apimties lygį ir tik šiek tiek padidino pardavimą Sąjungos rinkoje.

4.4.2.4. Užimtumas ir našumas

(314) Užimtumo ir našumo raida nagrinėjamuoju laikotarpiu:

6 lentelė

Užimtumas ir našumas

	2018 m.	2019 m.	2020 m.	Tiriamasis laikotarpis
Darbuotojų skaičius	55 544	55 089	54 470	54 412
Indeksas (2018 m. = 100)	*100*	*99*	*98*	*98*
Našumas (m² darbuotojui)	22 141	21 744	20 148	22 592
Indeksas (2018 m. = 100)	*100*	*98*	*91*	*102*

Šaltinis: CET.

(315) Per visą nagrinėjamąjį laikotarpį užimtumas keraminių plytelių sektoriuje Sąjungoje šiek tiek mažėjo. Nuo 2018 m. iki tiriamojo laikotarpio keraminių plytelių gamybos srityje dirbančių darbuotojų skaičius sumažėjo 2 %.

(316) 2018–2019 m. našumas šiek tiek sumažėjo. Dėl gamybos sumažėjimo, kurį lėmė su COVID-19 susijusios sanitarinės priemonės, 2020 m. jis sumažėjo dar 7 %. Gamybos apimčiai atsigavus iki lygio, buvusio iki COVID-19, nuo 2020 m. iki tiriamojo laikotarpio našumas padidėjo 12 %.

4.4.2.5. Dempingo skirtumo dydis ir atsigavimas nuo buvusio dempingo

(317) Išskyrus vieną atrinktą Indijos eksportuojantį gamintoją ir vieną atrinktą Turkijos gamintoją, visi dempingo skirtumai buvo gerokai didesni nei *de minimis*. Atsižvelgiant į importo iš nagrinėjamųjų šalių apimtį ir kainas, faktinių dempingo skirtumų dydžio poveikis Sąjungos pramonei nebuvo nereikšmingas.

(318) Dėl keramikos plytelių jau buvo atliekami antidempingo tyrimai. Komisija nustatė, kad nuo 2009 m. balandžio 1 d. iki 2010 m. kovo 31 d. Sąjungos pramonės padėčiai didelį poveikį darė Kinijos Liaudies Respublikos (toliau – KLR) kilmės keraminių plytelių importas dempingo kaina. Laikinosios priemonės nustatytos 2011 m. kovo 17 d. ([27]) Galutinės priemonės nustatytos 2011 m. rugsėjo 15 d. ([28])

([26]) Europos statybos rinka iki 2024 m. Skelbiama adresu https://www.ceramicworldweb.com/index.php/en/economics-and-markets/european-construction-market-2024 (paskutinį kartą žiūrėta 2022 m. rugsėjo 20 d.).

([27]) 2011 m. kovo 16 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 258/2011, kuriuo importuojamoms Kinijos Liaudies Respublikos kilmės keraminėms plytelėms nustatomas laikinasis antidempingo muitas (OL L 70, 2011 3 17, p. 5).

([28]) Įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 917/2011.

(319) Atlikusi priemonių galiojimo termino peržiūrą, 2017 m. lapkričio 23 d. Komisija pratęsė priemonių taikymą ([29]) remdamasi dempingo tęsimosi tikimybe ir žalos pasikartojimo tikimybe. Atlikus tyrimą nustatyta, kad dėl taikomų priemonių Sąjungos pramonė atsigavo nuo buvusio dempingo iš KLR. Antroji šių priemonių galiojimo termino peržiūra inicijuota 2022 m. lapkričio 22 d. ([30])

4.4.3. *Mikroekonominiai rodikliai*

4.4.3.1. Kainos ir kainoms poveikį darantys veiksniai

(320) Atrinktų Sąjungos gamintojų pardavimo nesusijusiems pirkėjams Sąjungoje vidutinių svertinių vieneto kainų ir gamybos sąnaudų raida nagrinėjamuoju laikotarpiu:

7 lentelė

Pardavimo kainos ir gamybos sąnaudos Sąjungoje

	2018 m.	2019 m.	2020 m.	Tiriamasis laikotarpis
Vidutinė vieneto pardavimo kaina visoje Sąjungos rinkoje (EUR/m²)	8,84	9,42	10,44	10,52
Indeksas (2018 m. = 100)	*100*	*106*	*118*	*119*
Vieneto gamybos sąnaudos (EUR/m²)	9,79	11,08	11,31	10,77
Indeksas (2018 m. = 100)	*100*	*113*	*116*	*110*

Šaltinis:
atrinkti Sąjungos gamintojai.

(321) Nuo 2018 m. iki tiriamojo laikotarpio vidutinė vieneto pardavimo kaina padidėjo 19 %. Didžiausias padidėjimas užregistruotas 2020 m. Per visą nagrinėjamąjį laikotarpį vidutinė vieneto pardavimo kaina išliko mažesnė už vieneto gamybos sąnaudas.

(322) Nuo 2018 m. iki 2019 m. vieneto gamybos sąnaudos padidėjo 13 %, o 2020 m. – dar 3 %. Tiriamuoju laikotarpiu, palyginti su 2020 m., vieneto gamybos sąnaudos sumažėjo, tačiau išliko 10 % didesnės už 2018 m. lygį.

4.4.3.2. Darbo sąnaudos

(323) Atrinktų Sąjungos gamintojų vidutinių darbo sąnaudų raida nagrinėjamuoju laikotarpiu:

8 lentelė

Vieno darbuotojo vidutinės darbo sąnaudos

	2018 m.	2019 m.	2020 m.	Tiriamasis laikotarpis
Vieno darbuotojo vidutinės darbo sąnaudos (EUR)	37 923	39 432	37 316	39 568
Indeksas (2018 m. = 100)	*100*	*104*	*98*	*104*

Šaltinis: atrinkti Sąjungos gamintojai.

(324) 2018–2019 m. vidutinės vieno darbuotojo darbo sąnaudos išaugo 4 %. 2020 m., po su COVID-19 susijusių trumpalaikių gamybos nutraukimų, sąnaudos, palyginti su 2019 m., sumažėjo 6 %, o tiriamuoju laikotarpiu vėl pasiekė 2019 m. lygį. Tiriamuoju laikotarpiu vidutinės vieno darbuotojo darbo sąnaudos, palyginti su 2018 m., padidėjo 4 %.

([29]) Įgyvendinimo reglamentas (ES) 2017/2179.
([30]) Pranešimas apie antidempingo priemonių, taikomų importuojamoms Kinijos Liaudies Respublikos kilmės keraminėms plytelėms, galiojimo termino peržiūros inicijavimą (OL C 442, 2022 11 22, p. 3).

4.4.3.3. Atsargos

(325) Atrinktų Sąjungos gamintojų atsargų raida nagrinėjamuoju laikotarpiu:

9 lentelė

Atsargos

	2018 m.	2019 m.	2020 m.	Tiriamasis laikotarpis
Laikotarpio pabaigos atsargos (m^2)	28 561 422	27 030 762	24 368 066	24 436 327
Indeksas (2018 m. = 100)	*100*	*95*	*85*	*86*
Laikotarpio pabaigos atsargos gamybos procentine dalimi	49 %	51 %	44 %	39 %
Indeksas (2018 m. = 100)	*100*	*104*	*91*	*79*

Šaltinis: atrinkti Sąjungos gamintojai.

(326) 2018–2019 m. galutinės atsargos absoliučiaisiais skaičiais sumažėjo. Nepaisant to, per tą patį laikotarpį šios atsargos gamybos procentine dalimi padidėjo 4 % (arba 2 procentiniais punktais). Dėl sumažėjusios gamybos apimties ir didėjančios paklausos 2020 m. Sąjungos pramonei pavyko sumažinti laikotarpio pabaigos atsargų kiekį absoliučiaisiais skaičiais ir procentine gamybos dalimi. Kadangi gamybos apimtis grįžo į 2018 m. lygį, o paklausa tiriamuoju laikotarpiu toliau augo, tiriamuoju laikotarpiu toliau mažėjo laikotarpio pabaigos atsargos gamybos procentine dalimi.

4.4.3.4. Pelningumas, pinigų srautas, investicijos, investicijų grąža ir pajėgumas padidinti kapitalą

(327) Atrinktų Sąjungos gamintojų pelningumo, pinigų srauto, investicijų ir investicijų grąžos raida nagrinėjamuoju laikotarpiu:

10 lentelė

Pelningumas, pinigų srautas, investicijos ir investicijų grąža

	2018 m.	2019 m.	2020 m.	Tiriamasis laikotarpis
Pardavimo nesusijusiems pirkėjams Sąjungoje pelningumas (pardavimo apyvartos %)	– 5,4 %	– 8,9 %	– 5,9 %	0,6 %
Indeksas (2018 m. = 100)	*– 100*	*– 166*	*– 110*	*10*
Pinigų srautas (EUR)	24 347 831	45 471 749	89 781 804	97 367 062
Indeksas (2018 m. = 100)	*100*	*187*	*369*	*400*
Investicijos (EUR)	68 496 866	27 469 167	22 525 713	26 179 748
Indeksas (2018 m. = 100)	*100*	*40*	*33*	*38*
Investicijų grąža	1 %	– 9 %	– 10 %	4 %
Indeksas (2018 m. = 100)	*100*	*– 1 600*	*– 1 832*	*660*

Šaltinis: atrinkti Sąjungos gamintojai.

(328) Komisija atrinktų Sąjungos gamintojų pelningumą nustatė panašaus produkto pardavimo nesusijusiems pirkėjams Sąjungoje grynąjį pelną neatskaičius mokesčių išreiškusi šio pardavimo apyvartos procentine dalimi. Per pirmuosius trejus nagrinėjamojo laikotarpio metus Sąjungos pramonė veikė nuostolingai, o per tiriamąjį laikotarpį vos išvengė nuostolių. 2018–2019 m. nuostoliai padidėjo nuo –5,4 % iki –8,9 %. Sąjungos pramonės pardavimo kaina 2020 m. augo sparčiau nei gamybos sąnaudos (žr. 7 lentelę 320 konstatuojamojoje dalyje). Dėl to 2020 m. nuostoliai sumažėjo iki –5,9 %. Tiriamuoju laikotarpiu Sąjungos pramonei pavyko uždirbti nedidelį pelną.

(329) Tiriamuoju laikotarpiu Sąjungos pramonei pavyko pasiekti nedidelį pelną, nors jos vidutinė pardavimo kaina nesusijusiems Sąjungos pirkėjams išliko mažesnė už vidutines gamybos sąnaudas (žr. 7 lentelę 320 konstatuojamojoje dalyje). Taip įvyko dėl Sąjungoje gaminamo ir parduodamo produkto asortimento skirtumų tiriamuoju laikotarpiu. Skirtumai buvo susiję ne tik su produkto rūšimis, bet ir su parduotų prekių pagaminimo laiku (t. y. ar jos buvo parduotos iš atsargų).

(330) Grynasis pinigų srautas yra Sąjungos gamintojų pajėgumas patiems finansuoti savo veiklą. 2018–2019 m. grynasis pinigų srautas beveik padvigubėjo. Po to jis gerokai padidėjo 2020 m., o tiriamuoju laikotarpiu augo nuosaikesniu tempu. Grynojo pinigų srauto raida buvo labai susijusi su pardavimo, taigi ir atsargų, raida. 2018 m. vienas atrinktas Sąjungos gamintojas užregistravo didelį pagamintos produkcijos atsargų pokytį, t. y. bendrovė gamino atsargoms. 2019 m. ši situacija nepasikartojo, todėl neigiamas šios bendrovės grynųjų pinigų srautas tapo teigiamas. Tai paaiškino didžiąją dalį 2018–2019 m. pinigų srauto padidėjimo. Grynojo pinigų srauto vertė 2020 m. ir tiriamuoju laikotarpiu buvo susijusi su tuo, kad atrinkti Sąjungos gamintojai laikinai nutraukė gamybą dėl su COVID-19 susijusių prastovų, tačiau toliau pardavinėjo iš atsargų, kurios, kaip parodyta 9 lentelėje (žr. 325 konstatuojamąją dalį), ankstesniais laikotarpiais sudarė maždaug pusę jų metinio gamybos kiekio. Galutinės pagamintos produkcijos atsargos mažėjo 2020 m. ir tiriamuoju laikotarpiu, todėl atsirado atsargų pokytis, kuris prisidėjo prie mažėjančio nuostolio (2020 m.) arba nedidelio pelno (tiriamuoju laikotarpiu).

(331) Po galutinio faktų atskleidimo Turkijos vyriausybė tvirtino, kad atrinktos bendrovės nebuvo tipiškos, nes tik viena jų galėjo daryti įtaką pinigų srauto rezultatams.

(332) 10 lentelėje nurodytas pinigų srautas buvo tiesiog visų atrinktų Sąjungos gamintojų pinigų srauto verčių suma. Tai reiškia, kad bet kokie įvykiai ar pokyčiai vienoje iš atrinktų bendrovių turėjo įtakos galutiniam rodikliui, nesvarbu, kokią Sąjungos gamybos dalis tektų atrinktai bendrovei. 330 konstatuojamojoje dalyje Komisija paaiškino pinigų srauto svyravimus. Todėl Turkijos vyriausybės tvirtinimas buvo atmestas.

(333) Nagrinėjamuoju laikotarpiu investicijos sumažėjo 62 %. Didžiausias 60 % sumažėjimas užregistruotas 2018–2019 m. Investicijos dar sumažėjo 2020 m., o vėliau padidėjo tiriamuoju laikotarpiu (16 %, palyginti su 2020 m.). Investicijos dauguma atvejų buvo finansuojamos pinigų srauto ir banko kreditų lėšomis. Dauguma investicijų buvo skirtos pajėgumams išlaikyti ir pakeisti. Investicijos į mokslinius tyrimus, plėtrą ir inovacijas, kurios 2018 m. sudarė 38 % visų atrinktų gamintojų investicijų, nagrinėjamuoju laikotarpiu sumažėjo 97 % ir sudarė tik 3 % jų investicijų tiriamuoju laikotarpiu.

(334) Neigiamas pelningumas turėjo įtakos atrinktų Sąjungos gamintojų gebėjimui padidinti kapitalą. Atrinkti Sąjungos gamintojai nurodė, kad dėl neigiamo pelningumo jie negalėjo finansuoti būtinų investicijų, kad galėtų išnaudoti augantį rinkos potencialą. Vienas atrinktas Sąjungos gamintojas nurodė, kad dėl problemų, susijusių su kapitalo padidinimu, jam teko sumažinti pajėgumus. Kai kurie atrinkti Sąjungos gamintojai priklauso didesnėms grupėms, todėl jų gebėjimas padidinti kapitalą yra geresnis nei panašioje finansinėje padėtyje esančių savarankiškų bendrovių. Vis dėlto mažas jų pelningumas ir perspektyvos daro įtaką patronuojančiųjų bendrovių sprendimui skirti lėšų ir jos gali nuspręsti investuoti kitur.

(335) Investicijų grąža išreiškiama investicijų balansinės vertės pelno procentiniu dydžiu. Ji gerokai sumažėjo 2019 ir 2020 m., o tiriamuoju laikotarpiu padidėjo ir atitiko pelningumo tendenciją.

4.5. **Išvada dėl žalos**

(336) Nagrinėjamuoju laikotarpiu Sąjungos pramonė negalėjo pasinaudoti besiplečiančia rinka, kaip matyti iš makroekonominių rodiklių, kurių tendencijos buvo neigiamos arba gana stabilios didėjant paklausai. Gamyba, gamybos pajėgumai, pajėgumų naudojimas arba užimtumas per nagrinėjamąjį laikotarpį išliko tokio paties lygio. Sąjungos pardavimas didėjo lėčiau nei suvartojimas (3 % Sąjungos pardavimo augimas rinkoje, kuri augo 6 %). Todėl Sąjungos pramonės rinkos dalis sumažėjo nuo 90,1 % 2018 m. iki 87,1 % tiriamuoju laikotarpiu.

(337) Nepaisant 19 % padidėjusių pardavimo kainų, Sąjungos pramonė didžiąją nagrinėjamojo laikotarpio dalį negalėjo pakelti kainų Sąjungoje iki tokio lygio, kad padengtų savo sąnaudas. Todėl per visą nagrinėjamąjį laikotarpį ji veikė nuostolingai (–5,4 % 2018 m., –8,9 % 2019 m., –5,9 % 2020 m.) arba vos pelningai (0,6 % tiriamuoju laikotarpiu, o tam įtakos turėjo ekonomikos atsigavimas po COVID-19, įskaitant padidėjusią statybos produkciją, kaip paaiškinta 311 konstatuojamojoje dalyje, ir Sąjungos pramonei pardavus didelį kiekį iš atsargų). Tiriamuoju laikotarpiu pasiektas pelningumo lygis negalėjo būti laikomas tvariu. Sąjungos pramonė negalėjo padidinti savo pardavimo kainų Sąjungoje iki tokio lygio, kuris užtikrintų pelningumą, būtiną gamybos sąnaudoms padengti didžiąją nagrinėjamojo laikotarpio dalį ir pasinaudoti Sąjungos rinkos augimu, pavyzdžiui, atliekant naujas investicijas į plėtimąsi, mokslinius tyrimus ir plėtrą bei tolesnę veiklą besivystančiuose segmentuose, pavyzdžiui, didelių plokščių segmente. Iš tiesų tokiomis aplinkybėmis investicijos sumažėjo 62 %, o pajėgumai išliko nepakitę, ir tai rodo, kad Sąjungos pramonė negalėjo augti kartu su augančia rinka.

(338) Remdamasi tuo, kas išdėstyta, Komisija padarė išvadą, kad Sąjungos pramonei padaryta materialinė žala, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 3 straipsnio 5 dalyje.

(339) Po galutinio faktų atskleidimo kelios suinteresuotosios šalys pateikė pastabų dėl nustatytų faktų ir išvadų dėl žalos.

(340) „Ceramika Netto“ išreiškė susirūpinimą dėl duomenų, kuriais Komisija rėmėsi nustatydama žalą, pagrįstumo. Visų pirma bendrovė pateikė trijų Lenkijos keraminių plytelių gamintojų 2021 m. finansines ataskaitas ir naujienų straipsnius, kuriuose apibendrinti 2021 m. Italijos ir Ispanijos keramikos pramonės rezultatai.

(341) CGCSA teigė, kad Sąjungos gamintojai buvo pasirengę pateikti informaciją už visus 2021 m., o jei Komisija būtų išnagrinėjusi šią informaciją, ji būtų nustačiusi, kad žala atsirado tik dėl COVID-19 pandemijos poveikio.

(342) Komisija pažymėjo, kad tyrimas atliktas remiantis vietoje patikrinta informacija, kurią atrinkti Sąjungos gamintojai pateikė per tiriamąjį laikotarpį ir nagrinėjamąjį laikotarpį. „Ceramika Netto“ per nustatytą terminą nepateikė jokių pastabų dėl atrinktų Sąjungos gamintojų. Bet kokia su visais 2021 m. susijusi informacija būtų susijusi su laikotarpiu pasibaigus tiriamajam laikotarpiui, todėl ji negalėjo būti naudojama nustatant žalą. Be to, Komisijai nėra žinoma apie jokius aktyvius Sąjungos pramonės pasiūlymus pateikti duomenis apie laikotarpį pasibaigus tiriamajam laikotarpiui. Todėl Komisija atmetė „Ceramika Netto“ ir GCSCA tvirtinimus.

(343) Indijos vyriausybė, Turkijos vyriausybė, GCSCA, Turkijos bendrovė „Sogutsen Seramik“ ir šešiolika Indijos eksportuojančių gamintojų teigė, kad Sąjungos pramonė nepatyrė materialinės žalos. Šiuo atžvilgiu Indijos vyriausybė, Turkijos vyriausybė, GCSCA ir šešiolika Indijos eksportuojančių gamintojų tvirtino, kad dauguma makroekonominių ir mikroekonominių rodiklių nagrinėjamuoju laikotarpiu išliko stabilūs arba pagerėjo.

(344) Pavyzdžiui, šešiolika bendrovių atkreipė dėmesį, kad gamybos apimtis, pajėgumų naudojimas ir našumas tiriamuoju laikotarpiu, palyginti su 2020 m., labai padidėjo, o laikotarpio pabaigos atsargos tiriamuoju laikotarpiu, palyginti su 2018 m., labai sumažėjo. Be to, Indijos eksportuojantys gamintojai teigė, kad, nepaisant to, jog Sąjungos pramonės rinkos dalis nagrinėjamuoju laikotarpiu sumažėjo 3 procentiniais punktais, ji išlaikė didelę rinkos dalį per visą nagrinėjamąjį laikotarpį. Bendrovės rėmėsi Europos Sąjungos Teisingumo Teismo (toliau – Teisingumo Teismas) prejudiciniu sprendimu byloje *eurocylinder systems AG / Hauptzollamt Hamburg-Stadt* ([31]). Teisingumo Teismas nusprendė, kad Taryba padarė akivaizdžią vertinimo klaidą darydama išvadą, kad penkiais procentiniais punktais sumažėjusi rinkos dalis yra materialinės žalos požymis, nes Sąjungos pramonė išlaikė didelę rinkos dalį ir padidino pardavimo apimtį ir kainas.

([31]) 2021 m. vasario 4 d. Teisingumo Teismo sprendimas *eurocylinder systems AG / Hauptzollamt Hamburg-Stadt*, C-324/19, ECLI:EU:C:2021:94, 49 ir 52 punktai.

(345) Turkijos vyriausybė nurodė, kad pelningumo, gamybos, pardavimo apimties, pardavimo Sąjungoje kainos, pajėgumų naudojimo, našumo, atsargų, pinigų srauto ir investicijų grąžos rodikliai 2020 m., t. y. metais, kuriems COVID-19 pandemija padarė poveikį, laikinai kito neigiamai, tačiau tiriamuoju laikotarpiu vėl tapo teigiami. Be to, Turkijos vyriausybė teigė, kad kelių rodiklių, kurių tendencijos nagrinėjamuoju laikotarpiu buvo neigiamos, nepakanka išvadai dėl materialinės žalos buvimo padaryti.

(346) Analogiškai Indijos vyriausybė teigė, kad žala dėl apimties nebuvo padaryta, nes Indijos importo rinkos dalis buvo maža per visą nagrinėjamąjį laikotarpį. Indijos vyriausybė taip pat pažymėjo, kad, nepaisant prarastos rinkos dalies, Sąjungos pramonės rinkos dalis išliko didelė. Be to, jos pardavimo apimtis padidėjo, o pardavimo vidaus rinkoje kaina didėjo sparčiau nei gamybos sąnaudos, todėl pelningumas padidėjo.

(347) GCSCA taip pat teigė, kad daugelio makroekonominių rodiklių, pavyzdžiui, gamybos apimties ir pajėgumų naudojimo, pardavimo apimties, didelės rinkos dalies, tendencijos išliko neutralios arba teigiamos nagrinėjamuoju laikotarpiu. Kalbant apie mikroekonominius rodiklius, asociacija nurodė, kad Sąjungos pardavimo vidaus rinkoje kaina augo sparčiau nei Sąjungos pramonės gamybos sąnaudos.

(348) Komisija pažymėjo, kad rodikliai turi būti nagrinėjami ne tik atsižvelgiant į jų raidą, bet ir į pasiektus lygius. Komisija laikėsi nuomonės, kad Sąjungos pramonė patyrė materialinę žalą dėl didėjančios importo dempingo kaina iš Indijos ir Turkijos apimties. Nors kaina Sąjungos vidaus rinkoje augo sparčiau nei Sąjungos pramonės gamybos sąnaudos, Sąjungos pramonė beveik kiekvienais nagrinėjamojo laikotarpio metais patyrė nuostolių ir tik tiriamuoju laikotarpiu pasiekė lūžio tašką. Be to, nepaisant padidėjusio suvartojimo, Sąjungos pramonė prarado rinkos dalį.

(349) Šalys taip pat nurodė Komisijos išvadas dėl tam tikrų rodiklių (gamybos apimties, pajėgumų naudojimo), kuriems COVID-19 pandemija 2020 m. padarė neigiamą poveikį, tačiau tiriamuoju laikotarpiu jie atsigavo. Tačiau šalys taip pat turėjo pripažinti, kad dėl pandemijos pagerėjo tam tikri rodikliai, pavyzdžiui, laikotarpio pabaigos atsargų apimtis ir pinigų srautas. Vėliau Komisija negalėjo pritarti šalims, kurios pokytį tiriamuoju laiku apibūdino kaip didelį pagerėjimą, palyginti su ankstesniu laikotarpiu, nes jos jau sutiko, kad ypač prastus šių rodiklių rezultatus 2020 m. lėmė pandemija.

(350) Dėl Teisingumo Teismo prejudicinio sprendimo byloje *eurocylinder systems AG / Hauptzollamt Hamburg-Stadt* Komisija pažymėjo, kad kiekviena byla turi būti vertinama atskirai. Atliekant tyrimą, dėl kurio Teisingumo Teismas priėmė sprendimą, Sąjungos pramonė nagrinėjamuoju laikotarpiu padidino pardavimo apimtį ir kainas, išlaikydama didelę rinkos dalį ir dviženklį pelną ([32]). Nagrinėjamu atveju situacija yra gerokai kitokia. Nors Sąjungos gamintojų pardavimo kaina padidėjo ir jų pardavimo apimtis taip pat šiek tiek išaugo, beveik visais nagrinėjamojo laikotarpio metais bendrovės ir toliau patyrė nuostolių.

(351) Todėl Komisija atmetė 343–347 konstatuojamosiose dalyse aprašytus tvirtinimus.

5. **PRIEŽASTINIS RYŠYS**

(352) Remdamasi pagrindinio reglamento 3 straipsnio 6 dalimi Komisija nagrinėjo, ar dėl importo dempingo kaina iš nagrinėjamųjų šalių Sąjungos pramonei padaryta materialinė žala. Remdamasi pagrindinio reglamento 3 straipsnio 7 dalimi Komisija taip pat nagrinėjo, ar kiti žinomi veiksniai galėjo tuo pat metu daryti žalą Sąjungos pramonei. Komisija užtikrino, kad žala, kuri galėjo būti padaryta dėl tų kitų veiksnių, nebūtų priskirta importui iš nagrinėjamųjų šalių dempingo kaina. Šie veiksniai yra importas iš kitų trečiųjų šalių, įskaitant importą ne dempingo kaina iš Indijos, Sąjungos pramonės eksporto rezultatai, paklausos raida, Sąjungos pramonės gamybos sąnaudų raida ir COVID-19 pandemijos poveikis.

([32]) 2009 m. balandžio 7 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 289/2009, kuriuo nustatomas importuojamų Kinijos Liaudies Respublikos kilmės tam tikrų besiūlių vamzdžių ir vamzdelių iš geležies ar plieno laikinasis antidempingo muitas (OL L 94, 2009 4 8, p. 48).

5.1. **Importo dempingo kaina poveikis**

(353) Nagrinėjamuoju laikotarpiu importo iš nagrinėjamųjų šalių apimtis padidėjo 72 % nuo [39 000 000–42 000 000] m^2 2018 m., t. y. [5–5,2] % rinkos dalies, iki [67 000 000–69 000 000] m^2 tiriamuoju laikotarpiu, t. y. [8,1–8,3] % rinkos dalies tiriamuoju laikotarpiu. Importo iš nagrinėjamųjų šalių padidėjimas (72 %) gerokai viršijo ir suvartojimo Sąjungos rinkoje padidėjimą (6 %), ir pardavimo Sąjungoje padidėjimą (3 %). Importo dempingo kaina rinkos dalies padidėjimas daugiau nei 3 procentiniais punktais sutapo su Sąjungos pramonės rinkos dalies sumažėjimu 3 procentiniais punktais nuo 90,1 % 2018 m. iki 87,1 % tiriamuoju laikotarpiu.

(354) Todėl ši importo dempingo kaina rinkos dalis padidėjo Sąjungos pramonės, kuri negalėjo pasinaudoti nuolat didėjančiu suvartojimu, sąskaita.

(355) Importo padidėjimą lėmė žemos dempingo kainos. Kaip nustatyta 293 konstatuojamojoje dalyje, dėl atrinktų eksportuojančių gamintojų kainų Sąjungos rinkoje tiriamuoju laikotarpiu Sąjungos pramonės kainos buvo priverstinai mažesnės bent 36 % dėl Indijos ir 19,9 % dėl Turkijos ir bet kuriuo atveju buvo gerokai mažesnės už Sąjungos pramonės gamybos sąnaudas.

(356) Be to, kad tiriamuoju laikotarpiu nustatytas didelis priverstinis kainų mažinimas, vidutinės importo iš nagrinėjamųjų šalių kainos nagrinėjamuoju laikotarpiu taip pat buvo gerokai mažesnės už Sąjungos pramonės kainas. Importo dempingo kaina ir Sąjungos pramonės kainų skirtumas (remiantis Eurostato vidutiniais duomenimis) buvo didelis ir nagrinėjamuoju laikotarpiu padidėjo nuo 2,98 EUR/m^2 2018 m. iki 4,77 EUR/m^2 tiriamuoju laikotarpiu, t. y. padidėjo 60 %.

(357) Dėl importo dempingo kaina, kurio kainos nagrinėjamuoju laikotarpiu taip pat buvo mažesnės už Sąjungos pramonės gamybos sąnaudas, todėl buvo labai smukdomos kainos, ir siekdama išvengti tolesnio rinkos dalies praradimo, Sąjungos pramonė didžiąją nagrinėjamojo laikotarpio dalį negalėjo padidinti savo kainų Sąjungoje, kad jos būtų didesnės už gamybos sąnaudas (žr. 320 konstatuojamosios dalies 7 lentelę). Tiriamuoju laikotarpiu, kuris sutapo su atsigavimu po COVID-19 ir statybos produkcijos padidėjimu (žr. 311 konstatuojamąją dalį), ji buvo vos pelninga. Bet kuriuo atveju Sąjungos pramonės pelningumas tiriamuoju laikotarpiu buvo labai mažas (0,6 %) ir negali būti laikomas tvariu (žr. 337 konstatuojamąją dalį). Be to, importas dempingo kaina buvo didesnis už Sąjungos pardavimą atsigaunant po COVID-19: Sąjungos pramonės pardavimas tiriamuoju laikotarpiu padidėjo 1,2 %, palyginti su 2020 m., o importas dempingo kaina padidėjo 17,5 %.

(358) Iš to, kas išdėstyta pirmiau, matyti, kad dėl padidėjusio pigaus importo dempingo kaina buvo prarastas pardavimas ir Sąjungos pramonė negalėjo pasiekti pagrįsto pelningumo. Todėl Komisija padarė išvadą, kad tarp importo dempingo kaina iš nagrinėjamųjų šalių ir Sąjungos pramonei padarytos žalos esama priežastinio ryšio.

5.2. **Kitų veiksnių poveikis**

5.2.1. *Importas iš trečiųjų šalių*

(359) Importo iš kitų trečiųjų šalių apimties raida nagrinėjamuoju laikotarpiu:

11 lentelė

Importas iš trečiųjų šalių

Šalis		2018 m.	2019 m.	2020 m.	Tiriamasis laikotarpis
Importas ne dempingo kaina iš Indijos ir Turkijos	Apimtis (m^2)	[8 000 000–10 000 000]	[10 000 000–12 000 000]	[13 000 000–15 000 000]	[14 000 000–16 000 000]
	Indeksas (2018 m. = 100)	*100*	*132*	*160*	*173*

	Rinkos dalis	[1–1,2] %	[1,4–1,6] %	[1,6–1,8] %	[1,7–1,9] %
	Vidutinė kaina (EUR/m²)	[6,1–6,4]	[6,4–6,7]	[6,5–6,8]	[6,4–6,7]
	Indeksas (2018 m. = 100)	*100*	*105*	*106*	*105*
Ukraina	Apimtis (m²)	5 641 163	5 104 655	4 890 265	5 546 233
	Indeksas (2018 m. = 100)	*100*	*90*	*87*	*98*
	Rinkos dalis	0,7 %	0,6 %	0,6 %	0,7 %
	Vidutinė kaina (EUR/m²)	4,22	4,44	4,37	4,55
	Indeksas (2018 m. = 100)	*100*	*105*	*103*	*108*
Kinija	Apimtis (m²)	8 534 901	6 739 211	6 488 766	4 836 581
	Indeksas (2018 m. = 100)	*100*	*79*	*76*	*57*
	Rinkos dalis	1,1 %	0,8 %	0,8 %	0,6 %
	Vidutinė kaina (EUR/m²)	5,11	5,18	4,81	4,95
	Indeksas (2018 m. = 100)	*100*	*101*	*94*	*97*
Jungtiniai Arabų Emyratai	Apimtis (m²)	3 443 921	3 220 877	3 448 721	3 194 145
	Indeksas (2018 m. = 100)	*100*	*94*	*100*	*93*
	Rinkos dalis	0,4 %	0,4 %	0,4 %	0,4 %
	Vidutinė kaina (EUR/m²)	9,29	7,30	6,57	6,93
	Indeksas (2018 m. = 100)	*100*	*78*	*71*	*75*

Kitos (išskyrus nagrinėjamąsias šalis)	Apimtis (m^2)	12 091 485	11 671 162	10 263 420	11 036 430
	Indeksas (2018 m. = 100)	*100*	*97*	*85*	*91*
	Rinkos dalis	1,5 %	1,4 %	1,3 %	1,3 %
	Vidutinė kaina (EUR/m^2)	6,68	6,24	6,96	7,15
	Indeksas (2018 m. = 100)	*100*	*105*	*106*	*107*
Iš viso iš visų trečiųjų šalių, išskyrus nagrinėjamąsias šalis, įskaitant importą ne dempingo kaina iš Indijos ir Turkijos	Apimtis (m^2)	[38 000 000–40 000 000]	[37 000 000–39 000 000]	[38 000 000–40 000 000]	[39 000 000–41 000 000]
	Indeksas (2018 m. = 100)	*100*	*100*	*101*	*103*
	Rinkos dalis	[4,8–5] %	[4,6–4,8] %	[4,7–4,9] %	[4,7–4,9] %
	Vidutinė kaina (EUR/m^2)	[6–6,3]	[5,9–6,2]	[6–6,3]	[6,2–6,5]
	Indeksas (2018 m. = 100)	*100*	*98*	*100*	*103*

Šaltinis: Eurostatas: atrinktas eksportuojantis gamintojas.

(360) Importas iš visų trečiųjų šalių, išskyrus nagrinėjamąsias šalis, tačiau įskaitant importą ne dempingo kaina iš Indijos ir Turkijos (toliau – visos trečiosios šalys), nagrinėjamuoju laikotarpiu padidėjo 3 %. Importas iš kitų trečiųjų šalių tiriamuoju laikotarpiu sudarė [36–38] % viso importo į Sąjungą (2018 m. – [48–50]% importo). Jo užimama Sąjungos rinkos dalis per metus sumažėjo nuo [4,8–5] % 2018 m. iki [4,7–4,9] % tiriamuoju laikotarpiu. Išskyrus importą ne dempingo kainomis iš nagrinėjamųjų šalių ir 2018 m. iš Kinijos, nė vienos kitos šalies rinkos dalis nagrinėjamuoju laikotarpiu nebuvo didesnė nei 1 %.

(361) Vidutinė importo iš visų trečiųjų šalių kaina nuo 2018 m. iki 2019 m iš pradžių sumažėjo 2 %, o nuo 2020 m. lėtai didėjo ir tiriamuoju laikotarpiu buvo 3 % didesnė nei 2018 m. Visu nagrinėjamuoju laikotarpiu šio importo kainos buvo didesnės už importo dempingo kaina iš nagrinėjamųjų šalių kainas. Didžiausias skirtumas užregistruotas tiriamuoju laikotarpiu, kai vidutinė importo iš visų trečiųjų šalių kaina buvo [8–12]% didesnė už vidutinę importo dempingo kaina iš nagrinėjamųjų šalių kainą.

(362) Nagrinėjamuoju laikotarpiu importas ne dempingo kaina iš nagrinėjamųjų šalių padidėjo 73 % nuo [8 000 000–10 000 000] kvadratinių metrų 2018 m. iki [16 000 000–18 000 000] kvadratinių metrų tiriamuoju laikotarpiu. Jo rinkos dalis padidėjo nuo [1–1,2] % 2018 m. iki [1,7–1,9] % tiriamuoju laikotarpiu. Visu nagrinėjamuoju laikotarpiu šio importo kainos buvo didesnės už importo dempingo kaina iš nagrinėjamųjų šalių kainas. 2019 m., 2020 m. ir tiriamuoju laikotarpiu jos buvo bent 14 % didesnės už vidutinę importo dempingo kaina iš nagrinėjamųjų šalių kainą. Visu nagrinėjamuoju laikotarpiu vidutinės importo kainos buvo mažesnės už Sąjungos pramonės kainas. Todėl šis importas ir jo padidėjimas turėjo neigiamą poveikį Sąjungos pramonės veiklos rezultatams.

(363) Taigi importas iš visų trečiųjų šalių, išskyrus nagrinėjamąsias šalis, bet įskaitant importą ne dempingo kaina iš Indijos ir Turkijos, galėjo šiek tiek prisidėti prie Sąjungos pramonei padarytos materialinės žalos. Tačiau atsižvelgiant į tai, kad jo vidutinės kainos yra didesnės už importo dempingo kaina iš nagrinėjamųjų šalių kainas, jo apimtis yra mažesnė ir nagrinėjamuoju laikotarpiu jis neužėmė didesnės rinkos dalies, šis importas tiek bendrai, tiek atskirai nesumažina nustatyto priežastinio ryšio su importu dempingo kaina iš Indijos ir Turkijos.

(364) Po papildomo dalinio faktų atskleidimo Turkijos vyriausybė teigė, kad Komisijos išvados dėl importo ne dempingo kaina iš nagrinėjamųjų šalių ir iš visų trečiųjų šalių poveikio Sąjungos pramonės padėčiai buvo neobjektyvios, nes Komisija nustatė, jog importas ne dempingo kaina iš nagrinėjamųjų šalių turėjo neigiamą poveikį Sąjungos pramonės veiklos rezultatams, o importas iš visų trečiųjų šalių tik nedaug prisidėjo prie materialinės žalos, visų pirma dėl to, kad importo iš visų trečiųjų šalių apimtis buvo keturis kartus didesnė už importą ne dempingo kaina iš nagrinėjamųjų šalių.

(365) Komisija pažymėjo, kad 362 ir 363 konstatuojamąsias dalis reikia skaityti kartu. Atsižvelgiant į jo apimtį ir kainas, tiek importas ne dempingo kaina iš nagrinėjamųjų šalių, tiek importas iš kitų trečiųjų šalių turėjo neigiamą poveikį Sąjungos pramonės veiklos rezultatams, tačiau jis nebuvo toks didelis, kad sumažintų priežastinį ryšį. Kaip paaiškinta 360 konstatuojamojoje dalyje, kategorija „visos trečiosios šalys“ taip pat apima importą ne dempingo kaina iš Indijos ir Turkijos. Todėl Komisija šį tvirtinimą atmetė.

(366) Po papildomo dalinio faktų atskleidimo Indijos vyriausybė teigė, kad importo iš Indijos apimtis ir kainos buvo panašios į importo iš trečiųjų šalių apimtį ir kainas (išskyrus importą ne dempingo kainomis iš nagrinėjamųjų šalių). Vis dėlto Komisija šių trečiųjų šalių netyrė. Indijos vyriausybės teigimu, tai įrodė, kad Sąjungos pramonė patyrė žalą ne dėl importo dempingo kaina iš Indijos, o dėl didelių gamybos sąnaudų. Be to, Indijos vyriausybė pažymėjo, kad Sąjungos pramonės pelningumas didėjant importui iš Indijos didėjo, todėl nėra priežastinio ryšio tarp importo dempingo kaina iš Indijos ir Sąjungos pramonei padarytos materialinės žalos.

(367) Komisija priminė, kad ji nagrinėjo importo iš Indijos ir Turkijos, kuris, kaip nustatyta, buvo vykdomas dempingo kainomis, poveikį. Tyrimas inicijuotas remiantis pakankamais skundo pateikėjo pateiktais dempingo įrodymais. Kadangi tokių įrodymų dėl kitų trečiųjų šalių nebuvo pateikta, Komisija šių šalių netyrė, todėl šiame tyrime negalėjo padaryti jokių išvadų dėl dempingo. Komisija pripažino, kad importas iš visų trečiųjų šalių nežymiai prisidėjo prie materialinės žalos (žr. 363 konstatuojamąją dalį). Kalbant apie importo apimtį, Komisija išnagrinėjo importo dempingo kainomis bendro vertinimo reikalavimus ir nustatė, kad šiame tyrime buvo laikomasi visų reikalavimų. Taigi importas iš Indijos negalėjo būti laikomas nereikšmingu. Galiausiai, kaip paaiškinta 298 konstatuojamojoje dalyje, nors Sąjungos pramonė sugebėjo padidinti kainas ir taip pagerinti savo finansinius rezultatus, tiriamuoju laikotarpiu ji sugebėjo pasiekti pelningumą, kuris buvo tik šiek tiek didesnis už nulinį. Be to, kaip paaiškinta 293–295 konstatuojamosiose dalyse, Komisija nustatė, kad dėl importo dempingo kaina iš Indijos ir Turkijos buvo reikšmingai priverstinai mažinamos kainos ir smukdomos kainos. Todėl tvirtinimas, kad importo iš Indijos kiekis ir kainos negalėjo padaryti materialinės žalos Sąjungos pramonei, buvo atmestas.

5.2.2. Sąjungos pramonės eksporto rezultatai

(368) Komisija, remdamasi Eurostato duomenimis ([33]), išnagrinėjo visos ES pramonės eksporto ir kainų raidą.

12 lentelė

Eksportas iš Sąjungos

	2018 m.	2019 m.	2020 m.	Tiriamasis laikotarpis
Eksporto apimtis (m^2)	470 484 212	470 086 762	447 819 312	514 369 625
Indeksas (2018 m. = 100)	*100*	*100*	*95*	*109*
Vidutinė kaina (EUR/m^2)	8,58	8,53	8,78	8,77
Indeksas (2018 m. = 100)	*100*	*99*	*102*	*102*

Šaltinis: CET, Eurostatas.

(369) Remiantis Eurostato duomenimis, nagrinėjamuoju laikotarpiu Sąjungos keraminių plytelių eksportas padidėjo 9 %. Per pirmuosius dvejus nagrinėjamojo laikotarpio metus eksportas išliko stabilus, 2019–2020 m. sumažėjo 5 %, o tiriamuoju laikotarpiu padidėjo 15 % per metus. Vidutinė eksporto kaina nagrinėjamuoju laikotarpiu išliko gana stabili ir padidėjo 2 %.

(370) Suinteresuotosios šalys, remdamosi skunde pateiktais duomenimis, teigė, kad Sąjungos pramonės eksporto rezultatai buvo žalos priežastis dėl 2020 m. sumažėjimo ir dėl to, kad vidutinė eksporto kaina buvo mažesnė už skundo pateikėjų gamybos sąnaudas.

(371) Toks palyginimas buvo neteisingas. Pirma, Eurostato duomenys apėmė visą Sąjungos eksportą (įskaitant eksportą susijusiems pirkėjams už Sąjungos ribų), o skundo pateikėjų gamybos sąnaudos sudarė tik dalį Sąjungos eksporto. Antra, tiriamasis laikotarpis apėmė kitą laikotarpį nei tas, kuris buvo nurodytas skunde.

(372) Bet kuriuo atveju Komisija taip pat analizavo atrinktų Sąjungos gamintojų eksporto rezultatus, remdamasi patikrintais duomenimis. Atrinktų Sąjungos gamintojų eksporto nesusijusiems pirkėjams apimties ir vidutinių kainų raida nagrinėjamuoju laikotarpiu:

13 lentelė

Atrinktų Sąjungos gamintojų eksportas

	2018 m.	2019 m.	2020 m.	Tiriamasis laikotarpis
Eksporto apimtis (m^2)	6 906 051	7 483 379	7 105 324	9 669 741
Indeksas (2018 m. = 100)	*100*	*108*	*103*	*140*
Vidutinė kaina (EUR/m^2)	13,60	13,81	11,63	11,24
Indeksas (2018 m. = 100)	*100*	*102*	*85*	*83*

Šaltinis: atrinkti Sąjungos gamintojai.

([33]) Ispanijos apimtis tiriamuoju laikotarpiu patikslinta atsižvelgiant į skundo pateikėjo pateiktus įrodymus, gautus patikrinus makroekonominių rodiklių klausimyną.

(373) Atrinktų Sąjungos gamintojų eksporto apimtis nagrinėjamuoju laikotarpiu padidėjo 40 %. Didžiausias padidėjimas užregistruotas tiriamuoju laikotarpiu, t. y. 36 % per metus (palyginti su 2020 m.). Vidutinė atrinktų Sąjungos gamintojų eksporto kaina nagrinėjamuoju laikotarpiu sumažėjo 17 %. Iš pradžių ji šiek tiek padidėjo, o 2020 m. ir tiriamuoju laikotarpiu sumažėjo. Nepaisant šio sumažėjimo, vidutinė atrinktų Sąjungos gamintojų eksporto kaina visą tiriamąjį laikotarpį buvo didesnė už jų gamybos sąnaudas.

(374) Atsižvelgiant į šią teigiamą raidą, atrinktų Sąjungos gamintojų arba visos Sąjungos pramonės eksporto rezultatai negalėjo turėti įtakos Sąjungos pramonės patirtai materialinei žalai.

(375) Po galutinio faktų atskleidimo Turkijos vyriausybė teigė, kad Sąjungos pramonės rinkos dalies praradimo negalima sieti su importu dempingo kaina iš nagrinėjamųjų šalių. Šalis atkreipė dėmesį į didėjančią Sąjungos pramonės eksporto apimtį ir teigė, kad rinkos dalis sumažėjo dėl to, jog Sąjungos pramonė pirmenybę teikė eksportui, o ne pardavimui vidaus rinkoje. Po papildomo dalinio faktų atskleidimo Turkijos vyriausybė pakartojo šį tvirtinimą.

(376) Komisija nesutiko. Dėl laikotarpio pabaigos atsargų kiekio ir Sąjungos pramonės pajėgumų naudojimo lygio Sąjungos pramonė būtų galėjusi padidinti eksporto ir pardavimo vidaus rinkoje apimtį tuo pat metu. Todėl geresni Sąjungos pramonės eksporto rezultatai nagrinėjamuoju laikotarpiu negalėjo pateisinti Sąjungos pramonės rinkos dalies praradimo dėl didėjančio importo dempingo kaina, dėl kurio buvo priverstinai mažinamos ir smukdomos Sąjungos pramonės kainos, kaip nurodyta 358 konstatuojamojoje dalyje. Komisija šį tvirtinimą atmetė.

5.2.3. *Suvartojimas*

(377) Kai kurios šalys teigė, kad žalą Sąjungos pramonei padarė pasaulinis keraminių plytelių vartojimo sumažėjimas. Tačiau, kaip nustatyta 267–269 konstatuojamosiose dalyse, nagrinėjamuoju laikotarpiu Sąjungoje vartojimas nuolat didėjo. Todėl jis negalėjo prisidėti prie Sąjungos pramonei padarytos materialinės žalos.

5.2.4. *Gamybos sąnaudų raida*

(378) Suinteresuotosios šalys teigė, kad Sąjungos pramonei padarytos žalos priežastis buvo žaliavų, energijos, transporto ir CO^2 apyvartinių taršos leidimų sąnaudų padidėjimas.

(379) Sąjungos pramonės gamybos sąnaudos buvo didesnės už pardavimo kainą ir didėjo didžiąją nagrinėjamojo laikotarpio dalį. Todėl Sąjungos pramonė nagrinėjamuoju laikotarpiu patyrė didelių nuostolių. Tačiau, kaip paaiškinta 357 konstatuojamojoje dalyje, didžiąją nagrinėjamojo laikotarpio dalį Sąjungos pramonė negalėjo padidinti savo kainų Sąjungoje daugiau nei gamybos sąnaudos arba gauti tvaraus pelno, kad neprarastų didesnės rinkos dalies dėl pigaus importo dempingo kaina.

(380) Po galutinio faktų atskleidimo Indijos vyriausybė, Turkijos vyriausybė ir šešiolika Indijos eksportuojančių gamintojų tvirtino, kad Komisija neišnagrinėjo kitų veiksnių, pavyzdžiui, didėjančių žaliavų, energijos, CO_2 leidimų ir darbo sąnaudų.

(381) Komisija išnagrinėjo atrinktų Sąjungos gamintojų patikrintą informaciją ir nustatė, kad per nagrinėjamąjį laikotarpį žaliavų sąnaudos (1 m^2) padidėjo nežymiai (maždaug 4 %). Energijos ir darbo sąnaudos, tenkančios vienam m^2, faktiškai sumažėjo. Reikalavimų laikymosi sąnaudos, tenkančios vienam m^2, nagrinėjamuoju laikotarpiu išliko gana stabilios. Be to, kaip paaiškinta 379 konstatuojamojoje dalyje, Sąjungos pramonė patyrė nuostolių dėl to, kad nesugebėjo padidinti kainų dėl importo iš Indijos ir Turkijos kainų spaudimo. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

5.2.5. *COVID-19 poveikis*

(382) Suinteresuotosios šalys teigė, kad Sąjungos pramonė patyrė žalą dėl COVID-19 pandemijos, nes buvo stabdoma gamyba. Jos taip pat teigė, kad dėl to padidėjo jų sąnaudos, nes jos priklausė nuo importuojamų žaliavų, o dėl COVID-19 pandemijos sutriko tiekimo grandinė. Galiausiai kai kurios suinteresuotosios šalys teigė, kad tai, jog Sąjungos pramonė neatleido darbo jėgos, nors buvo stabdoma gamyba, taip pat buvo sąnaudų padidėjimo priežastis ir prilygo sau padarytai žalai.

(383) Kalbant apie pasiūlą, per pirmąją COVID-19 pandemijos bangą 2020 m. pirmąjį pusmetį dauguma Sąjungos gamintojų turėjo laikinai uždaryti savo gamybos įmones. Tai aiškiai atsispindėjo gamybos apimtyje, kuri 2020 m., palyginti su 2018 m., sumažėjo 11 %, o palyginti su 2019 m. – 8 %. Tačiau tiriamuoju laikotarpiu gamyba atsigavo (žr. 4 lentelę).

(384) Komisija taip pat analizavo poveikį atrinktiems Sąjungos gamintojams. Ši analizė patvirtino visos Sąjungos masto išvadas. Priemonės, kurių buvo imtasi dėl COVID-19 pandemijos, skirtingose valstybėse narėse esantiems gamintojams buvo skirtingos. Keturi iš atrinktų Sąjungos gamintojų 2020 m. pirmąjį pusmetį (kovo ir balandžio mėn.) turėjo uždaryti savo gamybos įmones, o du iš jų gamybos nenutraukė, tačiau sumažino jos apimtį. Visi atrinkti Sąjungos gamintojai nurodė, kad gamybos apimtis per sustabdymą sumažėjo, palyginti su tuo pačiu praėjusių metų laikotarpiu, tačiau tiriamuoju laikotarpiu gamybos apimtis atsigavo.

(385) Nepaisant uždaromų gamyklų, gamybos sąnaudos 2020 m., palyginti su 2019 m., padidėjo tik šiek tiek (+2 %) (žr. 320 konstatuojamąją dalį). Vienas atrinktas Sąjungos gamintojas nurodė, kad 2020 m. antrąjį pusmetį jam buvo naudingos mažos žaliavų ir visų gamybos veiksnių, ypač energijos ir transporto sąnaudos, sąnaudos dėl neįprasto darbo jėgos, paslaugų ir tiekimo prieinamumo. Todėl bet koks poveikis tiekimo grandinei buvo nereikšmingas. Kalbant apie darbo jėgą, priemonės, kurių ėmėsi atrinkti gamintojai, įvairiose valstybėse narėse buvo skirtingos – nuo atlyginimų mažinimo, darbuotojų darbo laiko sutrumpinimo, atleidimo iš darbo lėšų ar atostogų laiko naudojimo iki apsaugos sistemų, dėl kurių buvo sutaupyta lėšų.

(386) Kalbant apie paklausą, kaip nurodyta 268 konstatuojamojoje dalyje, COVID-19 pandemijos metu Sąjungos rinka augo. Suvartojimo, importo ir Sąjungos pramonės pardavimo Sąjungoje tendencijos nagrinėjamuoju laikotarpiu nuolat didėjo, o importas iš nagrinėjamųjų šalių augo daug sparčiau nei Sąjungos pramonės pardavimas ir suvartojimas, taip pat ir 2020 m. Nepaisant laikino gamyklų uždarymo, Sąjungos pramonė sugebėjo išlaikyti savo pardavimo apimtį 2020 m. parduodama iš atsargų, nes šiai pramonės šakai būdingas labai didelis atsargų kiekis (apie 50 % produkcijos). Atitinkamai 2020 m. ir tiriamuoju laikotarpiu atsargos sumažėjo (žr. 325 konstatuojamąją dalį).

(387) Todėl, kadangi paklausa išliko stabili, o Sąjungos pramonė galėjo greitai atnaujinti gamybą po gamyklų uždarymo ir panaudoti turimas atsargas pardavimo apimčiai išlaikyti, COVID-19 pandemijos poveikis Sąjungos pramonei buvo nedidelis ir nesumažino nustatyto priežastinio ryšio su importu dempingo kaina iš Indijos ir Turkijos.

(388) Po galutinio faktų atskleidimo Indijos vyriausybė, Turkijos vyriausybė, CGCSA, „Sogutsen Seramik“ ir „Yurtbay Seramik“ pakartojo, kad žalą sukėlė COVID-19 pandemija, ir teigė, kad Komisija nepakankamai išnagrinėjo jos poveikį. CGCSA teigė, kad Komisija nesurinko kiekybinių duomenų COVID-19 poveikiui ištirti.

(389) Tvirtinimas, kad žalą sukėlė COVID-19 pandemija, jau aptartas 383–387 konstatuojamosiose dalyse. Komisija išnagrinėjo COVID-19 pandemijos poveikį Sąjungos pramonės veiklos rezultatams pasiūlos ir paklausos atžvilgiu, visos Sąjungos pramonės ir atrinktų Sąjungos gamintojų lygmeniu (žr. 384 ir 385 konstatuojamąsias dalis). Komisija surinko duomenis apie visus žalos rodiklius ir, remdamasi jais, išnagrinėjo COVID-19 pandemijos poveikį. Ji pripažino, kad pandemija turėjo aiškų poveikį Sąjungos pramonės gamybos, kuri greitai atsigavo, apimčiai ir jos atsargų lygiui, tačiau nedidelį poveikį pardavimo apimčiai, sąnaudoms, importui ir vartojimui. Be to, Komisija iš atrinktų Sąjungos gamintojų surinko papildomos informacijos apie COVID-19 pandemijos poveikį, pavyzdžiui, uždarytų bendrovių veiklos nutraukimo trukmę arba priemones, kurių jos ėmėsi dėl darbo jėgos. Suinteresuotosios šalys nepateikė jokių naujų įrodymų ar argumentų, kurie galėtų pakeisti šias išvadas, taip pat nepateikė jokių įrodymų, kokius kitus duomenis Komisija turėjo surinkti ar išanalizuoti. Todėl Komisija šiuos tvirtinimus atmetė.

5.3. **Išvada dėl priežastinio ryšio**

(390) Komisija nustatė Sąjungos pramonei padarytos žalos ir importo dempingo kaina iš Indijos ir Turkijos priežastinį ryšį. Importo dempingo kaina iš nagrinėjamųjų šalių didėjimas sutapo su Sąjungos pramonės Sąjungos rinkos dalies mažėjimu. Didžiąją dalį augančios paklausos Sąjungoje padengė importas. Importas iš nagrinėjamųjų šalių didėjo dėl mažų dempingo kainų, kurios buvo mažesnės už Sąjungos pramonės gamybos sąnaudas, dėl jų buvo labai priverstinai mažinamos Sąjungos pramonės pardavimo kainos Sąjungos rinkoje ir dėl jų Sąjungos pramonė negalėjo nustatyti tvarių kainų, būtinų pagrįstam pelno dydžiui pasiekti.

(391) Komisija nustatė visų žinomų veiksnių poveikį Sąjungos pramonės padėčiai ir jį atskyrė nuo importo dempingo kaina žalingo poveikio. Importo ne dempingo kaina, Sąjungos pramonės eksporto rezultatų, Sąjungos suvartojimo raidos, Sąjungos pramonės gamybos sąnaudų raidos ir COVID-19 pandemijos poveikis neigiamiems Sąjungos pramonės rezultatams, susijusiems su jos rinkos dalimi ir pelningumu, buvo tik nedidelis.

(392) Remdamasi tuo, kas išdėstyta, Komisija padarė išvadą, kad materialinė žala Sąjungos pramonei buvo padaryta dėl importo iš nagrinėjamųjų šalių dempingo kaina ir kad dėl kitų veiksnių, vertintų atskirai arba bendrai, importo dempingo kaina ir materialinės žalos priežastinis ryšys nesusilpnėjo.

(393) Po galutinio faktų atskleidimo Indijos vyriausybė dėl išvadų dėl priežastinio ryšio nurodė, kad Sąjungos pramonė patyrė nuostolių jau 2018 m., kai Indijos importas buvo labai nedidelis. Be to, augant Indijos importui, Sąjungos gamintojų pelningumas taip pat gerėjo. Todėl, pasak Indijos vyriausybės, nebuvo priežastinio ryšio tarp Indijos importo ir Sąjungos pramonei padarytos žalos.

(394) Komisija pažymėjo, kad importo iš Indijos ir Turkijos poveikis buvo vertinamas bendrai, o ne atskirai. Bet kuriuo atveju atlikus tyrimą nustatyta, kad nuo 2018 m. iki tiriamojo laikotarpio importas iš Indijos dempingo kainomis padidėjo daugiau nei dvigubai. Šis padidėjimas buvo pagrįstas dempingo kainomis, kurios visą nagrinėjamąjį laikotarpį buvo mažesnės už Sąjungos pramonės gamybos sąnaudas. Esant tokiam padidėjimui, Sąjungos pramonė prarado apyvartą dėl importo dempingo kaina ir, siekdama išvengti didesnio apyvartos praradimo, negalėjo nustatyti tokių kainų, kurios būtų būtinos pagrįstam pelno dydžiui pasiekti. Todėl yra aiškus priežastinis ryšys tarp importo dempingo kaina ir Sąjungos pramonės patirtos žalos. Todėl Komisija šį tvirtinimą atmetė.

(395) Išnagrinėjusi pastabas, gautas po galutinio faktų atskleidimo, Komisija patvirtino savo išvadas dėl priežastinio ryšio.

6. **PRIEMONIŲ LYGIS**

(396) Siekdama nustatyti priemonių lygį Komisija išnagrinėjo, ar už dempingo skirtumą mažesnio muito pakaktų importo dempingo kaina Sąjungos pramonei padarytai žalai pašalinti.

6.1. **Žalos skirtumas**

(397) Žala būtų pašalinta, jei Sąjungos pramonė galėtų gauti tikslinį pelną parduodama už tikslinę kainą, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2c dalyje ir 7 straipsnio 2d dalyje.

(398) Pagal pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2c dalį siekdama nustatyti tikslinį pelną Komisija atsižvelgė į šiuos veiksnius: pelningumą prieš padidėjant importui iš tiriamųjų šalių, pelningumą, kuris yra būtinas visoms sąnaudoms ir investicijoms, taip pat mokslinių tyrimų ir plėtros (MTP) ir inovacijų išlaidoms padengti, ir pelningumą, kurio galima tikėtis įprastomis konkurencijos sąlygomis. Toks pelno dydis neturėtų būti mažesnis nei 6 %.

(399) Nei skundo pateikėjas, nei kuris nors iš atrinktų Sąjungos gamintojų nepateikė jokio pagrįsto teiginio dėl tikslinio pelno dydžio.

(400) Skunde naudotas 6 % tikslinis pelnas, t. y. mažiausias pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2c dalyje numatytas pelnas, ir nepateikta jokių įrodymų, kad jis turėtų būti didesnis. Skunde tik nurodyta, kad skundo pateikėjas tikėjosi, jog atliekant tyrimą priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis skaičiavimai bus grindžiami didesniu tiksliniu pelnu, atspindinčiu gerokai didesnes aplinkos apsaugos sąnaudas, kurių tikimasi Sąjungoje per priemonių taikymo laikotarpį. Tačiau pagal pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2c dalį būsimos aplinkos apsaugos sąnaudos nėra tikslinio pelno nustatymo veiksnys. Iš tikrųjų šios sąnaudos atsispindi galutinėje tikslinėje kainoje pagal pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2d dalį.

(401) Tik du atrinkti Sąjungos gamintojai pateikė pastabų dėl tinkamo tikslinio pelno dydžio. Vienas iš jų pasiūlė naudoti [6–7 %] tikslinį pelną, t. y. pelną, kurį jis gavo 2018 m., kai importo dempingo kaina buvo mažiau. Antras atrinktas Sąjungos gamintojas teigė negalintis atsakyti, nes visą nagrinėjamąjį laikotarpį ir net anksčiau jis konkuravo su importu iš Indijos ir Turkijos.

(402) Atsižvelgiant į ES pramonės susiskaidymą, vieno atrinkto Sąjungos gamintojo pelnas tam tikrais metais nėra pakankamas pagrindas nustatyti visos Sąjungos pramonės tikslinį pelną. Be to, 2018 m. rinkoje jau buvo importuojama iš nagrinėjamųjų šalių mažesnėmis nei Sąjungos pramonės gamybos sąnaudos kainomis, o Sąjungos pramonė dirbo nuostolingai.

(403) Iš tiesų, kaip matyti iš 2 ir 10 lentelių, Sąjungos pramonė per visą nagrinėjamąjį laikotarpį dirbo nuostolingai arba buvo vos pelninga, o importas iš nagrinėjamųjų šalių jau 2018 m. buvo didelis ir nuolat didėjo. Todėl nė vieni metai netiktų tiksliniam pelnui nustatyti pagal pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2c dalį.

(404) Nė vienas atrinktas Sąjungos gamintojas nepateikė tiriamojo produkto pelningumo skaičiavimų už dešimt metų iki tyrimo inicijavimo, kaip buvo prašoma klausimyne. Komisija taip pat atkreipė dėmesį į tikslinį pelną, nustatytą šiai pramonei atliekant tyrimą dėl keraminių plytelių iš Kinijos (3,9 %), tačiau šis pelnas buvo nustatytas 2010 m. ([34]), taip pat į Sąjungos pramonės pelningumą, pasiektą per nagrinėjamąjį laikotarpį atliekant priemonių galiojimo termino peržiūros tyrimą dėl Kinijos kilmės importo, per kurį Sąjungos pramonė patyrė nuostolių ([35]).

(405) Galiausiai nė vienas iš atrinktų gamintojų nepateikė pagrįstų teiginių ar įrodymų, kad jų investicijų, mokslinių tyrimų ir plėtros (toliau – MTP) ir inovacijų lygis nagrinėjamuoju laikotarpiu įprastomis konkurencijos sąlygomis būtų buvęs didesnis.

(406) Atsižvelgdama į pirmiau minėtus faktus, Komisija nusprendė taikyti mažiausią tikslinį 6 % pelną, kaip numatyta pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2c dalyje. Siekiant nustatyti nežalingą kainą, šis tikslinis pelno skirtumas buvo pridėtas prie faktinių Sąjungos pramonės gamybos sąnaudų.

(407) Pagal pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2d dalį paskutiniame etape Komisija įvertino, kokias būsimas išlaidas, susijusias su daugiašaliais aplinkos susitarimais ir jų protokolais, kurių šalis yra Sąjunga, bei pagrindinio reglamento Ia priede išvardytomis TDO konvencijomis, Sąjungos pramonė patirtų priemonės taikymo laikotarpiu pagal pagrindinio reglamento 11 straipsnio 2 dalį. Remdamasi turimais įrodymais (pagrįstais bendrovių apskaitos sistemomis, ataskaitų teikimo priemonėmis ir prognozėmis), Komisija nustatė, kad papildomos sąnaudos svyruoja nuo 0,06 iki 0,65 EUR/m^2.

([34]) Dėl pradinio tyrimo dėl keraminių plytelių iš Kinijos tiriamojo laikotarpio žr. Reglamento (ES) Nr. 258/2011 24 konstatuojamąją dalį. Dėl tikslinio to tyrimo pelno žr. Įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 917/2011 164 ir 197 konstatuojamąsias dalis.

([35]) Įgyvendinimo reglamentas (ES) 2017/2179.

(408) Tos sąnaudos apima papildomas būsimas sąnaudas, kurios bus patiriamos užtikrinant ES apyvartinių taršos leidimų prekybos sistemos (toliau – ES ATLPS) reikalavimų laikymąsi. ES ATLPS yra Sąjungos daugiašalių aplinkos susitarimų įgyvendinimo politikos kertinis akmuo. Tokios papildomos sąnaudos buvo apskaičiuotos remiantis apskaičiuota ES apyvartinių taršos leidimų (ATL), kuriuos reikės pirkti per priemonių taikymo laikotarpį, kaina. Nustatant papildomas sąnaudas taip pat atsižvelgta į netiesiogines su CO_2 susijusias sąnaudas, atsirandančias dėl elektros energijos kainų padidėjimo per tą patį laikotarpį, susijusio su ES ATLPS, ir prognozuojamų ATL kainų.

(409) Tuo remdamasi Komisija apskaičiavo Sąjungos pramonei nežalingą panašaus produkto kainą, atrinktų Sąjungos gamintojų gamybos sąnaudoms tiriamuoju laikotarpiu taikydama tikslinį pelno dydį (žr. 406 konstatuojamąją dalį) ir tada pridėdama koregavimus pagal 7 straipsnio 2d dalį pagal kiekvieną rūšį.

(410) Tuomet Komisija, remdamasi atrinktų Indijos ir Turkijos bendradarbiaujančių eksportuojančių gamintojų, išskyrus bendradarbiaujančius eksportuojančius gamintojus, kurie buvo pripažinti nevykdančiais dempingo, vidutinės svertinės importo kainos, nustatytos skaičiuojant priverstinį kainų mažinimą, palyginimu su atrinktų Sąjungos gamintojų tiriamuoju laikotarpiu Sąjungos rinkoje parduoto panašaus produkto nežalinga vidutine svertine kaina, nustatė žalos skirtumą. Kiekvienas lyginant gautas skirtumas išreikštas vidutinės svertinės importo CIF vertės procentine dalimi.

(411) Žalos pašalinimo lygis kitoms bendradarbiaujančioms bendrovėms ir visoms kitoms bendrovėms apibrėžiamas taip pat, kaip ir dempingo skirtumas toms bendrovėms (žr. 203–207 ir 256–258 konstatuojamąsias dalis).

Šalis	Bendrovė	Dempingo skirtumas	Žalos skirtumas
Indija	„Conor“ grupė	8,7 %	168,7 %
Indija	„Icon“ grupė	6,7 %	92,7 %
Indija	Kitos bendradarbiaujančios bendrovės	7,3 %	115,8 %
Indija	Visos kitos bendrovės	8,7 %	168,7 %
Turkija	„Hitit Seramik Sanayi ve Ticaret A.Ş.“	20,9 %	150,6 %
Turkija	„Qua Granite ve Hayal Yapi Ürünleri San. Tic. A. Ş.“ „Bien Yapi Ürünleri San. Tic. A.Ş.“	4,8 %	80,8 %
Turkija	Kitos bendradarbiaujančios bendrovės	9,2 %	100,5 %
Turkija	Visos kitos bendrovės	20,9 %	150,6 %

(412) Po galutinio faktų atskleidimo Turkijos vyriausybė teigė, kad žalos pašalinimo skirtumai buvo iškraipyti atsižvelgiant į būsimas reikalavimų laikymosi išlaidas. Turkijos vyriausybė teiravosi, kaip tokios išlaidos buvo atspindėtos atliekant skaičiavimus ir ar buvo atsižvelgta į galimą pasienio anglies dioksido korekcinio mechanizmo taikymą. Šiuo atžvilgiu CGCSA teigė, kad koregavimas atsižvelgiant į būsimas reikalavimų laikymosi išlaidas neatitinka PPO standartų.

(413) Be to, CGCSA teigė, kad aukštas priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis lygis patvirtina, jog buvo atrinkti Sąjungos gamintojai, gaminantys amatininkų arba specialaus dizaino produktus.

(414) Galiausiai CGCSA tvirtino, kad prekės ženklas yra svarbus veiksnys priimant sprendimus dėl kainų nustatymo. Todėl lyginant Turkijos gamintojų importo kainas su nežalingomis Sąjungos gamintojų kainomis, reikėtų atlikti koregavimą dėl prekės ženklo. Šiam teiginiui pagrįsti CGCSA nurodė vidutinę Italijos ir Ispanijos gamintojų eksporto kainą, pagal kurią vidutinė Italijos gamintojų eksporto kaina buvo didesnė už vidutinę iš Ispanijos eksportuojamų keraminių plytelių eksporto kainą. Suinteresuotoji šalis palyginimui naudojo prekybos statistinius duomenis.

(415) Turkijos vyriausybės tvirtinimas dėl būsimų reikalavimų laikymosi išlaidų buvo pakartotas po papildomo dalinio faktų atskleidimo.

(416) Komisija pažymėjo, kad būsimų reikalavimų laikymosi išlaidų įtraukimas apskaičiuojant žalos pašalinimo lygį atitinka pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2d dalies nuostatas. Šalys nenurodė, kokias PPO ADS nuostatas Komisija neva pažeidė į jas atsižvelgdama, kai nustatė nežalingą kainą.

(417) Siekdama nustatyti tokio koregavimo vertę pagal faktines gamybos sąnaudas, Komisija palygino vieneto reikalavimų laikymosi išlaidas tiriamuoju laikotarpiu su numatomomis vieneto reikalavimų laikymosi išlaidomis per artimiausius penkerius metus. Vidutinė tokių vieneto sąnaudų perviršio vertė buvo pridėta prie faktinių gamybos sąnaudų, naudotų apskaičiuojant nežalingą kainą. Šioje byloje būsimų reikalavimų laikymosi išlaidų poveikis buvo nedidelis ir vidutiniškai sudarė maždaug 3 % nežalingos kainos. Todėl Komisija atmetė Turkijos vyriausybės tvirtinimą, kad žalos pašalinimo lygio apskaičiavimas buvo iškreiptas.

(418) Be to, Turkijos suinteresuotųjų šalių teiginiai dėl atrinktų Sąjungos gamintojų sudėties jau išnagrinėti 70–74 ir 299 konstatuojamosiose dalyse.

(419) Galiausiai Komisija pažymėjo, kad nei CGCSA, nei joks atrinktas eksportuojantis gamintojas tyrimo metu neprašė atlikti koregavimo dėl prekės ženklo. Todėl Komisija negalėjo pareikšti pozicijos dėl atitinkamo CGCSA tvirtinimo. Bet kuriuo atveju, paprastas Italijos ir Ispanijos gamintojų eksporto kainų palyginimas negalėjo būti laikomas pagrindžiančiu šalies tvirtinimą. Skirtumus galėjo lemti daugybė kitų veiksnių, pavyzdžiui, eksportuojamų produktų asortimentas.

(420) Todėl Komisija atmetė teiginius dėl 412–414 konstatuojamosiose dalyse aprašyto žalos pašalinimo lygio nustatymo.

6.2. **Išvada dėl priemonių lygio**

(421) Atlikus minėtą vertinimą, pagal pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2 dalį reikėtų nustatyti toliau nurodytus galutinius antidempingo muitus:

Šalis	Bendrovė	Galutinis antidempingo muitas
Indija	„Conor“ grupė	8,7 %
Indija	„Icon“ grupė	6,7 %
Indija	Kitos bendradarbiaujančios bendrovės	7,3 %
Indija	Visos kitos bendrovės	8,7 %
Turkija	„Hitit Seramik Sanayi ve Ticaret A.Ş.“	20,9 %
Turkija	„Qua Granite ve Hayal Yapi Ürünleri San. Tic. A.Ş.“ „Bien Yapi Ürünleri San. Tic. A.Ş.“	4,8 %
Turkija	Kitos bendradarbiaujančios bendrovės	9,2 %
Turkija	Visos kitos bendrovės	20,9 %

7. **SĄJUNGOS INTERESAI**

(422) Remdamasi pagrindinio reglamento 21 straipsniu, Komisija nagrinėjo, ar, nepaisant išvados dėl žalingo dempingo, galima padaryti aiškią išvadą, kad šiuo atveju priemonių nustatymas neatitiktų Sąjungos interesų. Nustatant Sąjungos interesus įvertinti visi susiję interesai, įskaitant Sąjungos pramonės, importuotojų, naudotojų ir vartotojų interesus.

(423) Po galutinio faktų atskleidimo Indijos vyriausybė, Turkijos vyriausybė, Turkijos bendrovės „Seramiksan“ ir „Sogutsen Seramik“, šešiolika Indijos eksportuojančių gamintojų ir „Ceramika Netto“ teigė, kad Komisija neatliko sąžiningo ir išsamaus Sąjungos interesų tyrimo. Jų teiginiai aptariami tolesniuose atitinkamuose skirsniuose.

7.1. **Sąjungos pramonės interesai**

(424) Sąjungos pramonę sudaro daugiau kaip 300 gamintojų 24 valstybėse narėse, joje tiesiogiai dirba daugiau kaip 54 500 darbuotojų (etato ekvivalentais). Pagrindinės valstybės narės gamintojos, kurios pagamina daugiau kaip 85 % visos ES produkcijos, yra Ispanija, Italija ir Lenkija. Kaip nurodyta 59 konstatuojamojoje dalyje, Sąjungos pramonė yra susiskaidžiusi; dauguma gamintojų, t. y. daugiau kaip 240, yra mažosios ir vidutinės įmonės (MVĮ). Kaip nurodyta 11 konstatuojamojoje dalyje, daugiau kaip 30 % visų ES gamintojų aiškiai pritarė tyrimo inicijavimui ir nė vienas Sąjungos gamintojas nepareiškė prieštaravimo arba neutralios pozicijos. Tyrimui taip pat pritarė nacionalinės asociacijos, kurios bendradarbiavo atliekant tyrimą ir teikė duomenis skundo pateikėjui.

(425) Atlikus tyrimą nustatyta, kad Sąjungos pramonė patiria materialinę žalą dėl importo dempingo kaina iš Indijos ir Turkijos. 4 ir 5 skirsniuose padaryta išvada, kad visos Sąjungos pramonės padėtis pablogėjo dėl didėjančios pigaus importo dempingo kaina iš Indijos ir Turkijos apimties. Dėl tokio importo tokiomis kainomis jo rinkos dalis Sąjungoje nuolat didėjo Sąjungos pramonės sąskaita ir Sąjungos pramonė negalėjo pakelti kainų iki pagrįstai pelningo lygio, kuris leistų pasiekti tikslinį pelną.

(426) Tikimasi, kad antidempingo priemonėmis, taikomomis importui iš Indijos ir Turkijos, Sąjungos rinkoje bus atkurtos sąžiningos prekybos sąlygos. Tikimasi, kad tai leis Sąjungos pramonei susigrąžinti dalį rinkos dalies, prarastos dėl importo dempingo kaina, ir tai padaryti sąžiningomis kainomis, pasididinti pelną, o tai savo ruožtu leistų pramonei padidinti investicijas. Iš tiesų investicijos šioje pramonėje yra labai svarbios ne tik priežiūrai, bet ir inovacijoms bei investicijoms į besivystančius segmentus, pavyzdžiui, didelių plokščių. Todėl tikimasi, kad dėl šių priemonių Sąjungos gamintojai atsigaus po žalingos padėties, toliau investuos ir vykdys savo įsipareigojimus, įskaitant socialinius ir aplinkos įsipareigojimus.

(427) Nenustačius priemonių pablogėtų jau ir taip materialinę žalą patiriančios Sąjungos pramonės, kuri nėra pakankamai stipri, kad galėtų toliau atlaikyti importo dempingo kaina, kuri yra mažesnė net už Sąjungos pramonės gamybos sąnaudas, didėjimą, padėtis. Nenustačius priemonių tikėtina, kad pigus keraminių plytelių importas dempingo kaina iš Indijos ir Turkijos ir toliau didėtų. Esant tokiai padėčiai, Sąjungos pramonė negalėtų pakelti kainų iki pelningo lygio, o jos apyvarta ir toliau mažėtų dėl importo dempingo kaina.

(428) Todėl Komisija padarė išvadą, kad priemonių nustatymas atitinka Sąjungos pramonės interesus.

7.2. **Nesusijusių importuotojų interesai**

(429) Inicijavimo dieną buvo susisiekta su daugiau nei 900 žinomų Sąjungos importuotojų ([36]) ir jie buvo paraginti bendradarbiauti atliekant tyrimą. Kaip paaiškinta 98 ir 99 konstatuojamosiose dalyse, bendradarbiavo tik du nesusiję importuotojai. Abi bendrovės atsakė į Komisijos raštą dėl duomenų neišsamumo, pateiktą išnagrinėjus jų klausimynus, tačiau vėliau nustojo bendradarbiauti, nes nė viena iš jų nesutiko, kad būtų atliktas patikrinimas vietoje arba nuotolinis duomenų sutikrinimas. Toliau pateikiama analizė grindžiama jų klausimyno atsakymais, atsakymais į raštus dėl duomenų neišsamumo ir Komisijos atliktu tyrimu ([37]).

([36]) Skundo 8 priedas.

([37]) Kadangi nesusiję importuotojai nustojo bendradarbiauti po to, kai buvo nustatytas duomenų neišsamumas (jie nesutiko, kad būtų atliktas patikrinimas ir (arba) nuotolinis duomenų sutikrinimas), Komisijos analizė grindžiama jų pateikta informacija, įskaitant patvirtinamuosius įrodymus (pvz., finansines ataskaitas), ir viešai skelbiama informacija (finansinėmis ataskaitomis iš bendrovių registro, https://www.romanian-companies.eu/ skelbiamais finansiniais duomenimis).

(430) Šių dviejų importuotojų importas sudarė [3–4] % importo iš nagrinėjamųjų šalių tiriamuoju laikotarpiu, o Indija sudarė didžiąją jų importo iš nagrinėjamųjų šalių dalį. Tiriamasis produktas sudarė vieno iš jų didžiąją veiklos apyvartos dalį, o kito – maždaug 1/4. Importo iš nagrinėjamųjų šalių dalis jų bendrame pirkime sudarė maždaug 1/4. Abi bendrovės tiriamuoju laikotarpiu ir 2020 m. pirko didelius kiekius iš Sąjungos gamintojų ir šiek tiek mažesnius kiekius iš trečiųjų šalių, išskyrus nagrinėjamąsias šalis. Jų vidutinis svertinis su tiriamuoju produktu susijęs pelningumas, nustatytas, kaip paaiškinta 429 konstatuojamojoje dalyje, yra [5–7 %].

(431) Remiantis tuo, kas išdėstyta pirmiau, nors, vertinant vien iš sąnaudų perspektyvos, bet koks muitas turėtų įtakos nesusijusių importuotojų veiklai, atsižvelgiant į muitų dydį, muito poveikis importuotojų ir tų bendrovių, kurioms prekyba keraminėmis plytelėmis nėra vienintelė veikla, pelno dydžiams būtų ribotas, net jei jie turėtų jį visiškai absorbuoti. Galiausiai atlikus tyrimą paaiškėjo, kad nesusiję importuotojai taip pat gali įsigyti ne dempingo kainomis importuojamų produktų iš kitų trečiųjų šalių ir iš Sąjungos, kaip tai darė 2020 m. ir tiriamuoju laikotarpiu. Kaip matyti iš 1 ir 4 lentelių, Sąjungos pramonė turi pakankamai pajėgumų, kad patenkintų paklausą Sąjungoje.

(432) Kita vertus, nenustačius priemonių pablogėtų Sąjungos pramonės padėtis, kuriai daroma materialinė žala, kaip paaiškinta 427 konstatuojamojoje dalyje. Pažymėtina, kad, kitaip nei importuotojai, Sąjungos pramonė tiriamuoju laikotarpiu beveik negavo pelno. Be to, kadangi importuotojai, atlikdami pirkimus, remiasi ir Sąjungos pramone, ir kitais šaltiniais, leidimas toliau importuoti į Sąjungą dempingo kainomis Sąjungos pramonės sąskaita taip pat turėtų įtakos jų tiekimo šaltinius.

(433) Tuo remdamasi Komisija padarė išvadą, kad priemonių poveikis nesusijusiems importuotojams būtų nedidelis.

(434) Po galutinio faktų atskleidimo „Seramiksan“ teigė, kad Sąjungos interesų tyrimui įtakos turėjo tai, jog Komisija negavo jokios informacijos iš maždaug 900 Sąjungos importuotojų ir neišnagrinėjo jų interesų.

(435) Komisija pažymėjo, kad ji informavo visus žinomus Sąjungos importuotojus apie tyrimo inicijavimą. Komisija išanalizavo ir atsižvelgė į informaciją, kurią pateikė visos bendrovės, nusprendusios bendradarbiauti arba atsiuntusios informaciją. Todėl Komisija šį tvirtinimą atmetė.

(436) Po galutinio faktų atskleidimo keli Sąjungos importuotojai nurodė, kad nustačius priemones importui iš Turkijos jiems būtų padaryta žala, nes bendradarbiaudami su Turkijos gamintojais jie investavo į naujų kolekcijų kūrimą.

(437) Komisija pažymėjo, kad šie Sąjungos importuotojai nebendradarbiavo ankstesniame tyrimo etape ir nepateikė jokios faktinės informacijos, kuri leistų Komisijai įvertinti priemonių poveikį šioms suinteresuotosioms šalims. Be to, remiantis pastabomis, gautomis iš atrinktų Turkijos eksportuojančių gamintojų po galutinio faktų atskleidimo, nustatyta, kad vienas Turkijos eksportuojantis gamintojas nevykdė dempingo, o vidutinis iš Turkijos importuojamam produktui taikomų priemonių lygis sumažėjo. Taigi Komisija tvirtino, kad muitų poveikis Sąjungos importuotojams bus ribotas.

(438) Po galutinio faktų atskleidimo „Ceramika Netto“ taip pat pateikė keletą procedūrinių prašymų.

(439) Bendrovė teigė, kad Komisija neteisingai vartojo tokius terminus kaip „vadinamieji gamintojai“ arba „save vadinantys gamintojais“. Bendrovė teigė, kad pagal Sąjungos teisę, visų pirma Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 305/2011 ([38]), ji buvo pripažinta gamintoja.

(440) Komisija pažymėjo, kad Reglamento (ES) Nr. 305/2011 2 straipsnyje vartojamos apibrėžtys, kaip nurodyta tame straipsnyje, taikytinos tik to reglamento reglamentuojamiems klausimams. Šis tyrimas atliktas pagal pagrindinį reglamentą. Todėl šiame tyrime nebuvo taikoma Reglamente (ES) Nr. 305/2011 nustatyta gamintojo apibrėžtis. Iš tiesų, remiantis Komisijos turima informacija, bendrovė buvo Sąjungos importuotoja.

([38]) 2011 m. kovo 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 305/2011, kuriuo nustatomos suderintos statybos produktų rinkodaros sąlygos ir panaikinama Tarybos direktyva 89/106/EEB (OL L 88, 2011 4 4, p. 5).

(441) „Ceramika Netto“ nesutiko su Komisijos 461 konstatuojamojoje dalyje pateiktais tvirtinimais dėl kainos, už kurią ji importavo dempingo kaina. Šiuo atžvilgiu bendrovė nurodė Komisijai pateiktas Indijos tiekėjų pardavimo vidaus rinkoje sąskaitas faktūras ir pardavimo eksportui sąskaitas faktūras, kurios, bendrovės teigimu, įrodo, kad jos importo kainos nebuvo dempingo kainos.

(442) Komisija priminė, kad dempingo elgsenos tyrimas buvo atliktas remiantis atrinktais Indijos eksportuojančiais gamintojais. Todėl visos „Ceramika Netto“ pateiktos pardavimo sąskaitos faktūros nebuvo svarbios nustatant dempingo faktą. 272 konstatuojamojoje dalyje Komisija padarė išvadą, kad jos išvados dėl „Conor“ grupės ir „Icon“ grupės gali būti taikomos visai šaliai. Todėl šios išvados buvo taikomos „Ceramika Netto“ Indijos tiekėjų importui.

(443) „Ceramika Netto“ nesutiko su Komisijos vertinimu, kad ji yra nebendradarbiaujanti bendrovė. Bendrovė teigė, kad pranešimas apie inicijavimą suteikė jai galimybę pateikti informaciją ne tik atsakant į klausimyną, bet ir laisva forma. „Ceramika Netto“ taip pat teigė, kad Komisija turėjo informuoti bendrovę apie bet kokią informaciją, kurios trūko laisva forma pateiktoje informacijoje.

(444) Kaip pažymėta 440 konstatuojamojoje dalyje, „Ceramika Netto“ šiame tyrime laikoma importuotoju. Kaip pažymėta 75–77 konstatuojamosiose dalyse, bendrovė neprašė būti laikoma bendradarbiaujančiu importuotoju. Komisija patvirtino, kad bendrovė, kaip Sąjungos importuotojas, turėjo galimybę pateikti informaciją apie Sąjungos interesus laisva forma. Tačiau reikia pažymėti, kad tokiai informacijai, kitaip nei išsamiam klausimyno atsakymui, netaikomas nepakankamų duomenų procesas. Komisija neprivalėjo prašyti papildomos informacijos, ypač dėl to, kad Komisijos prašoma informacija buvo viešai paskelbta klausimynuose inicijavimo metu.

7.3. **Naudotojų ir vartotojų interesai**

(445) Inicijavimo dieną Komisija kreipėsi į aštuonias Sąjungos keraminių plytelių naudotojų asociacijas. Nė viena iš jų nebendradarbiavo atliekant tyrimą ir nepateikė jokios informacijos. Pažymėtina, kad statybos sektorius, kuris yra vienas didžiausių keraminių plytelių naudotojų Sąjungoje, nepateikė jokios informacijos. Iš to, kad naudotojai mažai bendradarbiavo, galima spręsti, kad šis sektorius nėra priklausomas nuo importo iš nagrinėjamųjų šalių arba antidempingo muitai neturėtų didelio poveikio jų veiklai.

(446) Komisija taip pat kreipėsi į devynis platintojus. Tik vienas iš jų, t. y. „OBI Group Holding SE & Co, KGaA“, sutiko bendradarbiauti. Dėl 76 konstatuojamojoje dalyje paaiškintų priežasčių Komisija laikėsi nuomonės, kad ši bendrovė turėtų būti tiriama kaip tiriamojo produkto naudotojas / prekiautojas.

(447) Bendrovė prieštarauja priemonių nustatymui ir teigė, kad ES gamintojai negali visiškai pakeisti didelių gamybos pajėgumų Indijoje ir Turkijoje, tačiau nepateikė jokių šį teiginį pagrindžiančių įrodymų. Kaip matyti iš 1 ir 4 lentelių, Sąjungos pramonė turi pakankamai pajėgumų, kad patenkintų ES paklausą. Bendrovė pripažino, kad yra galimybė keisti tiekėjus.

(448) Bendrovė perka keramines plyteles iš Indijos ir Turkijos daugiausia iš nepriklausomų importuotojų, veikiančių kaip didmenininkai, o vėliau jas perparduoda per savo dideles parduotuves ir partnerių franšizes. Daugiau nei pusę jos perkamų keraminių plytelių sudaro Sąjungos produktai. Jos keraminių plytelių veiklos pelningumas yra [1,5 %–3 %], t. y. yra mažesnis už jos vidutinį pelningumą. Keraminės plytelės sudaro tik labai nedidelę visos bendrovės apyvartos dalį. Todėl ir dėl tų pačių 431 ir 432 konstatuojamosiose dalyse nurodytų priežasčių Komisija padarė išvadą, kad poveikis šiai bendrovei būtų labai nedidelis.

(449) Remdamasi tuo ir atsižvelgdama į žemą bendradarbiavimo lygį, Komisija padarė išvadą, kad priemonių poveikis naudotojams ir prekiautojams būtų nedidelis.

(450) Atliekant tyrimą nebendradarbiavo nė viena vartotojų asociacija. Atsakydama į klausimyną, kuriame buvo prašoma pateikti Sąjungos pramonės makroekonominius rodiklius, CET nurodė, kad, atsižvelgiant į alternatyvius tiekimo šaltinius ir ankstesnių keraminių plytelių tyrimų išvadas, kurios patvirtino, kad keraminės plytelės turi nedidelę įtaką galutinėms išlaidoms statybos sektoriuje ([39]) ir nustačius priemones kainos galutiniam vartotojui padidėja nedaug ([40]), tikisi, kad poveikis galutinės grandies rinkose veikiančioms bendrovėms, t. y. platintojams ir naudotojams / vartotojams, bus labai nedidelis.

(451) Atlikus šį tyrimą patvirtinta, kad yra alternatyvių tiekimo šaltinių, ne tik Indija ir Turkija, nes importuotojai perka iš Sąjungos, taip pat trečiųjų šalių, išskyrus Indiją ir Turkiją (žr. 430 ir 431 konstatuojamąsias dalis). Nesant jokių pagrįstų vartotojų asociacijų pastabų, Komisija negali tiksliai įvertinti, kokį poveikį, jei toks būtų, muitai turėtų galutiniams vartotojams, ir nėra jokių įrodymų, kad ankstesnio tyrimo išvados negalėtų būti taikomos šiam tyrimui. Be to, atsižvelgiant į muitų dydį, net ir tuo atveju, jei kainos padidėtų, jų poveikis vartotojams būtų nedidelis.

(452) Remdamasi tuo ir atsižvelgdama į žemą bendradarbiavimo lygį, Komisija padarė išvadą, kad priemonių poveikis vartotojams būtų nedidelis.

(453) Po galutinio faktų atskleidimo šešiolika Indijos eksportuojančių gamintojų tvirtino, kad Komisija neatsižvelgė į daugybę Sąjungos importuotojų ir naudotojų pateiktų pastabų. „Ceramika Netto“ taip pat nurodė bendrovės klientų ir prekybos partnerių vardu pateiktą informaciją. Bendrovės teigimu, šiose pastabose buvo nurodyta, kokią žalą bendrovei, jos Indijos tiekėjui, Sąjungos importuotojams, naudotojams ir galutiniams pirkėjams padarytų priemonių nustatymas.

(454) Komisija pažymėjo, kad išnagrinėjo daugybę Indijos eksportuojančių gamintojų ir „Ceramika Netto“ pateiktų pastabų, kurios keliais aspektais buvo nepriimtinos. Pirma, juos pateikė bendrovės, kurios niekada nebuvo įregistruotos kaip suinteresuotosios tyrimo šalys. Antra, juos Komisijai pateikė „Ceramika Netto“, suinteresuotoji šalis, kuri nebuvo įgaliota veikti šių bendrovių vardu. Trečia, daugelis pateiktų dokumentų buvo pateikti pasibaigus pranešime apie inicijavimą nustatytam (-iems) terminui (-ams). Galiausiai pateiktose pastabose daugiausia buvo reiškiama nuomonė, tačiau trūko faktinės informacijos ir įrodymų, kurie pagrįstų šių bendrovių nuomonę. Todėl Komisija šiuos tvirtinimus atmetė.

7.4. **Kiti veiksniai**

(455) Be minėtų bendradarbiaujančių šalių, keletas suinteresuotųjų šalių pateikė pastabas, kuriose teigė, kad priemonių nustatymas prieštarautų Sąjungos interesams.

(456) Tolesnėse konstatuojamosiose dalyse analizuojami šie tvirtinimai, tačiau Komisija iš pradžių pažymi, kad nė viena iš šių suinteresuotųjų šalių, kaip įtariama keraminių plytelių importuotojų ar naudotojų, arba net vadinamųjų Sąjungos gamintojų (žr. 266 konstatuojamąją dalį) ([41]), kaip teigiama jų pastabose, nebendradarbiavo atliekant tyrimą ir neatsiuntė klausimyno atsakymų. Jų pastabos yra jokiais įrodymais nepagrįsti teiginiai. Todėl Komisija negali įvertinti, kiek šios bendrovės yra priklausomos nuo importo iš nagrinėjamųjų šalių ir kokį poveikį joms gali turėti bet koks muitas.

(457) Pirma, šios šalys nurodė galimas tiekimo grandinės problemas, taip pat atsižvelgiant į dabartinius geopolitinius įvykius, pavyzdžiui, karą Ukrainoje. Šios šalys teigė, kad bet koks muitas priverstų pirkėjus kliautis tik Sąjungos pramone. Jų teigimu, būtina palikti visas importo galimybes, nes Sąjungos pramonė stengiasi patenkinti Sąjungos paklausą, o naudotojai negali pasikliauti Sąjungos pramone.

([39]) Reglamentas (ES) Nr. 258/2011, 150 konstatuojamoji dalis.

([40]) Reglamentas (ES) Nr. 258/2011, 153 konstatuojamoji dalis, Įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 917/2011, 183 konstatuojamoji dalis ir Įgyvendinimo reglamentas (ES) 2017/2179, 206 konstatuojamoji dalis.

([41]) Pavyzdžiui, „GANDALF Pawel Gagorowski“ (Lenkija) arba „ILCOM s.r.l.“ (Italija) prisistatė kaip importuotojai, „VEDMAX s.r.l.“ (Rumunija) arba „Orient Ceramic“ (Rumunija) prisistatė kaip naudotojai / importuotojai, „Ogrodnik Niemirscy Sp.J.“ (Lenkija) prisistatė kaip pardavėjas, o „Netto“ ir „Cortina“ (Lenkija) viso tyrimo metu prisistatydavo kaip gamintojai iš Balstogės.

(458) Šie tvirtinimai atmetami. Pirma, jie nepagrįsti. Antra, atlikus tyrimą nustatyta, kad Sąjungos pramonė turi pakankamai pajėgumų aprūpinti visą Sąjungos rinką. Atlikus tyrimą taip pat paaiškėjo, kad importuotojai ir naudotojai gali naudotis ne dempingo kainomis importuojamais produktais iš trečiųjų šalių, išskyrus nagrinėjamąsias šalis; iš tiesų atliekant tyrimą bendradarbiavę importuotojai ir naudotojai 2020 m. ir tiriamuoju laikotarpiu pirko ir iš Sąjungos pramonės, ir iš trečiųjų šalių, išskyrus nagrinėjamąsias šalis.

(459) Komisija pripažino, kad gali būti sudėtinga pirkti iš Ukrainos (tradicinio, nors ir nedidelio, keraminių plytelių tiekimo į Sąjungą šaltinio, žr. 11 lentelę). Tačiau, kaip nurodyta ankstesnėje konstatuojamojoje dalyje, vis dar yra importo ne dempingo kaina šaltinių ir dabartinė padėtis šiems kanalams įtakos neturi. 2020 m. Brazilija, Vietnamas, Iranas, Indonezija ir Egiptas buvo didžiausių pasaulio gamybos šalių dešimtuke; Iranas, Brazilija, Egiptas ir Jungtiniai Arabų Emyratai tuo pačiu laikotarpiu buvo tarp 10 didžiausių eksportuotojų ([42]).

(460) Antra, daugiausia dėmesio skirdamos importui iš Indijos, šios šalys išreiškė susirūpinimą, kad bet koks galimas muitas apribotų vartotojų pasirinkimą ir galimybę perkelti gamybą į Indiją. Kartu su savo pareiškimais „Netto“ ir „Cortina“ pateikė keletą savo klientų laiškų, kuriuose jie išreiškė pasitenkinimą pirkiniais, kaip „įrodymą“, kad priemonių nustatymas neatitinka Sąjungos interesų, nes tai taip pat apribotų vartotojų pasirinkimą, nes jie būtų „priversti“ pirkti iš Sąjungos pramonės.

(461) Komisija pažymėjo, kad kaltinimai buvo nepagrįsti. Šios šalys nepateikė jokių įrodymų, kad keraminių plytelių, kurias jos importuoja iš Indijos, negalėtų gaminti ir parduoti Sąjungos pramonė. Iš tikrųjų šios šalys pripažino, kad vartotojų pasirinkimą lemia kaina ([43]), kai paminėjo teisę pasirinkti geriausią pasiūlymą už geriausią kainą. Šiuo atveju nustatyta, kad šios kainos buvo nustatytos dempingo kaina. Antidempingo muitais siekiama atkurti vienodas konkurencijos sąlygas kovojant su dempingu. Vartotojai, importuotojai ir naudotojai ir toliau galės pirkti produktus iš nagrinėjamųjų šalių arba į jas perkelti gamybą ir vėliau iš jų importuoti, tačiau sąžiningomis kainomis, mokėdami antidempingo muitus, taip pat galės įsigyti produktų iš Sąjungos pramonės arba kitų šalių.

(462) Trečia, daugelis šių šalių teigė, kad Indijos produktai Sąjungoje nėra parduodami dempingo kaina, o dėl labai padidėjusių tarptautinio vežimo išlaidų (kaip teigiama, daugiau nei 1 000 %) jie Sąjungoje tapo brangesni.

(463) Šis tvirtinimas taip pat buvo atmestas kaip nepagrįstas. Šalys nepateikė jokių įrodymų dėl vežimo išlaidų. Dempingas nustatytas remiantis atrinktų eksportuojančių gamintojų normaliąja verte ir eksporto kaina EXW sąlygomis tiriamuoju laikotarpiu.

(464) Ketvirta, šios šalys teigė, kad bet koks galimas antidempingo muitas neatitiktų Sąjungos interesų, nes dėl jo vartotojai patirtų didelį kainų spaudimą, kuris prisidėtų prie dabartinės didelės infliacijos Sąjungoje, būtų apribota sveika konkurencija ir daugelis įmonių, kurios priklauso nuo tokio importo, būtų priverstos užsidaryti, ypač skurdesnėse Sąjungos dalyse.

(465) Šie tvirtinimai buvo atmesti kaip nepagrįsti. Šalys nepateikė jokių įrodymų apie galimą muito poveikį vartotojams ar įmonėms.

(466) „Netto“ ir „Cortina“ pateikti tvirtinimai dėl veiklos nutraukimo; bankroto; masinio darbo vietų mažinimo Sąjungoje, ir ne tik importuotojų, vartotojų ir prekiautojų, bet ir kitų pramonės šakų, pavyzdžiui, logistikos ar projektavimo, ypač skurdžiausiuose regionuose, konkrečiai Lenkijoje; taip pat yra nepagrįsti. Atlikus tyrimą nustatyta, kad muitų poveikis importuotojams, vartotojams ir prekiautojams greičiausiai bus nedidelis (žr. 429–431 konstatuojamąsias dalis), todėl veiklos nutraukimo, bankroto ar masinio darbo vietų mažinimo tikimybė yra maža. Atlikus tyrimą taip pat nustatyta, kad keraminės plytelės gaminamos visoje Sąjungoje, o Lenkija yra trečia šalis gamintoja ES, ir, kitaip nei prekiautojai ar importuotojai, Sąjungos pramonė nesugebėjo padengti savo sąnaudų ir nuolat prarasdavo rinkos dalį dėl importo iš Indijos ir Turkijos.

([42]) Šaltinis: makroekonominių duomenų klausimyno D.2.1 skirsnis ir skundo p. 49 ir 52.

([43]) Žr., pavyzdžiui, „Netto“ ir „Cortina“ papildomo pareiškimo byloje AD684 8 ir 14 puslapius.

(467) Kalbant apie netiesioginį poveikį kitoms pramonės šakoms, ir nors „Netto“ ir „Cortina“ nepateikė jokių įrodymų ar kiekybinio įvertinimo, Komisija pažymi, kad muitų nenustatymas turėtų įtakos ir kitoms pramonės šakoms. Pavyzdžiui, Ispanijos gamintojų asociacijos (ASCER) duomenimis, keraminių plytelių pramonė Ispanijoje tiesiogiai ir netiesiogiai sukūrė 60 000 darbo vietų, t. y. 2,4 % pramonės užimtumo. Apskaičiuota, kad kiekviena tiesioginė darbo vieta sukuria dar 3,8 netiesiogines darbo vietas ([44]). Kalbant apie poveikį regionams, Ispanijos Kasteljono provincijoje keraminių plytelių gamintojai priklauso klasteriui, kuriame dauguma įmonių yra MVĮ ir tiesiogiai ar netiesiogiai priklausomos nuo keraminių plytelių gamybos pramonės.

(468) Apibendrinant, suinteresuotosios šalys nepateikė jokių įrodymų, kad muitų nenustatymas nusvertų teigiamus priemonių nustatymo padarinius Sąjungos pramonei, kaip paaiškinta 424–428 konstatuojamosiose dalyse.

(469) Po galutinio faktų atskleidimo Turkijos vyriausybė ir šešiolika Indijos eksportuojančių gamintojų teigė, kad Komisija turėjo atsižvelgti į Rusijos invazijos Ukrainoje poveikį Sąjungos keraminių plytelių rinkai. Visų pirma šalys teigė, kad dėl karo padidėjo energijos kainos ir buvo užkirstas kelias gauti žaliavų, o tai kartu su esamomis kliūtimis, pavyzdžiui, antidempingo priemonėmis, taikomomis importuojamoms Kinijos kilmės keraminėms plytelėms, galėjo neigiamai paveikti tiekimo grandines ir daryti didesnį spaudimą Sąjungos importuotojams ir naudotojams.

(470) Po papildomo dalinio faktų atskleidimo Turkijos vyriausybė pakartojo, kad COVID-19 pandemija įrodė, kaip svarbu, kad tiekimo grandinės gerai veiktų. Turkijos vyriausybė tvirtino, kad atviri tiekimo iš Turkijos į Sąjungą kanalai tebėra labai svarbūs energijai imliose pramonės šakose, pavyzdžiui, keraminių plytelių gamyboje, ypač atsižvelgiant į tebesitęsiančią Rusijos invaziją Ukrainoje, Sąjungos įvestas sankcijas ir dėl to padidėjusias energijos kainas.

(471) Dėl Rusijos invazijos Ukrainoje Komisija pažymėjo, kad ji pirmiausia turėjo neigiamą poveikį Sąjungos gamintojams. Karo poveikis importuotojams ir naudotojams yra ribotas, nes importo iš Ukrainos apimtis nagrinėjamuoju laikotarpiu ir taip buvo nedidelė. Be to, nenustačius priemonių dviem atrinktiems eksportuojantiems gamintojams („Lavish“ grupei ir „Vitra“ grupei), sumažės bet koks papildomas spaudimas tiekimo grandinėms dėl karo. Todėl Komisija atmetė 469 ir 470 konstatuojamosiose dalyse aprašytus tvirtinimus.

(472) Po papildomo dalinio faktų atskleidimo CGCSA teigė, kad antidempingo priemonių nustatymas prieštarautų labai integruotos keraminių plytelių pramonės interesams Sąjungoje ir Turkijoje. Šiuo atžvilgiu asociacija nurodė, kad Turkijos keraminių plytelių gamintojai žaliavas ir eksploatacines medžiagas, ilgalaikį turtą ir atsargines dalis įsigyja iš Sąjungos. Bendra tokių pirkimų vertė išaugo nuo 163 mln. EUR 2019 m. iki 188 mln. EUR 2020 m., 233 mln. EUR 2021 m. ir iki 309 mln. EUR per pirmus dešimt 2022 m. mėnesių. Be to, Turkijos įmonės investavo į keraminių plytelių gamybą, logistiką ir paslaugas Sąjungoje. Bendra tokių investicijų vertė 2019–2021 m. laikotarpiu siekė 366 mln. EUR ir buvo sukurta maždaug 1 700 darbo vietų. Klausyme, kuriame dalyvavo Komisijos tarnybos, Turkijos vyriausybė pateikė panašių argumentų.

(473) Komisija pripažino, kad Turkijos ir Sąjungos keraminių plytelių pramonė yra tarpusavyje susijusios. Vis dėlto Komisija pažymėjo, kad nėra įrodymų, jog žaliavų ir eksploatacinių medžiagų, ilgalaikio turto ir atsarginių dalių pirkimas buvo tiesiogiai susijęs su keraminių plytelių eksportu į Sąjungą. Pavyzdžiui, nuo 2021 m. (visi metai) iki 2022 m. (pirmi dešimt mėnesių) pirkimo vertė labai padidėjo, nors, kaip patvirtino Turkijos vyriausybė (žr. 282 konstatuojamąją dalį), keraminių plytelių eksporto iš Turkijos į Sąjungą apimtis per pirmus dešimt 2022 m. mėnesių, palyginti su tuo pačiu 2021 m. laikotarpiu, sumažėjo. Be to, atkūrus vienodas sąlygas turėtų padidėti gamyba Sąjungoje, taip Sąjungos žaliavų ir eksploatacinių medžiagų, ilgalaikio turto ir atsarginių dalių tiekėjams suteikiant naujų galimybių rinkoje.

([44]) *Impacto socioeconómico y fiscal del sector de azulejos y pavimentos cerámicos en España*. Skelbiama adresu https://transparencia.ascer.es/media/1039/informe-impacto-socioeco-sector-cer%C3%A1mico_ascer.pdf (paskutinį kartą žiūrėta 2022 m. spalio 7 d.).

(474) Be to, Komisija atkreipė dėmesį į Turkijos bendrovių investicinę veiklą keraminių plytelių pramonėje Sąjungoje. Šios investicijos didina užimtumą ir skatina ekonominę plėtrą atitinkamuose regionuose. Vienodų sąlygų atkūrimas Sąjungoje Turkijos gamintojų jau įgyvendintos investicijos bus naudingos atkuriant vienodas sąlygas, kurios gali paskatinti tolesnes investicijas. Galiausiai šalis nenurodė, kokiu mastu šiuos pirkimus ir investicijas atliko „Vitra“ grupė, kuri, kaip nustatyta, nevykdė dempingo, todėl antidempingo priemonės jai nebus taikomos.

(475) Atsižvelgdama į 473 ir 474 konstatuojamosiose dalyse išdėstytus argumentus, Komisija padarė išvadą, kad priemonės gali turėti labai nedidelį poveikį Sąjungos žaliavų ir eksploatacinių medžiagų, ilgalaikio turto ir atsarginių dalių tiekėjams ir gali būti palankios tokioms Turkijos gamintojo Sąjungoje įgyvendintoms investicijoms. Todėl Komisija atmetė 472 konstatuojamojoje dalyje pateiktus tvirtinimus.

7.5. **Išvada dėl Sąjungos interesų**

(476) Remdamasi tuo, kas išdėstyta, Komisija padarė išvadą, kad nėra įtikinamų priežasčių manyti, jog priemonių nustatymas Indijos ir Turkijos kilmės keraminėms plytelėms neatitiktų Sąjungos interesų.

8. **GALUTINĖS ANTIDEMPINGO PRIEMONĖS**

(477) Remiantis Komisijos padarytomis išvadomis dėl dempingo, žalos, priežastinio ryšio, priemonių lygio ir Sąjungos interesų ir remiantis pagrindinio reglamento 9 straipsnio 4 dalimi, turėtų būti nustatytos galutinės antidempingo priemonės, kad būtų apsisaugota nuo tolesnės nagrinėjamojo produkto importo dempingo kaina Sąjungos pramonei daromos žalos. Antidempingo muitai turėtų būti nustatyti pagal mažesnio muito taisyklę. Kaip nurodyta 3 skirsnyje, antidempingo muitai netaikomi Indijos eksportuojančiam gamintojui „Lavish“ grupei ir Turkijos eksportuojančiam gamintojui „Vitra“ grupei.

(478) Remiantis tuo, kas išdėstyta, galutinės antidempingo muito normos, išreikštos CIF kaina Sąjungos pasienyje prieš sumokant muitą, turėtų būti tokios:

Šalis	Bendrovė	Galutinis antidempingo muitas
Indija	„Conor“ grupė	8,7 %
Indija	„Icon“ grupė	6,7 %
Indija	Kitos bendradarbiaujančios bendrovės	7,3 %
Indija	Visos kitos bendrovės	8,7 %
Turkija	„Hitit Seramik Sanayi ve Ticaret A.Ş.“	20,9 %
Turkija	„Qua Granite ve Hayal Yapi Ürünleri San. Tic. A.Ş.“ „Bien Yapi Ürünleri San. Tic. A.Ş.“	4,8 %
Turkija	Kitos bendradarbiaujančios bendrovės	9,2 %
Turkija	Visos kitos bendrovės	20,9 %

(479) Šiame reglamente nurodytos individualios antidempingo muito normos bendrovėms nustatytos remiantis šio tyrimo išvadomis. Todėl šios normos atitinka atliekant šį tyrimą nustatytą tų bendrovių padėtį. Šios muitų normos taikomos tik tam importuojamam nagrinėjamųjų šalių kilmės tiriamajam produktui, kurį pagamino konkretūs nurodyti juridiniai asmenys. Importuojamam nagrinėjamajam produktui, pagamintam bet kurios kitos bendrovės, kuri konkrečiai nepaminėta šio reglamento rezoliucinėje dalyje, įskaitant subjektus, susijusius su konkrečiai paminėtomis bendrovėmis, turėtų būti taikoma visoms kitoms bendrovėms nustatyta muito norma. Tokioms bendrovėms neturėtų būti taikomos jokios konkrečioms bendrovėms taikomos antidempingo muito normos.

(480) Pasikeitus pavadinimui, šiame reglamente konkrečiai nurodyta bendrovė gali prašyti taikyti šias individualias antidempingo muito normas. Prašymas turi būti teikiamas Komisijai ([45]). Prašyme turi būti pateikta visa susijusi informacija, leidžianti įrodyti, kad pasikeitimas nedaro poveikio bendrovės teisei naudotis jai jau taikoma muito norma. Jei bendrovės pavadinimo pasikeitimas nedaro poveikio jos teisei naudotis jai taikoma muito norma, pranešimas dėl pavadinimo pakeitimo bus paskelbtas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

(481) Siekiant užtikrinti, kad antidempingo muitai būtų tinkamai taikomi, visoms kitoms bendrovėms nustatytas antidempingo muitas turėtų būti taikomas ne tik per šį tyrimą nebendradarbiavusiems eksportuojantiems gamintojams, bet ir tiems gamintojams, kurie tiriamuoju laikotarpiu į Sąjungą neeksportavo.

(482) Siekiant sumažinti priemonių vengimo riziką, kylančią dėl muitų normų skirtumų, reikia specialių priemonių, kad būtų užtikrintas individualių antidempingo muitų taikymas. Bendrovės, kurioms nustatyti individualūs antidempingo muitai, valstybių narių muitinėms privalo pateikti galiojančią komercinę sąskaitą faktūrą. Ši sąskaita faktūra turi atitikti šio reglamento 1 straipsnio 4 dalyje nustatytus reikalavimus. Be tokios sąskaitos faktūros importuojamiems produktams turėtų būti taikomas visoms kitoms bendrovėms galiojantis antidempingo muitas.

(483) Nors tokią sąskaitą faktūrą būtina pateikti valstybių narių muitinėms, kad jos importuojamiems produktams pritaikytų individualias antidempingo muito normas, ji nėra vienintelis elementas, į kurį muitinės turėtų atsižvelgti. Iš tikrųjų, net jeigu valstybių narių muitinės gauna šią sąskaitą faktūrą, atitinkančią visus šio reglamento 1 straipsnio 4 dalyje nustatytus reikalavimus, jos vis tiek privalo atlikti įprastas patikras ir, kaip visais kitais atvejais, gali reikalauti papildomų dokumentų (vežimo dokumentų ir kt.), kad patikrintų deklaracijos duomenų tikslumą ir užtikrintų, kad tolesnis mažesnės muito normos taikymas būtų pagrįstas ir atitiktų muitų teisės reikalavimus.

(484) Jeigu nustačius atitinkamas priemones labai padidėtų kurios nors iš bendrovių, kuriai taikomos mažesnės individualios muito normos, eksporto apimtis, tokį padidėjimą būtų galima laikyti prekybos pobūdžio pasikeitimu dėl nustatytų priemonių, kaip nurodyta pagrindinio reglamento 13 straipsnio 1 dalyje. Tokiomis aplinkybėmis ir jeigu laikomasi sąlygų, gali būti inicijuojamas priemonių vengimo tyrimas. Atliekant šį tyrimą galima, be kita ko, išnagrinėti, ar reikia panaikinti individualią (-ias) muito normą (-as) ir atitinkamai nustatyti muitą visos šalies mastu.

(485) Eksportuojantys gamintojai, kurie tiriamuoju laikotarpiu neeksportavo nagrinėjamojo produkto į Sąjungą, turėtų turėti galimybę prašyti Komisijos, kad jiems būtų taikoma neatrinktoms bendradarbiaujančioms bendrovėms nustatyta antidempingo muito norma. Komisija turėtų patenkinti tokį prašymą, jei vykdomos trys sąlygos. Naujas eksportuojantis gamintojas turėtų įrodyti, kad: i) tiriamuoju laikotarpiu jis neeksportavo nagrinėjamojo produkto į Sąjungą; ii) jis nėra susijęs su eksportuojančiu gamintoju, kuris tai darė, ir iii) jis vėliau eksportavo nagrinėjamąjį produktą arba prisiėmė neatšaukiamą sutartinį įsipareigojimą jį eksportuoti dideliais kiekiais.

9. **BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS**

(486) Atsižvelgiant į Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES, Euratomas) 2018/1046 ([46]) 109 straipsnį, jei suma turi būti kompensuojama remiantis Europos Sąjungos Teisingumo Teismo sprendimu, mokėtinų delspinigių norma yra Europos Centrinio Banko savo pagrindinėms refinansavimo operacijoms taikoma norma, paskelbta *Europos Sąjungos oficialiojo leidinio* C serijoje ir galiojusi kiekvieno mėnesio pirmą kalendorinę dieną.

([45]) European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate G, Wetstraat 170 Rue de la Loi, 1040 Brussels, Belgija.

([46]) 2018 m. liepos 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES, Euratomas) 2018/1046 dėl Sąjungos bendrajam biudžetui taikomų finansinių taisyklių, kuriuo iš dalies keičiami reglamentai (ES) Nr. 1296/2013, (ES) Nr. 1301/2013, (ES) Nr. 1303/2013, (ES) Nr. 1304/2013, (ES) Nr. 1309/2013, (ES) Nr. 1316/2013, (ES) Nr. 223/2014, (ES) Nr. 283/2014 ir Sprendimas Nr. 541/2014/ES, bei panaikinamas Reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 (OL L 193, 2018 7 30, p. 1).

(487) Šiame reglamente nustatytos priemonės atitinka pagal Reglamento (ES) 2016/1036 15 straipsnio 1 dalį įsteigto komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

1. Importuojamoms Indijos arba Turkijos kilmės keraminėms šaligatvio arba grindinio plytelėms ir grindų plytelėms, kokliams arba sienų apdailos plytelėms; keraminiams mozaikos kubeliams ir panašiems dirbiniams, pritvirtintiems arba nepritvirtintiems prie pagrindo; apdailos keramikai, kurių KN kodai šiuo metu yra 6907 21 00, 6907 22 00, 6907 23 00, 6907 30 00 ir 6907 40 00, nustatomas galutinis antidempingo muitas.

2. Galutinio antidempingo muito normos, taikomos 1 dalyje aprašyto produkto, kurį pagamino toliau nurodytos bendrovės, neto kainai Sąjungos pasienyje prieš sumokant muitą, yra tokios:

Šalis	Bendrovė	Galutinis antidempingo muitas	Papildomas TARIC kodas
Indija	„Conor Granito Pvt Ltd.“; „Corial Ceramic Pvt Ltd.“	8,7 %	C898
Indija	„Acecon Vitrified Pvt Ltd.“; „Avlon Ceramics Pvt Ltd.“; „Duracon Vitrified Pvt Ltd.“; „Eracon Vitrified Pvt Ltd.“; „Evershine Vitrified Pvt Ltd.“; „Icon Granito Pvt Ltd.“; „Venice Ceramics Pvt Ltd.“	6,7 %	C899
Indija	Kitos I priede išvardytos bendradarbiaujančios bendrovės	7,3 %	
Indija	Visos kitos bendrovės	8,7 %	C999
Turkija	„Hitit Seramik Sanayi ve Ticaret A.Ş.“	20,9 %	C900
Turkija	„Qua Granite ve Hayal Yapi Ürünleri San. Tic. A.Ş.“ „Bien Yapi Ürünleri San. Tic. A.Ş.“	4,8 %	C901
Turkija	Kitos II priede išvardytos bendradarbiaujančios bendrovės	9,2 %	
Turkija	Visos kitos bendrovės	20,9 %	C999

3. Antidempingo muitai netaikomi Indijos eksportuojančiam gamintojui „Lavish“ grupei, kurį sudaro bendrovės „Lavish Granito Pvt Ltd.“, „Lavish Ceramics Pvt Ltd.“, „Lakme Vitrified Pvt Ltd.“ ir „Liva Ceramics Pvt Ltd.“ (papildomas TARIC kodas C903), ir netaikomi Turkijos eksportuojančiam gamintojui „Vitra Karo Sanayi ve Ticaret A.Ş.“ (papildomas TARIC kodas C902)

4. 2 dalyje nurodytoms bendrovėms nustatytos individualios muito normos taikomos, o 3 dalyje nurodytoms bendrovėms antidempingo muito normos netaikomos, jeigu valstybių narių muitinėms pateikiama galiojanti komercinė sąskaita faktūra, kurioje pateikiama deklaracija su nurodyta data ir pasirašyta tą sąskaitą faktūrą išdavusio subjekto atstovo, kurio nurodomas vardas, pavardė ir pareigos: *„Aš, toliau pasirašęs (-iusi), patvirtinu, kad [kiekis] šioje sąskaitoje faktūroje nurodyto [nagrinėjamasis produktas], parduodamo eksportuoti į Europos Sąjungą, [nagrinėjamoji šalis] pagamino [bendrovės pavadinimas ir adresas] [papildomas TARIC kodas]. Patvirtinu, kad šioje sąskaitoje faktūroje pateikta informacija yra išsami ir teisinga.*“ Jeigu tokia sąskaita faktūra nepateikiama, taikomas visoms kitoms bendrovėms nustatytas muitas.

5. Jeigu nenurodyta kitaip, taikomos galiojančios muitų reglamentavimo nuostatos.

2 straipsnis

1 straipsnio 2 dalį galima iš dalies pakeisti įtraukiant naujus Indijos arba Turkijos eksportuojančius gamintojus ir nustatant jiems tinkamą vidutinę svertinę antidempingo muito normą, taikomą neatrinktoms bendradarbiaujančioms bendrovėms. Naujas eksportuojantis gamintojas pateikia įrodymų, kad:

a) neeksportavo 1 straipsnio 1 dalyje aprašytų Indijos arba Turkijos kilmės prekių tiriamuoju laikotarpiu (2020 m. liepos 1 d. – 2021 m. birželio 30 d.);

b) nėra susijęs su eksportuotoju arba gamintoju, kuriam taikomos šiuo reglamentu nustatomos priemonės ir kuris negalėjo bendradarbiauti atliekant pradinį tyrimą, ir

c) pasibaigus tiriamajam laikotarpiui jis faktiškai eksportavo nagrinėjamąjį produktą arba yra prisiėmęs neatšaukiamų sutartinių įsipareigojimų eksportuoti į Sąjungą didelį produkto kiekį.

3 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2023 m. vasario 9 d.

Komisijos vardu
Pirmininkė
Ursula VON DER LEYEN

I PRIEDAS

Neatrinkti Indijos bendradarbiaujantys eksportuojantys gamintojai

Šalis	Pavadinimas	Papildomas TARIC kodas
Indija	„Arkiton Tiles LLP“ „Ncraze Ceramic LLP“	C919
Indija	„Asian Granito India Limited“ „Crystal Ceramic Industries Private Limited“ „Affil Vitrified Private Limited“ „Amazoone Ceramics Limited“	C920
Indija	„Color Tiles Private Limited“ „Color Granito Private Limited“ „Subway Tiles LLP“ „Senis Ceramic Private Limited“	C921
Indija	„Comet Granito Private Limited“ „Corus Vitrified Private Limited“	C922
Indija	„Granoland Tiles LLP“ „Landgrace Ceramic Private Limited“ „Landdecor Tiles LLP“	C923
Indija	„Sunshine Tiles Company Private Limited“ „Sunshine Vitrious Tiles Private Limited“ „Sunshine Ceramic“ „Jaysun Ceramics“ „Sunray Tiles Private Limited“ „Sologres Granito Private Limited“ „Leesun Ceramic Tiles Co“ „Grenic Tiles Private Limited“ „Antonova Tiles (India)“	C924
Indija	„Aajveto Manufacturing Private Limited“ „The President Group“ „Artos International LLP“ „Spolo Ceramic Private Limited“ „Veritaas Granito LLP“ „Pioneer Ceramic Industries“ „Zed Vitrified Private Limited“ „Indesign Ceramics LLP“	C925
Indija	„Accord Vitrified Private Limited“ „Accord Plus Ceramics Private Limited“	C927
Indija	„Alinta Granito Private Limited“ „Avalta Granito Private Limited“	C928
Indija	„Alpas Cera LLP“ „Cosa Ceramic Private Limited“	C929
Indija	„Ambani Vitrified Private Limited“	C930
Indija	„Solizo Vitrified Private Limited“	C931

Indija	„Axison Vitrified Private Limited“ „Axiom Ceramic Private Limited“ „Swellco Ceramic“	C935
Indija	„Blizzard Vitrified LLP“ „Blizzard Ceramica LLP“	C937
Indija	„Blueart Granito Private Limited“ „Iyota Tiles LLP“	C938
Indija	„Bluetone Impex LLP“	C939
Indija	„Bluezone Vitrified Private Limited“ „Bluezone Tiles LLP“ „Bluegrass Porcelano LLP“	C940
Indija	„Bonza Vitrified Private Limited“ „Boffo Granito LLP“ „Big Tiles“	C941
Indija	„Cadillac Granito Private Limited“ „Captiva Ceramic Industries“	C942
Indija	„Capron Vitrified Private Limited“	C943
Indija	„Classy Tiles LLP“	C944
Indija	„Claystone Granito Private Limited“ „Favourite Plus Ceramic Private Limited“ „Clayart Granito LLP“ „Torino Tiles LLP“ „Astila Ceramic Private Limited“	C945
Indija	„Commander Vitrified Private Limited“ „Creanza Ceramic Private Limited“ „Commander Ceramic Industries“ „Amora Tiles Private Limited“ „Amora Ceramics Private Limited“	C946
Indija	„Cruso Granito Private Limited“	C947
Indija	„Cyber Ceramics“	C948
Indija	„Delta Ceramic“	C949
Indija	„Dureza Granito Private Limited“	C950
Indija	„Emcer Tiles Private Limited“ „Emcer Granito LLP“ „Sanford Vitrified Private Limited“ „Parker Tiles Private Limited“ „Ascent Ceramica Private Limited“ „Lenswood Ceramic“	C951
Indija	„Exotica Ceramic Private Limited“	C952
Indija	„Exxaro Tiles Limited“	C953

Indija	„Face Ceramics Private Limited“ „Fea Ceramics“ „Cygen Ceramic LLP“ „Sorento Granito Private Limited“ „Soriso Ceramic Private Limited“ „Soriso Granito LLP“ „Angel Ceramic Pct Limited“ „Blue Art Granito Private Limited“ „Face Impex Private Limited“	C954
Indija	„Favourite Plus Ceramic Private Limited“	C956
Indija	„Flavour Granito LLP“ „Rex Ceramic Private Limited“	C957
Indija	„Fusion Granito Private Limited“ „Vivanta Ceramic Private Limited“	C958
Indija	„Gold Cera International“	C959
Indija	„Gryphon Ceramics Private Limited“ „Cosa Ceramics Pct Limited“ „RAK Ceramics Private Limited“ „Gris Ceramic LLP“ „Grupo Griffin Ceramica LLP“ „Alpas Cera LLP“	C960
Indija	„Handmada International“	C961
Indija	„Hilltop Ceramic“	C962
Indija	„Ibis Smart Marble Private Limited“ „Silverpearl Tile Private Limited“	C963
Indija	„Italica Granito Private Limited“ „Italica Floor Tiles Private Limited“ „Soriso Ceramic Private Limited“	C964
Indija	„Ita Lake Ceramic Private Limited“ „Itaca Ceramic Private Limited“ „Sperita Granito LLP“	C966
Indija	„Itacon Granito Private Limited“ „U-Con Ceramica LLP“ „Tecon Tiles Private Limited“ „Valencia Ceramic Private Limited“ „Livolla Granito LLP“ „Velloza Granito LLP“	C968
Indija	„Italia Ceramics Limited“ „Piccolo Mosaic Limited“	C969
Indija	„Italus Vitrified LLP“	C971
Indija	„Itcos Granito LLP“ „Icera Tiles LLP“	C972
Indija	„Itoli Granito LLP“ „Imlis Ceramica LLP“	C973

Indija	„K2D Exim“	C974
Indija	„Kag Granito LLP“ „Rollza Granito LLP“	C975
Indija	„Kajaria Ceramics Limited“ „Jaxx Vitrified Private Limited“ „Cosa Ceramics Private Limited“ „Kajaria Tiles Private Limited“ „Vennar Ceramics Limited“	C976
Indija	„Keezia Tiles LLP“	C977
Indija	„Kitco Ceramic“	C978
Indija	„Kripton Granito Private Limited“ „Kripton Ceramic Private Limited“ „La Berry Ceramics Private Limited“ „Nice Ceramic Private Limited“ „Gresart Ceramica Private Limited“	C979
Indija	„Latto Tiles LLP“ „Spinora Tiles Private Limited“	C980
Indija	„Laxveer Ceramic LLP“ „Lovato Ceramic Private Limited“	C981
Indija	„Leopard Vitrified Private Limited“ „Livon Ceramic“ „Letoza Granito LLP“	C982
Indija	„Lexus Granito India Limited“ „Lioli Ceramica Private Limited“	C983
Indija	„Lezora Vitrified Private Limited“ „Lemzon Granito LLP“ „Lezwin Tiles LLP“ „Sisam Granito LLP“	C984
Indija	„Livenza Granito LLP“ „Livanto Ceramic Private Limited“ „Lizzart Granito LLP“ „Linia Ceramic LLP“ „L Tile Granito LLP“	C986
Indija	„Lorence Vitrified LLP“ „Lepono Porcelano LLP“ „Lanford Ceramic Private Limited“	C987
Indija	„Lycos Ceramic Private Limited“ „Livolla Granito LLP“ „Crevita Granito Private Limited“	C988
Indija	„Maps Granito Private Limited“ „Perth Ceramic Private Limited“	C989
Indija	„Marbilano Tiles LLP“ „Marbilano Surface LLP“	C990
Indija	„Max Granito Private Limited“ „Epos Tiles LLP“	C119

Indija	„Metropole Tiles Private Limited“ „Metro City Tiles Private Limited“ „Metro Ceramics“ „Mactile India Private Limited“	C120
Indija	„Millennium Granito India Private Limited“ „Lorenzo Vitrified Tiles Private Limited“ „Millenium Vitrified Tile Private Limited“ „Millenium Tile LLP“ „Clan Vitrified Private Limited“ „Millenium Ceramic LLP“ „Millenia Ceramica Private Limited“ „Millenium Cera Tiles Private Limited“	C121
Indija	„Montana Tiles“ „Plazma Granito Private Limited“ „Raykas Ceramic LLP“	C122
Indija	„Motto Ceramic Private Limited“ „Motto Tiles Private Limited“ „Slimtile Private Limited“ „Monza Granito Private Limited“ „Rossa Tiles Private Limited“ „Motto Stone Private Limited“	C123
Indija	„Mox tiles LLP“ „Itile LLP“ „Swell Granito LLP“	C124
Indija	„Neelson Ceramic LLP“ „Neelson Porselano LLP“ „Win Tel Ceramics Private Limited“ „Theos Tiles LLP“	C125
Indija	„Nehani Tiles Private Limited“ „Neha Ceramic Industries“ „Orinda Granito LLP“ „Orinda Industries LLP“	C126
Indija	„Nessa Vitrified LLP“ „LGF Vitrified Private Limited“	C127
Indija	„Nexion International Private Limited“ „Simpolo Vitrified Private Limited“	C130
Indija	„Nitco Limited“	C131
Indija	„Oasis Vitrified Private Limited“ „Oasis Tiles LLP“ „Max Ceramics Private Limited“ „Revenza Ceramics“	C132
Indija	„Olwin Tiles (India) Private Limited“	C133
Indija	„Onery Tiles LLP“	C134
Indija	„Oscar Ceramics“	C136
Indija	„Pavit Ceramics Private Limited“ „Victory Ceratech Private Limited“	C138

Indija	„Prism Johnson Limited“ „Antique Marbonite Private Limited“ „Coral Gold Tiles Private Limited“ „Sanskar Ceramics Private Limited“ „Spectrum Johnson Tiles Private Limited“ „Small Johnson Floor Tiles Private Limited“ „Sparten Granito Private Limited“	C142
Indija	„Q-BO (Savion Ceramic)“	C308
Indija	„Qutone Ceramic Private Limited“	C631
Indija	„Range Ceramic Private Limited“	C633
Indija	„Rey Cera Creation Private Limited“ „Simbel Ceramic Private Limited“ „Adoration Ceramica Private Limited“	C636
Indija	„Scientifica Tiles LLP“ „Saiwin Ceramic Private Limited“ „Saimax Ceramic Private Limited“ „Siscon Tiles LLP“ „Aland Ceramic Private Limited“	C639
Indija	„Seron Granito Private Limited“	C640
Indija	„Sez Vitrified Private Limited“	C641
Indija	„Silon Granito LLP“	C642
Indija	„Simero Vitrified Private Limited“ „Simero International LLP“	C643
Indija	„Simola Tiles LLP“	C644
Indija	„Skajen Vitrified Private Limited“ „Spice Ceramic Private Limited“ „Legend Ceramic Private Limited“	C646
Indija	„Skytouch Ceramic Private Limited“ „Icolux Porcelano LLP“	C648
Indija	„Sober Plus Ceramics“ „Sober Ceramics“	C649
Indija	„Solizo Vitrified Private Limited“	C650
Indija	„Somany Ceramics Limited“ „Vintage Tiles Private Limited“ „Vicon Ceramic Private Limited“ „Amora Tiles Private Limited“ „Amora Ceramics Private Limited“ „Acer Granito Private Limited“ „Somany Fine Vitrified Private Limited“ „Sudha Somany Ceramics Private Limited“ ir „Somany Piastrelle Private Limited“	C651
Indija	„Sparron Vitrified LLP“	C652

Indija	„Square Ceramic Private Limited“ „Casva Tiles Private Limited“	A004
Indija	„Starco Ceramic“	A005
Indija	„Sunland Ceramic Private Limited“	A006
Indija	„Sunworld Vitrified Private Limited“ „Shagun Ceramics“	A007
Indija	„Swellco Ceramic“ „Axison Vitrified Private Limited“ „Axiom Ceramic Private Limited“	A008
Indija	„Titanium Vitrified Private Limited“ „Moral Ceramic Private Limited“ „Onery Tiles LLP“	A010
Indija	„Varmora Granito Private Limited“ „Tocco Ceramics Private Limited“ „Solaris Ceramics Private Limited“ „Nextile Marbosys Private Limited“ „Fiorenza GRanito Private Limited“ „Sentosa Granito Private Limited“, „Renite Vitrified LLP“ „Avalta Granito Private Limited“ ir „Covertek Ceramica Private Limited“	A013
Indija	„Velsaa Vitrified LLP“ „Velsaa Enterprises LLP“ „Boss Ceramics“ „Magnum Ceramics“	A014
Indija	„Verona Granito Private Limited“	A016
Indija	„Wallmark Ceramic Industry“	A017
Indija	„Zarko Granito Private Limited“	A019
Indija	„Zealtop Granito Private Limited“	A020
Indija	„Vita Granito“	C926

II PRIEDAS

Neatrinkti Turkijos bendradarbiaujantys eksportuojantys gamintojai

Šalis	Pavadinimas	Papildomas TARIC kodas
Turkija	„Akgün Seramik Sanayi ve Ticaret A.Ş.“ ([1]) „Akgün Toprak Sanayi İnşaat ve Ticaret A.Ş.“ „Veli Akgün Seramik İnşaat Sanayi ve Ticaret A.Ş.“	C904
Turkija	„Anka Toprak Ürünleri Sanayi ve Ticaret A.Ş.“	C905
Turkija	„Decovita Yapi Ürünleri Sanayi ve Ticaret A.Ş.“	C906
Turkija	„Ege Seramik Sanayi ve Ticaret A.Ş.“	C907
Turkija	„Etili Seramik İnşaat Sanayi ve Ticaret A.Ş.“	C908
Turkija	„Graniser Granit Seramik Sanayi ve Ticaret A.Ş.“	C909
Turkija	„Kaleseramik Çanakkale Kalebodur Seramik Sanayi A.Ş.“	C910
Turkija	„Karo Metro Seramik Sanayi ve Ticaret A.Ş.“	C911
Turkija	„NG Kütahya Seramik Porselen Turizm A.Ş.“	C912
Turkija	„Seramiksan Turgutlu Seramik Sanayi ve Ticaret A.Ş.“	C913
Turkija	„Seranit Granit Seramik Sanayi Ticaret A.Ş.“	C914
Turkija	„Söğütsen Seramik Sanayi İnşaat Madencilik İthalat İhracat A.Ş.“	C915
Turkija	„Termal Seramik Sanayi ve Ticaret A.Ş.“	C916
Turkija	„Uşak Seramik Sanayi A.Ş.“	C917
Turkija	„Yurtbay Seramik Sanayi Ticaret A.Ş.“	C918

([1]) A.Ş. reiškia *Anonim Şirketi*.